NOTICE

SUR

UN TRÈS ANCIEN MANUSCRIT GREC

DE

L'ÉVANGILE DE SAINT MATTHIEU

NOTICE

SUR

UN TRÈS ANCIEN MANUSCRIT GREC

DE

L'ÉVANGILE DE SAINT MATTHIEU

EN ONCIALES D'OR SUR PARCHEMIN POURPRÉ

ET ORNÉ DE MINIATURES

CONSERVÉ À LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

(N° 1286 DU SUPPLÉMENT GREC)

PAR

M. H. OMONT

TIRÉ DES NOTICES ET EXTRAITS DES MANUSCRITS
DE LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE ET AUTRES BIBLIOTHÈQUES
TOME XXXVI

PARIS
IMPRIMERIE NATIONALE

LIBRAIRIE C. KLINCKSIECK, RUE DE LILLE, 11

MDCCCC

NOTICE

SUR

UN TRÈS ANCIEN MANUSCRIT GREC

DE

L'ÉVANGILE DE SAINT MATTHIEU,

EN ONCIALES D'OR SUR PARCHEMIN POURPRÉ
ET ORNÉ DE MINIATURES,
CONSERVÉ À LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
(N° 1286 DU SUPPLÉMENT GREC),

PAR

M. H. OMONT.

Les collections de la Bibliothèque nationale se sont récemment enrichies d'un très ancien manuscrit grec de l'Évangile selon saint Matthieu, copié en grandes lettres onciales d'or sur parchemin pourpré et orné de cinq miniatures représentant différentes scènes du Nouveau Testament et de la vie du Christ. La découverte de ce volume est due à un officier français, M. le capitaine d'artillerie Jean de la Taille, qui, au retour d'un voyage en Russie et en Arménie, vers la fin du mois de décembre dernier, l'a acheté d'une vieille femme de la colonie grecque de Sinope [1].

On sait combien sont rares les anciens manuscrits grecs sur parchemin pourpré; la *Genèse* à peintures de Vienne [2], le *Psautier* de Zürich [3], les *Évan-*

[1] Voir les *Comptes rendus* de l'Académie des inscriptions et belles-lettres (séance du 6 avril 1900), p. 215-218, et le *Journal des Savants*, cahier de mai 1900, p. 279-285.

[2] Voir *Die Wiener Genesis*, herausgegeben von Wilhelm Ritter von Hartel und Franz Wickhoff (Wien, 1895, gr. in-4°).

[3] Voir C. Tischendorf, *Monumenta sacra inedita*, t. IV (Lipsiæ, 1869, in-4°, avec une planche en couleurs).

giles à peintures de Rossano [1], ceux de Patmos ou de Saint-Pétersbourg [2] et de Bérat d'Albanie [3], dont on peut fixer la date au VIᵉ ou au VIIᵉ siècle et qui sont tous copiés en lettres onciales d'argent, constituent, à quelques fragments près [4], tout ce qui reste aujourd'hui de ces splendides exemplaires

(1) Voir *Evangeliorum codex graecus purpureus Rossanensis Σ, litteris argenteis sexto ut videtur saeculo scriptus picturisque ornatus, ...* von Oscar v. Gebhardt und Adolf Harnack (Leipzig, 1880, gr. in-4°), et *Codex purpureus Rossanensis, Die Miniaturen der griechischen Evangelien-Handschrift in Rossano, ...* von Arthur Haseloff (Berlin, 1898, gr. in-4°). — Le texte du *Codex Rossanensis*, précédé d'une nouvelle étude de M. O. von Gebhardt, a été publié dans le 4ᵉ fascicule du premier volume des *Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur* de MM. O. v. Gebhardt et Ad. Harnack : *Die Evangelien des Matthæus und des Marcus aus dem Codex purpureus Rossanensis* (Leipzig, 1883, in-8°, de LIV et 96 p.).

(2) Voir C. Tischendorf, *Monumenta sacra inedita* (Lipsiæ, 1846, in-4°, p. 10-36), qui a publié le premier douze feuillets de ce manuscrit, conservés deux à la Bibliothèque impériale de Vienne, quatre au Musée britannique de Londres et six à Rome dans la Bibliothèque du Vatican. M. l'abbé L. Duchesne en a depuis publié trente-trois autres, conservés au couvent de Saint-Jean à Patmos, dans les *Archives des missions scientifiques et littéraires* (1876), 3ᵉ série, t. III, p. 386-419. — Les fragments du Vatican ont été étudiés de nouveau par le R. P. Cozza-Luzi, *Pergamene purpuree Vaticane di Evangeliario a caratteri di oro e di argento*, dans *Al Sommo Pontefice Leone XIII omaggio giubilare della Biblioteca Vaticana* (Rome, 1888, in-fol., avec une planche en couleurs); ceux de Vienne ont été aussi récemment publiés dans *Die Wiener Genesis* de MM. von Hartel et Wickhoff (1895), p. 126-127 et pl. XLIX-LII. M. l'abbé Duchesne avait signalé cent quatre-vingt-deux autres feuillets du même manuscrit dans le village de Sarimsâqli, près de Césarée de Cappadoce (cf. *Bulletin critique* [1881], t. I, p. 451, n. 1); ces feuillets ont depuis été acquis par l'Empereur de Russie pour la Bibliothèque de Saint-Pétersbourg (cf. un art. de M. J. J. Smirnov, dans *Izviestiia russkago arkheolog. Institouta v Konstantinopolie* (Odessa, 1896, in-8°), t. I, p. 138-172. — Le Rév. H. S. Cronin a donné en dernier lieu une édition complète du texte des différents fragments de ce manuscrit : *Codex purpureus Petropolitanus, the text of codex N of the Gospels...* (Cambridge, 1899, in-8°; *Texts and studies contributions to biblical and patristic literature*, edited by J. Armitage Robinson, vol. V, n° 4.)

(3) Voir Pierre Batiffol, *Evangeliorum codex graecus purpureus Beratinus Φ*, dans les *Mélanges d'archéologie et d'histoire publiés par l'École française de Rome* (1885, t. V, p. 358-376, avec une planche en couleurs), et du même, *Les manuscrits grecs de Bérat d'Albanie et le Codex purpureus Φ*, dans les *Archives des missions scientifiques et littéraires* (1887, 3ᵉ série, t. XIII, p. 437-556).

(4) Voir dans Porphyre Ouspensky, *Christiansky Vostok* [*L'Orient chrétien*] (Saint-Pétersbourg, 1857, in-fol.), pl. XIII et XIV, le fac-similé de deux feuillets de l'Évangile de saint Marc, en lettres d'or sur parchemin pourpré, dont l'écriture se rapproche tout à fait de celle du manuscrit de Patmos et est attribuée au VIᵉ siècle (Gregory, *Prolegomena*, p. 384). Le Lectionnaire des Évangiles de Vienne (ms. Suppl. gr. 12), en onciales d'or sur parchemin

contre le luxe desquels s'élevait déjà saint Jérôme dans un passage maintes fois cité de sa préface au livre de Job : « Habeant qui volunt veteres libros, vel in membranis purpureis auro argentoque descriptos, vel uncialibus ut vulgo aiunt litteris, onera magis exarata quam codices [1]. »

Dans son état actuel le manuscrit compte 43 feuillets, de format grand in-4° (30 × 25 cent.), qui contiennent le texte des chapitres VII, XI et XIII à XXIV, avec quelques lacunes, de l'Évangile selon saint Matthieu, c'est-à-dire le tiers environ de cet évangile. Voici le détail du contenu de chacun de ces feuillets [2] :

1. VII, 7-14. [καὶ δοθή]σεται ὑμῖν — καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ.
2. — 14-22. εὑρίσκοντες — προεφητεύ[σαμεν].

(Manquent 17 feuillets.)

3. XI, 5-12. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται — τῶν οὐρανῶν βιάζε[ται].

(Manquent 10 feuillets.)

4. XIII, 7-15. αἱ ἄκανθαι — ἐκάμμυσαν μή[ποτε].
5. — 15-22. [μή]ποτε ἴδωσιν — εἰς τὰς ἀ[κάνθας].
6. — 22-28. [ἀ]κάνθας σπαρείς — τοῦτο ἐποίησεν.
7. — 28-33. οἱ δὲ δοῦλοι — γυνὴ ἔκρυψεν.
8. — 33-40. εἰς ἀλεύρου — συντελία τοῦ.
9. — 40-47. αἰῶνος — καὶ ἐκ παντός.

(Manque 1 feuillet.)

pourpré, est du IXe ou Xe siècle (Gregory, *ibid.*, p. 700). La Bibliothèque impériale de Saint-Pétersbourg possède aussi un manuscrit des Évangiles copié en lettres *minuscules* d'or sur parchemin pourpré, du IXe siècle. Cf. *Das Evangelium des Marcus nach dem griechischen Codex Theodorae imperatricis purpureus Petropolitanus*, ... von J. Belsheim (Christiania, 1885, in-8°, avec fac-similé en couleurs).

[1] Cf. *S. Hieronymi epistola XXII ad Eustochium, Paulæ filiam, de custodia virginitatis :* « Inficiuntur membranæ colore purpureo. Aurum liquescit in litteras, gemmis codices vestiuntur et nudus ante fores earum Christus moritur » (Migne, *Patr. lat.*, t. XXII, col. 418), et *S. Joannis Chrysostomi in Joannem homilia XXXII :* Οὐδενὸς γὰρ ἀκούω φιλοτιμουμένου, ὅτι οἶδε τὰ ἐγκείμενα, ἀλλ' ὅτι χρυσοῖς ἔχει γράμμασιν ἐγγεγραμμένον. Καὶ τί τὸ κέρδος; εἰπέ μοι. Οὐ γὰρ διὰ ταῦτα ἐδόθησαν αἱ Γραφαί, ἵνα ἐν βιβλίοις αὐτὰς ἔχωμεν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ ἐν καρδίαις αὐτὰς ἐγκολάψωμεν (Migne, *Patr. gr.*, t. LIX, col. 187).

[2] Les feuillets de ce volume avaient été reliés en désordre à la fin du XVIIIe siècle ou au début du XIXe; il y en avait alors au moins 54, autant qu'on en peut juger par une pagination en chiffres arabes, datant peut-être de la même époque et qui se lit encore en haut de la plupart des feuillets. Les cartons des plats de la demi-reliure dont avait alors été revêtu le volume avaient été formés de fragments agglutinés de feuilles imprimées de livres liturgiques slaves et de quelques comptes manuscrits.

IMPRIMERIE NATIONALE.

10. XIII, 54-XIV, 4. δυνάμεις. Οὐχ οὗτος — σοι ἔχειν αὐτήν.

(Manque 1 feuillet.)

11. XIV, 13-20. [αὐ]τῷ ϖεζῇ ἀπὸ — τῶν κλασ[μάτων].

(Manquent 3 feuillets.)

12. XV, 11-19. [εἰσερχόμε]νον εἰς τὸ σἶόμα — φόνοι, κλοπαί.
13. — 19-28. ψευδομαρτυρίαι — τότε ἀπο[κριθεὶς].
14. — 28-33. [ἀπο]κριθεὶς — ϖόθεν.
15. — 33-XVI, 2. ἡμῖν — οὐρανός.

16. XVI, 3-10. Καὶ ϖρωΐ — τετρακισχει[λείων].
17. — 10-18. [τετρακισχει]λείων — τὴν ἐκκλησί[αν].

(Manquent 2 feuillets.)

18. XVII, 2-10. ἥλιος, τὰ δὲ — καὶ ἐπηρώ[τησαν].
19. — 10-17. [ἐπηρώ]τησαν αὐτὸν — ἀνέξομαι ὑμῶν.
20. — 17-24. φέρετέ μοι — ὁ διδάσκαλος ὑμῶν.

(Manque 1 feuillet.)

21. XVIII, 4-9. [Ὅσ]ἶις οὖν ταπινώσει — ἔχοντα βλη[θῆναι].

(Manque 1 feuillet.)

22. XVIII, 16-23. σἶόματος δύο — βασιλεῖ ὅς.
23. — 23-30. ἠθέλησεν — εἰς φυλακὴν ἕως οὗ.

(Manque 1 feuillet.)

24. XIX, 3-10. [Καὶ ϖροσ]ῆλθον αὐτῷ Φ. — οἱ μαθη[ταί].

(Manque 1 feuillet.)

25. XIX, 17-25. Θέλεις εἰς τὴν ζωήν — οἱ μαθηταί ἐξεπλήσ[σοντο].

(Manquent 2 feuillets.)

26. XX, 9-18. [καὶ ἐλθόν]τες οἱ ϖερὶ — ἀναβαί[νομεν].
27. — 18-23. [ἀναβαί]νομεν εἰς Ἱεροσ. — καὶ ἐξ εὐωνύ[μων].
28. — 23-31. [εὐωνύ]μων, οὐκ ἔσἶιν — κύριε υἱὸς Δαυείδ.
29. — 32-XXI, 5. Καὶ σἶὰς ὁ Ἰησοῦς. — καὶ ἐπὶ ϖῶ[λον].

(Manque 1 feuillet.)

30. XXI, 12-19. [κα]τέσἶρεψεν καὶ — αὐτῇ μηκέτι ἐκ.
31. — 19-25. σοῦ — ϖαρ' ἑαυτοῖς.
32. — 25-32. λέγοντες — αὐτῷ.
33. — 32-38. οἱ δὲ τελῶναι — δεῦτε ἀποκτί[νωμεν]
34. — 38-45. [ἀποκτί]νωμεν — τὰς ϖαραβολάς.
35. — 45-XXII, 7. αὐτοῦ ἔγνωσαν — τοὺς φονῖς ἐκεί[νους].

(Manque 1 feuillet.)

36. XXII, 15-24. ὅπως αὐτὸν — ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέ[γοντες].

(Manque 1 feuillet.)

37. XXII, 32-44. νεκρῶν — καθοῦ ἐκ.
38. — 44-XXIII, 6. δεξιῶν μου — τὴν πρωτοκλησίαν ἐν.
39. XXIII, 6-14. τοῖς δείπνοις — τοὺς εἰσερχομένους.
40. — 14-23. ἀφίετε εἰσελθεῖν — Οὐαὶ ὑμῖν.
41. — 23-28. γραμματεῖς — φαίνεσθαι τοῖς.
42. — 28-35. ἀνθρώποις δίκαιοι — αἵματος Ζαχαρίου.

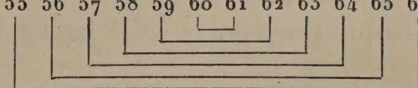
(Manque 1 feuillet.)

43. XXIV, 3-12. ἡμῖν πότε ταῦτα — πληθυνθῆναι τὴν ἀνο[μίαν].

Quelque fragmentaire que soit présentement le manuscrit, comme l'état qui précède vient de le montrer, on peut cependant avec une presque entière certitude, grâce aux feuillets qui subsistent, en reconstituer l'état primitif. L'Évangile de saint Matthieu, en son entier, devait remplir 145 feuillets, précédés sans doute d'un feuillet de titre et répartis en treize cahiers, la plupart de 12 et quelques-uns de 10 feuillets, dans l'ordre suivant :

Cahiers	A′ et B′,	feuillets	1 à 22;[1] deux cahiers, sans doute de 10 et 12 feuillets, manquent entièrement.
—	Γ′,	—	23 à 32; les feuillets 27 et 28 (1 et 2 actuels) subsistent seuls et formaient les 5e et 6e feuillets médiaux d'un cahier de 10 feuillets.
—	Δ′ et E′,	—	33 à 54; le feuillet 46 (3 actuel) subsiste seul; sa place est variable suivant que le 1er ou le 2e de ces deux cahiers était de 12 ou 10 feuillets.
—	ς′,	—	55 à 66; 12 feuillets, dont les 1er, 2e, 9e et 11e manquent[2] :

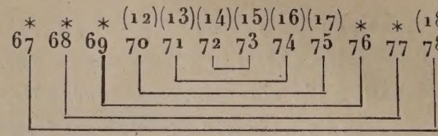
* * (4) (5) (6) (7) (8) (9) * (10) * (11)
55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66

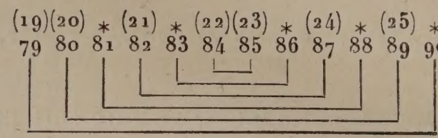
[1] Un premier feuillet contenait sans doute le titre orné de l'Évangile selon saint Matthieu, dont le texte même devait occuper 144 feuillets.

[2] L'astérisque indique les feuillets du ms. manquant aujourd'hui; les chiffres entre parenthèses désignent les numéros des feuillets actuels du manuscrit.

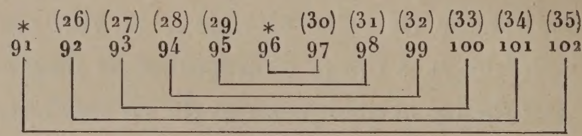
Cahiers Z′, feuillets 67 à 78; 12 feuillets, dont les 1er, 2e, 3e, 10e et 11e manquent :

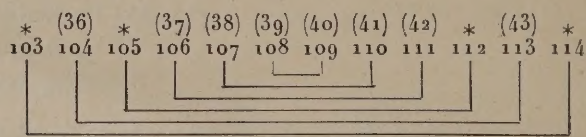
— H′ (1), — 79 à 90; 12 feuillets, dont les 3e, 5e, 8e, 10e et 12e manquent :

— Θ′, — 91 à 102; 12 feuillets, dont les 1er et 6e manquent :

I′, — 103 à 114; 12 feuillets, dont les 1er, 3e, 10e et 12e manquent :

— IA′ à IΓ′, — 115 à 145 environ; trois cahiers de 12 ou 10 feuillets.

Le parchemin, de force moyenne et plutôt fin, a été uniformément recouvert d'une belle teinte de pourpre, aussi bien conservée, d'une façon générale, que l'encre d'or des lettres, encore dans tout leur éclat primitif.

Chaque page porte seize lignes d'écriture (2), mais on en trouve seulement

(1) On aperçoit des traces de la signature H′, aussi en encre d'or, à l'angle inférieur gauche du feuillet 19; c'est la seule qui subsiste; j'en dois la remarque à l'obligeance du Rév. H. S. Cronin, doyen de Trinity Hall, à Cambridge, qui a examiné à Paris, en juillet dernier, ce manuscrit, sur lequel il doit prochainement publier une étude dans le *Journal of theological studies*.

(2) Les manuscrits en onciales d'argent, à

quinze sur les pages au bas desquelles a été peinte une miniature. Chaque ligne compte en moyenne dix-huit ou dix-neuf lettres et la justification du texte mesure environ 18 centimètres de large sur 20 de haut[1]. L'écriture est une grande et belle onciale, régulièrement et largement tracée, sans aucune forme allongée ou anguleuse, même à la fin des lignes, où cependant les lettres ont vu leurs dimensions diminuées, afin d'empêcher le texte de dépasser trop sensiblement dans les marges.

Le texte est écrit à longues lignes, d'une façon continue, sans aucune séparation de mots ou de versets. On n'y remarque ni esprits, ni accents, mais seulement quelques signes diacritiques destinés à faciliter la lecture. Le tréma est fréquent sur l'*iota* qui suit une autre voyelle : ΚΑΙΪΔΟΥ = *καὶ ἰδοὺ*, ΑΥΤΩΪΝΑ = *αὐτῷ ἵνα*, ΟΛΙΓΑΪΧΘΥΔΙΑ = *ὀλίγα ἰχθύδια*, etc. On rencontre non moins fréquemment un simple point au-dessus de l'*epsilon*, de l'*éta* ou de l'*upsilon*, pour indiquer le début d'un mot : ΚΑΙΗ̇ΩΡΑ = *καὶ ἡ ὥρα*, ΘΕΛΗΕ̇ΝΥ̇ΜΙΝ = *θέλῃ ἐν ὑμῖν*, ΤΟΥ̇ΔΩΡ = *τὸ ὕδωρ*, etc., ou pour marquer une diérèse dans le corps d'un mot : ΜΩΥ̇ϹΕΙ = *Μωυσεῖ*. Un point placé de même, au-dessus d'une voyelle qui termine une ligne, prévient le lecteur que cette voyelle est l'initiale d'un mot qui se continue à la ligne suivante : Α̇||ΚΜΗΝ = *ἀκμήν*, Α̇||ΝΑΒΛΕΨΑϹ = *ἀναβλέψας*, Ε̇||ΚΕΙΘΕΝ = *ἐκεῖθεν*, Η̇||ΓΕΡΘΗ = *ἠγέρθη*, etc. C'est dans le même but que ce point, qui affecte quelquefois aussi la forme de l'apostrophe, est placé plus rarement un peu au-dessus et entre les deux lettres finale et initiale de deux mots : ΟΥΧ'ΟΥΤΟϹ = *οὐχ οὗτος*, etc.

La ponctuation est réduite au seul point final[2] et les alinéas ne sont notés que par un espace blanc de la dimension d'une seule lettre, au cours de la ligne. Ils sont souvent indiqués en marge par un petit trait horizontal placé en

deux colonnes, sur pourpre, de Rossano et de Saint-Pétersbourg-Patmos ont l'un 20 lignes, l'autre 16 lignes à la page. Le ms. des Épîtres de saint Paul de Paris (*H*) compte aussi 16 lignes à la page; le ms. de Bérat d'Albanie en onciales d'argent, à deux colonnes, sur pourpre, a 17 lignes à la page. Tous ces manuscrits ont sensiblement le même format in-4° (30 × 26 cent.).

(1) Les lignes à la pointe sèche tracées pour délimiter le texte et marquer les marges latérales sont espacées de 172 millimètres. Les intervalles des lignes sont exactement égaux à la hauteur des lettres, soit 7 millimètres.

(2) On a aussi quelques rares exemples de deux et trois points disposés perpendiculairement, s'il n'y a pas là quelquefois un simple accident dans la copie.

regard de la ligne qui suit le début de l'alinéa. On a aussi plusieurs exemples de lettres dépassant légèrement en marge pour indiquer de même l'alinéa, et quelques-unes sont surmontées de l'ancien signe ⸓ du paragraphe.

Les ligatures sont assez fréquentes, mais seulement à la fin des lignes : ΑΥ = αυ, ΜΗ = μη, ΜΜ = μμ, ΜΟΥ = μου, ΝΗ = νη, ΝΝ = νν, ΠΡ = πρ, ΤΩ = τω. Elles sont quelquefois groupées avec une autre ligature ou combinées avec une abréviation, par exemple : ΑΥΤΩ = αὐτῷ (fol. 32 v°, l. 16), ou ΤΩ̄ = τῶν (fol. 25 v°, l. 9) et ΦΟΝΕΥϹΑΝΤΩ̄ = φονευσάντων (fol. 42, l. 14). Concurremment avec ces ligatures et abréviations, le copiste emploie aussi à la fin des lignes de petites lettres supérieures, afin de ne pas dépasser l'alignement de la page : ΘΑΝΑΤϹ = θάνατος, ΕΜΙ = ἐμοί, ΕΚΕΙΝΙϹ = ἐκείνοις, ΕΙϹΕΡΧΟΜΕΝΥϹ = εἰσερχομένους, etc. On a aussi des exemples de petites lettres supérieures placées sur la dernière lettre : ΚΑΘΗΜΕΝ = καθημένῳ, ΠΛΕΙΟΝ = πλείονας (fol. 33 v°, l. 7), etc.

Les abréviations, toujours rares, sont celles qu'on trouve en quelque sorte consacrées dans tous les textes onciaux anciens, et on rencontre, aussi bien dans le corps qu'à la fin des lignes, les abréviations suivantes :

ΘϹ	Θεός.	ΚϹ	Κύριος.
ΘΥ	Θεοῦ.	ΚΕ	Κύριε.
ΘΩ	Θεῷ.	ΚΥ	Κυρίου.
ΘΝ	Θεόν.	ΚΩ	Κυρίῳ.
ΙϹ	Ἰησοῦς.	ΚΝ	Κύριον.
ΙΥ	Ἰησοῦ.	ΠΗΡ	Πατήρ.
ΙΝ	Ἰησοῦν.	ΠΡϹ	Πατρός.
ΧϹ	Χριστός.	ΠΡΑ	Πατέρα.
ΑΝΟϹ	Ἄνθρωπος.	ΠΡΩΝ	Πατέρων.
ΑΝΟΥ	Ἀνθρώπου.	ΜΗΡ	Μήτηρ.
ΑΝΩ	Ἀνθρώπῳ.	ΜΡΑ	Μητέρα.
ΑΝΟΝ	Ἄνθρωπον.	ΥϹ	Υἱός.
ΑΝΟΙ	Ἄνθρωποι.	ΥΕ	Υἱέ.
ΑΝΩΝ	Ἀνθρώπων.	ΥΩ	Υἱῷ.
ΑΝΟΙϹ	Ἀνθρώποις.	ΥΝ	Υἱόν.
ΑΝΟΥϹ	Ἀνθρώπους.	ΔΑΔ	Δαυίδ.
ΠΝΙ	Πνεύματι.	ΙΗΛ	Ἰσραήλ.

Un petit trait horizontal placé au-dessus d'une voyelle tient lieu de ɴ, mais seulement à la fin des lignes : λογō = λόγον, τω̄ = τῶν, etc. Cette abréviation s'emploie même à l'intérieur des mots, quand ceux-ci sont coupés au bout d'une ligne : cῡ‖ιεντος = συνιέντος, πᾱ‖των = πάντων, etc. Ce même trait horizontal sert à distinguer les chiffres dans les titres de chapitres, en plus petits caractères. L'abréviation ϗ = καί ne se rencontre que dans les citations des prophètes, également en plus petits caractères, qui accompagnent les miniatures. Dans les marges, ce sont aussi des chiffres beaucoup plus petits qui marquent la notation ammonio-eusébienne. On remarquera enfin quelques corrections par grattage ou surcharge aux fol. 19, l. 16; 20 v°, l. 6; 24 v°, l. 6; 25 v°, l. 8; 29, l. 4 et 30, l. 9.

Les miniatures, au nombre de cinq, qui ornent ce manuscrit, occupent, comme dans la *Genèse* de Vienne, toute la marge inférieure des feuillets, au-dessous du texte, qui ne compte à chacune de ces pages que quinze lignes au lieu de seize. Elles figurent différentes scènes du Nouveau Testament et de la vie du Christ, et ce sont peut-être les plus anciennes représentations qui en aient été conservées :

I. (Fol. 10 v°.) Hérodiade et la décollation de saint Jean-Baptiste (*Matth.*, xiv, 6-12).
II. (Fol. 11.) Premier miracle de la Multiplication des pains (*Matth.*, xiv, 15-21).
III. (Fol. 15.) Second miracle de la Multiplication des pains (*Matth.*, xv, 32-38).
IV. (Fol. 29.) Miracle des Deux Aveugles de Jéricho (*Matth.*, xx, 29-34).
V. (Fol. 30 v°.) Miracle du Figuier desséché (*Matth.*, xxi, 18-20).

Ces cinq miniatures, à l'exception de la seconde, sont admirablement conservées, d'une fraîcheur de coloris parfaite, et les reproductions réduites ci-jointes n'en donneront qu'une idée bien insuffisante[1]. Elles rappellent tout à fait par leur disposition, leur composition et le mouvement des personnages, d'une manière générale, le style d'ornementation de la *Genèse* de Vienne et surtout des *Évangiles* de Rossano. A droite et à gauche de chacune d'elles on

[1] Les reproductions ci-jointes sont réduites d'un tiers environ. Les miniatures originales mesurent de 22 à 24 centimètres en largeur totale sur 9 centimètres de hauteur; la scène proprement dite figurée sur chaque miniature mesure 170 millimètres de largeur sur 65 millimètres de hauteur. On en trouvera une reproduction en couleurs, aux dimensions exactes des originaux, dans le volume VII des *Mémoires et documents* de la Fondation Piot.

remarque les bustes nimbés de Moïse et de quelques prophètes de l'Ancien Testament : David, Daniel, Habacuc et Isaïe, tenant ou déroulant devant eux, comme dans les *Évangiles* de Rossano, le texte des prophéties relatives à la vie du Christ et aux événements du Nouveau Testament.

Il n'a encore été rien dit du texte même de l'Évangile selon saint Matthieu, que nous a conservé ce manuscrit. C'est une recension apparentée de très près, si même elle n'est pas tout à fait identique, à celle des *Évangiles* de Rossano; aussi a-t-il paru inutile d'analyser et de répéter ici les savantes observations qu'elle a suggérées à M. O. von Gebhardt dans la préface de son édition du *Codex purpureus Rossanensis* (1), et au Rév. H. S. Cronin, dans l'introduction de sa publication récente du *Codex purpureus Petropolitanus* (2). L'étroite parenté de ces deux textes avec le *Codex Sinopensis* semble devoir lui faire attribuer une même date et une même origine. Les communautés chrétiennes d'Asie Mineure ont brillé du plus vif éclat sous le règne de Justinien et de ses successeurs immédiats; les nombreux conciles tenus à la même époque dans cette même partie de l'Empire grec, les mentions répétées de riches présents faits aux églises par les empereurs, qu'on rencontre chez les chroniqueurs byzantins, tout concourt à prouver que ces admirables monuments de la foi et de l'art chrétiens ont une origine sans doute constantinopolitaine, s'ils n'ont pas été exécutés dans l'Asie Mineure elle-même.

On trouvera plus loin une reproduction typographique aussi exacte que possible, page pour page, ligne pour ligne, et en caractères onciaux, des quarante-trois feuillets qui subsistent du présent manuscrit. A la suite, on a joint une édition du texte, en caractères courants, avec l'indication au bas des pages des quelques variantes que présente ce manuscrit avec le *Codex Rossanensis* (Σ) et le *Codex Petropolitanus* (N); la plupart, comme on le verra, sont très légères et portent presque exclusivement sur des fautes d'iotacisme, provenant, selon toute vraisemblance, de la dictée faite au copiste du *Codex græcus chrysopurpureus Sinopensis*.

(1) *Die Evangelien des Matthaeus und des Marcus aus dem Codex purpureus Rossanensis* (1883), p. I-LIV. (*Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur*, I.)

(2) *Codex purpureus Petropolitanus. The text of codex N of the Gospels* (1899), p. XLII-LIV. (*Texts and studies*....., ed. by J. A. Robinson, V, 4.)

Matth., VII, 7-11. Fol. 1.

ϹΕΤΑΙΥΜΙΝ·ΖΗΤΕΙΤΕΚΑΙ
ΕΥΡΗϹΕΤΕ·ΚΡΟΥΕΤΕΚΑΙΑ
ΝΟΙΓΗϹΕΤΑΙΥΜΙΝ·ΠΑϹΓΑΡ
4 ΟΑΙΤΩΝΛΑΜΒΑΝΕΙΚΑΙΟ
ΖΗΤΩΝΕΥΡΙϹΚΕΙΚΑΙΤΩ
ΚΡΟΥΟΝΤΙΑΝΟΙΓΗϹΕΤΑΙ
ΗΤΙϹΕϹΤΙΝΕΞΥΜΩΝΑΝΟϹ
8 ΟΝΕΑΝΑΙΤΗϹΗΟΥϹΑΥΤΟΥ
ΑΡΤΟΝΜΗΛΙΘΟΝΕΠΙΔΩ
ϹΕΙΑΥΤΩ·ΚΑΙΕΑΝΙΧΘΥΝΑΙ
ΤΗϹΗΜΗΟΦΙΝΕΠΙΔΩϹΕΙ
12 ΑΥΤΩ·ΕΙΟΥΝΥΜΕΙϹΠΟΝΗ
ΡΟΙΥΠΑΡΧΟΝΤΕϹΟΙΔΑΤΕ
ΔΟΜΑΤΑΑΓΑΘΑΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙϹ
ΤΕΚΝΟΙϹΥΜΩΝΠΟϹΩΜΑΛ
16 ΛΟΝΟΠΗΡΥΜΩΝΟΕΝΤΟΙϹ

Matth., VII, 11-14. Fol. 1 v°.

ΟΥΡΑΝΟΙϹΔΩϹΕΙΑΓΑΘΑΤΟΙϹ
ΑΙΤΟΥϹΙΝΑΥΤΟΝ·ΠΑΝΤΑΟΥΝ
ΟϹΑΕΑΝΘΕΛΗΤΕΙΝΑΠΟΙ
4 ΟΥϹΙΝΥΜΙΝΟΙΑΝΟΙΟΥΤΩϹ
ΝΔ Ε ΚΑΙΥΜΕΙϹΠΟΙΕΙΤΕΑΥΤΟΙϹ
ΟΥΤΟϹΓΑΡΕϹΤΙΝΟΝΟΜΟϹ
ΚΑΙΟΙΠΡΟΦΗΤΑΙ·ΕΙϹΕΛΘΑ
8 ΤΕΔΙΑΤΗϹϹΤΕΝΗϹΠΥΛΗϹ
ΟΤΙΠΛΑΤΕΙΑΗΠΥΛΗΚΑΙΕΥ
ΝΕ Λ ΡΥΧΩΡΟϹΗΟΔΟϹΗΑΠΑΓΟΥ
ϹΑΕΙϹΤΗΝΑΠΩΛΙΑΝΚΑΙ
12 ΠΟΛΛΟΙΕΙϹΙΝΟΙΕΙϹΕΡΧΟ
ΜΕΝΟΙΔΙΑΥΤΗϹ·ΤΙϹΤΕΝΗ
ΗΠΥΛΗΚΑΙΤΕΘΛΙΜΜΕΝΗ
ΗΟΔΟϹΗΑΠΑΓΟΥϹΑΕΙϹΤΗΝ
16 ΖΩΗΝ·ΚΑΙΟΛΙΓΟΙΕΙϹΙΝΟΙ

IMPRIMERIE NATIONALE.

Matth., VII, 14-18. Fol. 2.

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΕΣΑΥΤΗΝΠΡΟΣ
ΕΧΕΤΕΔΕΑΠΟΤΩΝΨΕΥΔΟ
ΝϚ/Ι ΠΡΟΦΗΤΩΝ·ΟΙΤΙΝΕΣΕΡ
ΧΟΝΤΑΙΠΡΟΣΫΜΑΣΕΝΕΝ
ΔΥΜΑΣΙΝΠΡΟΒΑΤΩΝΕΣΩ
ΘΕΝΔΕΕΙΣΙΝΛΥΚΟΙΑΡΠΑ
ΓΕΣΑΠΟΤΩΝΚΑΡΠΩΝΑΥ
ΤΩΝΕΠΙΓΝΩΣΕΣΘΑΙΑΥΤΟΥΣ
ΜΗΤΙΣΥΛΛΕΓΟΥΣΙΝΑΠΟΑ
ΝΖ/Θ ΚΑΝΘΩΝΣΤΑΦΥΛΗ·Ν·ΗΑΠΟ
ΤΡΙΒΟΛΩΝΣΥΚΑ·ΟΥΤΩΣΠΑ̅Ν
ΔΕΝΔΡΟΝΑΓΑΘΟΝΚΑΡΠΟΥΣ
ΝΗ/Ε ΚΑΛΟΥΣΠΟΙΕΙ·ΤΟΔΕΣΑΠΡΟ̅Ν
ΔΕΝΔΡΟΝΚΑΡΠΟΥΣΠΟΝΗ
ΡΟΥΣΠΟΙΕΙ·ΟΥΔΥΝΑΤΑΙΔΕ̅Ν
ΔΡΟΝΑΓΑΘΟΝΚΑΡΠΟΥΣΠΟ

Matth., VII, 18-22. Fol. 2 v°.

ΝΗΡΟΥΣΠΟΙΕΙΝ·ΟΫΔΕΔΕ̅Ν
ΔΡΟΝΣΑΠΡΟΝΚΑΡΠΟΥΣΚΑ
ΛΟΥΣΠΟΙΕΙΝ·ΠΑΝΔΕΝΔΡΟ̅Ν
ΜΗΠΟΙΟΥΝΚΑΡΠΟΝΚΑΛΟ̅Ν
ΕΚΚΟΠΤΕΤΑΙΚΑΙΕΙΣΠΥΡ
ΒΑΛΛΕΤΑΙΑΡΑΓΕΑΠΟΤΩΝ
ΚΑΡΠΩΝΑΥΤΩΝΕΠΙΓΝΩ
ΣΕΣΘΑΙΑΥΤΟΥΣ·ΟΥΠΑΣ
ΝΘ/Γ ΟΛΕΓΩΝΜΟΙΚΕ̅ΚΕ̅ΕΙΣΕ
ΛΕΥΣΕΤΑΙΕΙΣΤΗΝΒΑΣΙΛΕΙ
ΑΝΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝΑΛΛΟ
ΠΟΙΩΝΤΟΘΕΛΗΜΑΤΟΥΠΡ̅Σ
ΜΟΥΤΟΥΕΝΟΥΡΑΝΟΙΣΠΟΛ
ΛΟΙΕΡΟΥΣΙΝΜΟΙΕΝΕΚΕΙ
Ξ/Ε ΝΗΤΗΗΜΕΡΑΚΕ̅ΚΕ̅ΟΥΤΩ
ΣΩΟΝΟΜΑΤΙΠΡΟΕΦΗΤΕΥ

Matth., XI, 5-9. Fol. 3.

ΠΤΩΧΟΙΕΥΑΓΓΕΛΙΖΟΝΤΑΙ
ΚΑΙΜΑΚΑΡΙΟϹΕϹΤΙΝΟϹΕΛ̄
ΜΗϹΚΑΝΔΑΛΙϹΘΗΕΝΕΜΟΙ
ΤΟΫΤΩΝΔΕΠΟΡΕΥΟΜΕΝΩ̄
ΗΡΞΑΤΟΟΙ̅Ϲ̅ΛΕΓΕΙΝΤΟΙϹΟ
ΧΛΟΙϹΠΕΡΙΪΩΑΝΝΟΥ·ΤΙΕΞΗΛ
ΘΑΤΕΕΙϹΤΗΝΕΡΗΜΟΝΘΕΑ
ϹΑϹΘΑΙ·ΚΑΛΑΜΟΝΥΠΟΑΝΕ
ΜΟΥϹΑΛΕΥΟΜΕΝΟΝ·ΑΛΛΑ
ΤΙΕΞΗΛΘΑΤΕΪΔΕΙΝ·Α̅Ν̅Ο̅Ν̅
ΕΝΜΑΛΑΚΟΙϹΙΜΑΤΙΟΙϹΗΜ
ΦΙΕϹΜΕΝΟ·ΝΙΔΟΥΟΙΤΑΜΑΛ
ΑΚΑΦΟΡΟΥΝΤΕϹΕΝΤΟΙϹΟΙ
ΚΟΙϹΤΩΝΒΑϹΙΛΕΙΩΝΕΙϹῙ
ΑΛΛΑΤΙΕΞΗΛΘΑΤΕΙΔΕΙΝΠΡΟ
ΦΗΤΗΝΝΑΙΛΕΓΩΫΜΙΝΚΑΙ

Matth., XI, 9-12. Fol. 3 v°.

ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΟΝΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΟΥΤΟϹΓΑΡΕϹΤΙΝΠΕΡΙΟΥΓΕ
ΡΓ Β ΓΡΑΠΤΑΙΪΔΟΥΕΓΩΑΠΟϹΤΕΛ
ΛΩΤΟΝΑΓΓΕΛΟΝΜΟΥΠΡΟ
ΠΡΟϹΩΠΟΥϹΟΥΟϹΚΑΤΑϹΚΕΥ
ΑϹΙΤΗΝΟΔΟΝϹΟΥΕΜΠΡΟϹ
ΘΕΝϹΟΥ·ΑΜΗΝΛΕΓΩΫΜΙΝ
ΡΔ ΟΥΚΕΓΗΓΕΡΤΑΙΕΝΓΕΝΝΗ
ΤΟΙϹΓΥΝΑΙΚΩΝΜΕΙΖΩΝΪ
ΩΑΝΝΟΥΤΟΥΒΑΠΤΙϹΤΟΥ·
ΟΔΕΜΙΚΡΟΤΕΡΟϹΕΝΤΗΒΑ
ϹΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝΜΕΙ
ΖΩΝΑΥΤΟΥΕϹΤΙΝ·ΑΠΟΔΕ
ΤΩΝΗΜΕΡΩΝΪΩΑΝΝΟΥΤΟΥ
ΡΕ Γ ΒΑΠΤΙϹΤΟΥΕΩϹΑΡΤΙΗΒΑϹΙ
ΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝΒΙΑΖΕ

Matth., XIII, 7-12. Fol. 4.

ΑΙΑΚΑΝΘΑΙΚΑΙΑΠΕΠΝΙΞΑ̅
ΑΥΤΑ·ΑΛΛΑΔΕΕΠΕΣΕΝΕΠΙ
ΤΗΝΓΗΝΤΗΝΚΑΛΗΝΚΑΙΕ
ΔΙΔΟΥΚΑΡΠΟΝΟΜΕΝΕΚΑ
ΤΟΝΟΔΕΕΞΗΚΟΝΤΑΟΔΕΤΡΙ
ΑΚΟΝΤΑ·ΟΕΧΩΝΩΤΑΑΚΟΥ
ΕΙΝΑΚΟΥΕΤΩ·ΚΑΙΠΡΟΣΕΛ
ΘΟΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙΕΙΠΟ̅
ΑΥΤΩ·ΔΙΑΤΙΕΝΠΑΡΑΒΟΛΑΙΣ
ΛΑΛΕΙΣΑΥΤΟΙΣ·ΟΔΕΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙΣΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣΟΤΙΥΜΙ̅
ΔΕΔΟΤΑΙΓΝΩΝΑΙΤΑΜΥΣΤΗ
ΡΙΑΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣΤΩΝΟΥ
ΡΑΝΩΝΕΚΕΙΝΟΙΣΔΕΟΥΔΕ
ΔΟΤΑΙ·ΟΣΤΙΣΓΑΡΕΧΕΙΔΟΘΗ
ΣΕΤΑΙΑΥΤΩΚΑΙΠΕΡΙΣΕΥΘΗ

Matth., XIII, 12-15. Fol. 4 v°.

ΡΛΒ ΣΕΤΑΙ·ΟΣΤΙΣΔΕΟΥΚΕΧΕΙ
Β ΚΑΙΟΕΧΕΙΑΡΘΗΣΕΤΑΙΑΠΑΥ
ΤΟΥ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΕΜΠΑΡΑΒΟ
ΡΛΓ ΛΑΙΣΛΑΛΩΑΥΤΟΙΣΟΤΙΒΛΕ
Λ ΠΟΝΤΕΣΟΥΒΛΕΠΟΥΣΙΝΚΑΙ
ΑΚΟΥΟΝΤΕΣΟΥΚΑΚΟΥΟΥΣΙ̅
ΟΥΔΕΣΥΝΙΟΥΣΙΝΚΑΙΑΝΑΠΛΗ
ΡΟΥΤΑΙΑΥΤΟΙΣΗΠΡΟΦΗΤΙΑ
ΗΣΑΙΟΥΗΛΕΓΟΥΣΑΑΚΟΗΑ
ΚΟΥΣΗΤΑΙΚΑΙΟΥΜΗΣΥΝΗ
ΤΕΚΑΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣΒΛΕΨΗΤΕ
ΚΑΙΟΥΜΗΪΔΗΤΕΕΠΑΧΥΝΘΗ
ΓΑΡΗΚΑΡΔΙΑΤΟΥΛΑΟΥΤΟΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΟΙΣΩΣΙΝΒΑΡΕΩΣΗΚΟΥ
ΣΑΝΚΑΙΤΟΥΣΟΦΘΑΛΜΟΥΣ
ΑΥΤΩΝΕΚΑΜΜΥΣΑΝΜΗ

Matth., XIII, 15-19. Fol. 5.

ΠΟΤΕΪΔΩϹΙΝΤΟΙϹΟΦΘΑΛ
ΜΟΙϹΚΑΙΤΟΙϹΩϹΙΝΑΚΟΥ
ϹΩϹΙΝΚΑΙΤΗΚΑΡΔΙΑϹΥΝ
ΩϹΙΝΚΑΙΕΠΙϹΤΡΕΨΟΥϹΙ
ΚΑΙΪΑϹΟΜΑΙΑΥΤΟΥϹ·ΥΜΩ
ΡΛΔ Ε ΔΕΜΑΚΑΡΙΟΙΟΙΟΦΘΑΛΜΟΙ
ΟΤΙΒΛΕΠΟΥϹΙΝΚΑΙΤΑΩ
ΤΑΫΜΩΝΟΤΙΑΚΟΥΟΥϹΙ[Ν]
ΑΜΗΝΓΑΡΛΕΓΩΫΜΙΝΟ[ΤΙ]
ΡΛΕ Β ΠΟΛΛΟΙΠΡΟΦΗΤΑΙΚΑΙ[ΔΙ]
ΚΑΙΟΙΕΠΕΘΥΜΗϹΑΝΙΔ[ΕΙΝ]
ΑΒΛΕΠΕΤΕΚΑΙΟΥΚΙΔΑ[Ν]
ΚΑΙΑΚΟΥϹΑΙΑΑΚΟΥΕΤ[Ε]
ΚΑΙΟΥΚΗΚΟΥϹΑΝ·ΥΜΕ[ΙϹ]
ΟΥΝΑΚΟΥϹΑΤΕΤΗΝΠΑΡ[Α]
ΒΟΛΗΝΤΟΥϹΠΙΡΟΝΤΟϹ[ΠΑ]

Matth., XIII, 19-22. Fol. 5 v°.

ΤΟϹΑΚΟΥΟΝΤΟϹΤΟΝΛΟΓΟ
ΤΗϹΒΑϹΙΛΕΙΑϹΚΑΙΜΗϹΥ
ΪΕΝΤΟϹΕΡΧΕΤΑΙΟΠΟΝΗΡΟϹ
ΚΑΙΑΡΠΑΖΕΙΤΟΕϹΠΑΡΜΕ
ΝΟΝΕΝΤΗΚΑΡΔΙΑΑΥΤΟΥ:
ΟΥΤΟϹΕϹΤΙΝΟΠΑΡΑΤΗΝ
ΟΔΟΝϹΠΑΡΙϹ·ΟΔΕΕΠΙΤΑΠΕ
ΤΡΩΔΗϹΠΑΡΙϹΟΥΤΟϹΕϹΤΙ
[Ο]ΤΟΝΛΟΓΟΝΑΚΟΥΩΝΚΑΙ
[Ε]ΥΘΥϹΜΕΤΑΧΑΡΑϹΛΑΜΒΑ
[Ν]ΩΝΑΥΤΟΝΟΥΚΕΧΕΙΔΕΡΙ
[Ζ]ΑΝΕΝΕΑΥΤΩΑΛΛΑΠΡΟϹ
[Κ]ΑΙΡΟϹΕϹΤΙΝ·ΓΕΝΟΜΕΝΗϹ
[Δ]ΕΘΛΙΨΕΩϹΗΔΙΩΓΜΟΥΔΙ
[Α]ΤΟΝΛΟΓΟΝΕΥΘΥϹϹΚΑΝ
[Δ]ΑΛΙΖΕΤΑΙ·ΟΔΕΕΙϹΤΑϹΑ

Matth., XIII, 22-24. Fol. 6.

ΚΑΝΘΑϹϹΠΑΡΕΙϹΟΥΤΟϹ
ΕϹΤΙΝΟΤΟΝΛΟΓΟΝΑΚΟΥΩ̄
ΚΑΙΗΜΕΡΙΜΝΑΤΟΥΑΙΩΝΟϹ
ΤΟΥΤΟΥ·ΚΑΙΗΑΠΑΤΗΤΟΥ
ΠΛΟΥΤΟΥϹΥΝΠΝΙΓΕΙΤΟΝ
ΛΟΓΟΝΚΑΙΑΚΑΡΠΟϹΓΙΝΕ
ΤΑΙ·ΟΔΕΕΠΙΤΗΝΚΑΛΗΝΓΗ̄
ϹΠΑΡΕΙϹΟΥΤΟϹΕϹΤΙΝΟΤΟ̄
ΛΟΓΟΝΑΚΟΥΩΝΚΑΙϹΥΝΪ
ΩΝΟϹΔΗΚΑΡΠΟΦΟΡΕΙΚΑΙ
ΠΟΙΕΙΟΜΕΝΕΚΑΤΟΝΟΔΕ
ΕΞΗΚΟΝΤΑ·ΟΔΕΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
ΑΛΛΗΝΠΑΡΑΒΟΛΗΝΠΑΡΕΘΗ
ΡΛϚ / Ι ΚΕΝΑΥΤΟΙϹΛΕΓΩΝΟΜΟΙ
ΩΘΗΗΒΑϹΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑ
ΝΩΝΑΝ̄Ω̄ϹΠΕΙΡΑΝΤΙΚΑ

Matth., XIII, 24-28. Fol. 6 v°.

ΛΟΝϹΠΕΡΜΑΕΝΤΩΑΓΡΩ
ΑΥΤΟΥΕΝΔΕΤΩΚΑΘΕΥΔΕΙ
ΤΟΥϹΑΝ̄Ο̄ῩϹΗΛΘΕΝΑΥΤΟΥ
ΟΕΧΘΡΟϹΚΑΙΕΠΕϹΠΙΡΕΝ
ΖΙΖΑΝΙΑΑΝΑΜΕϹΟΝΤΟΥϹΙ
ΤΟΥΚΑΙΑΠΗΛΘΕΝΟΤΕΔΕΕ
ΒΛΑϹΤΗϹΕΝΟΧΟΡΤΟϹΚΑΙ
ΚΑΡΠΟΝΕΠΟΙΗϹΕΝΤΟΤΕΕ
ΦΑΝΗϹΑΝΚΑΙΤΑΖΙΖΑΝΙΑ·
ΠΡΟϹΕΛΘΟΝΤΕϹΔΕΟΙΔΟΥ
ΛΟΙΤΩΟΙΚΟΔΕϹΠΟΤΗΕΙΠΟ̄
ΑΥΤΩΚΕ̄ΟΥΧΙΚΑΛΟΝϹΠΕΡ
ΜΑΕϹΠΙΡΑϹΕΝΤΩϹΩΑΓΡΩ
ΠΟΘΕΝΟΥΝΕΧΙΖΙΖΑΝΙΑ·
ΟΔΕΕΦΗΑΥΤΟΙϹΕΧΘΡΟϹ
ΑΝ̄Ο̄ϹΤΟΥΤΟΕΠΟΙΗϹΕΝ

Matth., XIII, 28-31. Fol. 7.

ΟΙΔΕΔΟΥΛΟΙΕΙΠΟΝΑΥΤΩ
ΘΕΛΕΙϹΟΥΝΑΠΕΛΘΟΝΤΕϹ
ϹΥΛΛΕΞΩΜΕΝΑΥΤΑΟΔΕΕ
ΦΗΑΥΤΟΙϹΟΥΜΗΠΟΤΕϹΥΛ
ΛΕΓΟΝΤΕϹΤΑΖΙΖΑΝΙΑΕΚΡΙ
ΖΩϹΗΤΕΑΜΑΑΥΤΟΙϹΤΟΝ
ϹΙΤΟΝ · ΑΦΕΤΕϹΥΝΑΥΞΑΝΕ
ϹΘΑΙΑΜΦΟΤΕΡΑΜΕΧΡΙΤΟΥ
ΘΕΡΙϹΜΟΥΚΑΙΕΝΚΑΙΡΩΤΟΥ
ΘΕΡΙϹΜΟΥΕΡΩΤΟΙϹΘΕΡΙϹ
ΤΑΙϹϹΥΛΛΕΞΑΤΕΠΡΩΤΟΝΤΑ
ΖΙΖΑΝΙΑΚΑΙΔΗϹΑΤΕΑΥΤΑ
ΕΙϹΔΕϹΜΑϹΠΡΟϹΤΟΚΑΤΑ
ΚΑΥϹΑΙΑΥΤΑ · ΤΟΝΔΕϹΙΤΟ̅
ϹΥΝΑΓΑΓΕΤΕΕΙϹΤΗΝΑΠΟΘΗ
ΡΛΖ Β ΚΗΝΜΟΥ · Α · ΑΛΛΗΝΠΑΡΑΒΟΛΗ̅

Matth., XIII, 31-33. Fol. 7 v°.

ΕΛΑΛΗϹΕΝΑΥΤΟΙϹΛΕΓΩΝ
ΟΜΟΙΑΕϹΤΙΝΗΒΑϹΙΛΕΙΑΤΩ̅
ΟΥΡΑΝΩΝΚΟΚΚΩϹΙΝΑΠΕ
ΩϹΟΝΛΑΒΩΝΑΝΟ̅ϹΕϹΠΕΙ
ΡΕΝΕΝΤΩΑΓΡΩΑΥΤΟΥ · ΟΜΙ
ΚΡΟΤΕΡΟΝΜΕΝΕϹΤΙΝΠΑ̅
ΤΩΝΤΩΝϹΠΕΡΜΑΤΩΝ · ΟΤΑ̅
ΔΕΑΥΞΗΘΗΜΕΙΖΩΝΤΩΝΛΑ
ΧΑΝΩΝΕϹΤΙΝ · ΚΑΙΓΙΝΕΤΑΙ
ΔΕΝΔΡΟΝΩϹΤΕΕΛΘΕΙΝΤΑΠΕ
ΤΕΙΝΑΤΟΥΟΥΡΑΝΟΥΚΑΙΚΑ
ΤΑϹΚΗΝΟΥΝΕΝΤΟΙϹΚΛΑΔΟΙϹ
ΑΥΤΟΥ · ΑΛΛΗΝΠΑΡΑΒΟΛΗΝΕ
ΛΑΛΗϹΕΝΑΥΤΟΙϹΟΜΟΙΑΕϹΤΙ̅
ΡΛΗ Ε ΗΒΑϹΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝΖΥ
ΜΗΗΝΛΑΒΟΥϹΑΓΥΝΗΕΚΡΥΨΕ

Matth., XIII, 33-36. Fol. 8.

ΕΙϹΑΛΕΥΡΟΥϹΑΤΑΤΡΙΑΕΩϹ
ΟΥΕΖΥΜΩΘΗΟΛΟΝΤΑΥΤΑΠΑ̅
ΤΑΕΛΑΛΗϹΕΝΟΙ̅Ϲ̅ΕΝΠΑΡΑΒΟ
ΡΛ̅Θ̅ ϛ ΛΑΙϹΤΟΙϹΟΧΛΟΙϹΚΑΙΧΩΡΙϹ
ΠΑΡΑΒΟΛΗϹΟΥΔΕΝΕΛΑΛΕΙ
ΑΥΤΟΙϹΟΠΩϹΠΛΗΡΩΘΗΤΟ
ΡΗΘΕΝΥ̓ΠΟΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΛΕΓΟΝΤΟϹΑΝΟΙΞΩΕΝΠΑΡΑ
ΒΟΛΑΙϹΤΟϹΤΟΜΑΜΟΥΕΡΕΥ
ΞΟΜΕΚΕΚΡΥΜΜΕΝΑΑΠΟΚΑ
ΤΑΒΟΛΗϹΚΟϹΜΟΥ·ΤΟΤΕΑ
ΦΕΙϹΤΟΥϹΟΧΛΟΥϹΟΙ̅Ϲ̅ΗΛΘΕ
ΡΜ̅ Ι ΕΙϹΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΠΡΟϹΗΛ
ΘΟΝΑΥΤΩΟΙΜΑΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥ
ΛΕΓΟΝΤΕϹΦΡΑϹΟΝΗΜΙΝΤΗ̅
ΠΑΡΑΒΟΛΗΝΤΩΝΖΙΖΑΝΙΩΝ

Matth., XIII, 36-40. Fol. 8 v°.

ΤΟΥΑΓΡΟΥ·ΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹ
ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹΟϹΠΕΙΡΩΝ
ΤΟΚΑΛΟΝϹΠΕΡΜΑΕϹΤΙΝ
ΟΥ̅Ϲ̅ΤΟΥΑ̅Ν̅Ο̅Υ̅·ΟΔΕΑΓΡΟϹ
ΕϹΤΙΝΟΚΟϹΜΟϹ·ΤΟΔΕΚΑ
ΛΟΝϹΠΕΡΜΑΟΥΤΟΙΕΙϹΙΝ
ΟΙΥ̓ΙΟΙΤΗϹΒΑϹΙΛΕΙΑϹΤΑΔΕ
ΖΙΖΑΝΙΑΕΙϹΙΝΟΙΫΙΟΙΤΟΥΠΟ
ΝΗΡΟΥ·ΟΔΕΕΧΘΡΟϹΟϹΠΕΙ
ΡΑϹΑΥΤΑΕϹΤΙΝΟΔΙΑΒΟΛΟϹ
ΟΔΕΘΕΡΙϹΜΟϹϹΥ̓ΝΤΕΛΙΑ
ΕϹΤΙΝΤΟΥΑΙΩΝΟϹ·ΟΙΔΕΘΕ
ΡΙϹΤΑΙΑΓΓΕΛΟΙΕΙϹΙΝ·ΩϹΠΕΡ
ΟΥΝϹΥΛΛΕΓΕΤΑΙΤΑΖΙΖΑΝΙ
ΑΚΑΙΠΥΡΙΚΑΙΕΤΑΙ·ΟΥΤΩϹ
ΕϹΤΑΙΕΝΤΗϹΥΝΤΕΛΙΑΤΟΥ

Matth., XIII, 40-44. Fol. 9.

ΑΙΩΝΟϹΤΟΥΤΟΥΑΠΟϹΤЄ
ΛЄΙΟΥ̅Ϲ̅ΤΟΥΑΝ̅Ο̅Υ̅ΤΟΥϹΑΓΓЄ
ΛΟΥϹΑΥΤΟΥΚΑΙϹΥΛΛЄΞΟΥ
ϹΙΝЄΚΤΗϹΒΑϹΙΛЄΙΑϹΑΥΤΟΥ
ΠΑΝΤΑΤΑϹΚΑΝΔΑΛΑΚΑΙΤΟΥϹ
ΠΟΙΟΥΝΤΑϹΤΗΝΑΝΟΜΙΑΝ
ΚΑΙΒΑΛΟΥϹΙΝΑΥΤΟΥϹЄΙϹ
ΤΗΝΚΑΜΙΝΟΝΤΟΥΠΥΡΟϹ
ЄΚЄΙЄϹΤΑΙΟΚΛΑΥΘΜΟϹΚΑΙ
ΟΒΡΥΓΜΟϹΤΩΝΟΔΟΝΤΩ̅
ΤΟΤЄΟΙΔΙΚΑΙΟΙЄΚΛΑΜΨΟΥ
ϹΙΝΩϹΟΗΛΙΟϹЄΝΤΗΒΑϹΙΛЄΙ
ΑΤΟΥΠ̅Ρ̅Ϲ̅ΑΥΤΩΝΟЄΧΩΝΩ
ΤΑΑΚΟΥЄΙΝΑΚΟΥЄΤΩ · ΠΑΛΙ
ΟΜΟΙΑЄϹΤΙΝΗΒΑϹΙΛЄΙΑΤΩ
ΟΥΡΑΝΩΝΘΗϹΑΥΡΩΚЄΚΡΥΜ

Matth., XIII, 44-47. Fol. 9 v°.

ΜЄΝΩЄΝΑΓΡΩΟΝЄΥΡΩΝ
ΑΝ̅Ο̅ϹЄΚΡΥΨЄΝΚΑΙΑΠΟΤΗϹ
ΧΑΡΑϹΑΥΤΟΥΥΠΑΓЄΙΚΑΙΠΑ̅
ΤΑΟϹΑЄΧЄΙΠΩΛЄΙΚΑΙΑΓΟ
ΡΑΖЄΙΤΟΝΑΓΡΟΝЄΚЄΙΝΟΝ
ΠΑΛΙΝΟΜΟΙΑЄϹΤΙΝΗΒΑϹΙ
ΛЄΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝΑΝ̅ΩЄΜ
ΠΟΡΩΖΗΤΟΥΝΤΙΚΑΛΟΥϹ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑϹΟϹЄΥΡΩΝЄΝΑ
ΠΟΛΥΤΙΜΟΝΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ
ΑΠЄΛΘΩΝΠЄΠΡΑΚЄΝΠΑΝ
ΤΑΟϹΑЄΙΧЄΝΚΑΙΗΓΟΡΑϹЄ
ΑΥΤΟΝ · ΠΑΛΙΝΟΜΟΙΑЄϹΤΙ
ΗΒΑϹΙΛЄΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝ
ϹΑΓΗΝΗΒΛΗΘΗϹΗЄΙϹΤΗΝ
ΘΑΛΑϹϹΑΝΚΑΙЄΚΠΑΝΤΟϹ

IMPRIMERIE NATIONALE.

Matth., XIII, 54 - XIV, 1. Fol. 10.

ΔΥΝΑΜΕΙϹ · ΟΥΧ' ΟΥΤΟϹ ΕϹΤΙΝ
Ο ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΟϹ ΥϹ · ΟΥΧΙ Η
ΜΗΡ ΑΥΤΟΥ ΛΕΓΕΤΕ ΜΑΡΙΑΜ ·
ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΥΤΟΥ ΪΑΚΩ
ΒΟϹ ΚΑΙ ΙΩϹΗΦ · ΚΑΙ ϹΙΜΩΝ
ΚΑΙ ΪΟΥΔΑϹ ΚΑΙ ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΑΥ
ΤΟΥ ΟΥΧΙ ΠΑϹΑΙ ΠΑΡ ΗΜΙΝ ΕΙ
ϹΙΝ ΠΟΘΕΝ ΟΥΝ ΤΟΥΤΩ ΤΑΥ
ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΕϹΚΑΝΔΑΛΙΖΟΝ
ΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ · Ο ΔΕ ΙϹ ΕΙΠΕΝ ΑΥ
ΤΟΙϹ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΠΡΟΦΗΤΗϹ
ΡΜΒ / Α ΑΤΙΜΟϹ ΕΙ ΜΗ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙ
ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΟΙΗϹΕΝ ΕΚΕΙ
ΔΥΝΑΜΕΙϹ ΠΟΛΛΑϹ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΡΜΓ / Β ΑΠΙϹΤΙΑΝ ΑΥΤΩΝ : ΕΝ ΕΚΕΙ

Matth., XIV, 1-4. Fol. 10 v°.

ΚΕ ΠΕΡΙ ΤΗϹ ΘΥΓΑΤΡΟϹ ΤΗϹ ΗΡΩΔΙΑΔΟϹ
ΝΩ ΤΩ ΚΑΙΡΩ ΗΚΟΥϹΕΝ ΗΡΩ
ΔΗϹ Ο ΤΕΤΡΑΑΡΧΗϹ ΤΗΝ ΑΚΟ
ΗΝ ΙΥ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΤΟΙϹ ΠΑΙϹΙ
ΑΥΤΟΥ · ΟΥΤΟϹ ΕϹΤΙΝ ΙΩΑΝ
ΝΗϹ Ο ΒΑΠΤΙϹΤΗϹ ΑΥΤΟϹ Η
ΓΕΡΘΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙϹ ΕΝ
ΕΡΓΟΥϹΙΝ ΕΝ ΑΥΤΩ · Ο ΓΑΡ Η
ΡΩΔΗϹ ΚΡΑΤΗϹΑϹ ΤΟΝ ΪΩΑΝ
ΝΗΝ ΕΔΗϹΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΘΕ
ΤΟ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ ΔΙΑ ΗΡΩΔΙΑ
ΔΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ · ΕΛΕΓΕΝ
ΓΑΡ ΑΥΤΩ Ο ΙΩΑΝΝΗϹ ΟΥΚ Ε
ΞΕϹΤΙΝ ϹΟΙ ΕΧΕΙΝ ΑΥΤΗΝ ·

Miniature.
Hérodiade et la Décollation
de saint Jean-Baptiste.

ΜΩΥϹΗϹ

Buste
de Moïse.

ΠΑϹ Ο ΕΚ
ΧΕΩΝ ΑΙ
ΜΑ ΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΑΙΜΑ
ΤΟϹ ΑΥΤΟΥ
ΕΚΧΥΘΗ
ϹΕΤΑΙ ΔΙ
ΟΤΙ ΕΝ Ι
ΚΟΝΙ ΘΥ
ΕΠΟΙΗϹΑ
ΤΟΝ ΑΝΟΝ

Gen., IX, 6.

ΔΑΔ.

Buste
de David.

ΤΙΜΙΟϹ
ΕΝΑΝΤΙ
ΟΝ ΚΥ Ο
ΘΑΝΑΤΟϹ
ΤΩΝ Ο
ϹΙΩΝ
ΑΥΤΟΥ

Ps., CXV, 6.

Matth., XIV, 13-16. Fol. 11.

Κ̅Ϛ̅ ΠΕΡΙ ΤΩΝ Ε̅ ΑΡΤΩΝ
ΤΩΠΕΖΗΑΠΟΠΑϹΩΝΤΩΝΠ
ΛΕΩΝ · ΚΑΙΕΞΕΛΘΩΝΟΙ̅Ϲ̅Ι̅
ΔΕΝΠΟΛΥΝΟΧΛΟΝΚΑΙΕϹΠΛΑΓ
ΧΝΙϹΘΗΕΠΑΥΤΟΙϹΚΑΙΕΘΕΡΑ
ΠΕΥϹΕΝΤΟΥϹΑΡΡΩϹΤΟΥϹ
ΑΥΤΩΝ:ΟΨΕΙΑϹΔΕΓΕΝΟΜΕ
ΝΗϹΠΡΟϹΗΛΘΟΝΑΥΤΩΟΙΜΑ
ΡΜΖ Α ΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥΛΕΓΟΝΤΕϹΕΡΗ
ΜΟϹΕϹΤΙΝΟΤΟΠΟϹΚΑΙΗΩ
ΡΑΗΔΗΠΑΡΗΛΘΕΝΑΠΟΛΥϹΟ̅Ν
ΤΟΥϹΟΧΛΟΥϹΪΝΑΑΠΕΛΘΟ̅Ν
ΤΕϹΕΙϹΤΑϹΚΥΚΛΩΚΩΜΑϹ
ΑΓΟΡΑϹΩϹΙΝΕΑΥΤΟΙϹΒΡΩ
ΜΑΤΑ · ΟΔΕΙ̅Ϲ̅ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹ
ΟΥΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥϹΙΝΑΠΕΛΘΕΙ̅Ν

ΜΩΥϹΗ̈

Buste de Moïse.

ΚΕΙΠΕΝ
ΜΩΥϹΗϹ
ΤΟΙϹΥΙ
ΟΙϹΙΗ̅Λ·
ΟΥΤΟϹΟ
ΑΡΤΟϹΟ̅
ΕΙΠΕΝ
Κ̅Ϲ̅ΔΟΥ
ΝΑΙΥΜΙ̅
ΦΑΓΕΙΝ

Miniature.
Miracle de la Multiplication des pains.

Exod., XVI, 15. *Ps.*, CXXXV, 25.

ΔΑ̅Δ.

Buste de David.

ΟΔΙΔΟΥϹ
ΤΡΟΦΗ̅Ν
ΠΑϹΗϹΑΡ
ΚΙΟΤΙ
ΕΙϹΤΟΝ
[ΑΙΩ]ΝΑ
[ΤΟΕΛ]Ε
[ΟϹ]

Matth., XIV, 16-20. Fol. 11 v°.

ΔΟΤΕΑΥΤΟΙϹΫΜΕΙϹΦΑΓΕΙΝ
ΟΙΔΕΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥΤΩΟΥΚΕΧΟ
ΜΕΝΩΔΕΕΙΜΗΠΕΝΤΕΑΡΤΟΥϹ
ΚΑΙΔΥΟΪΧΘΥΑϹ · ΟΔΕΕΙΠΕΝ
ΦΕΡΕΤΕΜΟΙΑΥΤΟΥϹΩΔΕΚΑΙ
ΚΕΛΕΥϹΑϹΤΟΥϹΟΧΛΟΥϹΑ
ΝΑΚΛΕΙΘΗΝΑΙΕΠΙΤΟΥΧΟΡ
ΤΟΥΛΑΒΩΝΤΟΥϹΠΕΝΤΕΑΡ
ΤΟΥϹΚΑΙΤΟΥϹΔΥΟΙΧΘΥΑϹΑ
ΝΑΒΛΕΨΑϹΕΙϹΤΟΝΟΥΡΑΝΟ̅Ν
ΕΥΛΟΓΗϹΕΝ · ΚΑΙΚΛΑϹΑϹΕΔΩ
ΚΕΝΤΟΙϹΜΑΘΗΤΑΙϹΤΟΥϹ
ΑΡΤΟΥϹΟΙΔΕΜΑΘΗΤΑΙΤΟΙϹ
ΟΧΛΟΙϹ · ΚΑΙΕΦΑΓΟΝΠΑΝΤΕϹ
ΚΑΙΕΧΟΡΤΑϹΘΗϹΑΝΚΑΙΗΡΑ̅Ν
ΤΟΠΕΡΙϹΕΥΟΝΤΩ[ΝΚΛΑ]Ϲ

Matth., XV, 11-14. Fol. 12.

ΝΟΝΕΙϹΤΟϹΤΟΜΑΚΟΙΝΟΙ
ΤΟΝΑΝ̅Ο̅ΝΑΛΛΑΤΟΕΚΠΟΡΕΥ
ΟΜΕΝΟΝΕΚΤΟΥϹΤΟΜΑΤΟϹ
ΤΟΥΤΟΚΟΙΝΟΙΤΟΝΑΝ̅Ο̅Ν·
Ρ̅Ν̅Ε̅ ΤΟΤΕΠΡΟϹΕΛΘΟΝΤΕϹΟΙΜΑ
Ι ΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥΕΙΠΟΝΑΥΤΩ·
ΟΙΔΑϹΟΤΙΟΙΦΑΡΙϹΑΙΟΙΑΚΟΥ
ϹΑΝΤΕϹΤΟΝΛΟΓΟΝΕϹΚΑ̅
ΔΑΛΙϹΘΗϹΑΝ·ΟΔΕΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹ·ΠΑϹΑΦΥ
ΤΕΙΑΗΝΟΥΚΕΦΥΤΕΥϹΕΝΟ
ΠΗ̅Ρ̅ΜΟΥΟΟΥΡΑΝΙΟϹΕΚΡΙΖΩ
ΘΗϹΕΤΑΙΑΦΕΤΕΑΥΤΟΥϹΟ
ΔΗΓΟΙΕΙϹΙΝΤΥΦΛΟΙΤΥΦΛΩ̅
ΤΥΦΛΟϹΔΕΤΥΦΛΟΝΕΑΝΟΔΗ
ΓΗΑΜΦΟΤΕΡΟΙΕΙϹΒΟΘΥΝΟ̅

Matth., XV, 14-19. Fol. 12 v°.

ΕΝΠΕϹΟΥΝΤΑΙ·ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹ
ΔΕΟΠΕΤΡΟϹΕΙΠΕΝΑΥΤΩΦΡΑ
ΡΝΖ ϹΟΝΗΜΙΝΤΗΝΠΑΡΑΒΟΛΗΝ
ς ΤΑΥΤΗΝ·ΟΔΕΕΙΠΕΝΑΥΤΩΑ̇
ΚΜΗΝΚΑΙΥΜΕΙϹΑϹΥΝΕΤΟΙ
ΕϹΤΕ·ΟΥΠΩΝΟΕΙΤΕΟΤΙΠΑ̅
ΤΟΕΙϹΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝΕΙϹ
ΤΟϹΤΟΜΑΕΙϹΤΗΝΚΟΙΛΙΑΝΧΩ
ΡΕΙΚΑΙΕΙϹΑΦΕΔΡΩΝΑΕΚΒΑΛ
ΛΕΤΑΙ·ΤΑΔΕΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕ
ΝΑΕΚΤΟΥϹΤΟΜΑΤΟϹΕΚΤΗϹ
ΚΑΡΔΙΑϹΕΞΕΡΧΕΤΑΙΚΑΚΕΙ
ΝΑΚΟΙΝΟΙΤΟΝΑΝ̅Ο̅ΝΕΚΓΑΡ
ΤΗϹΚΑΡΔΙΑϹΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ
ΔΙΑΛΟΓΙϹΜΟΙΠΟΝΗΡΟΙ·ΠΟΡ
ΝΙΑΙ·ΜΟΙΧΙΑΙ·ΦΟΝΟΙ·ΚΛΟΠΑΙ

Matth., xv, 19-23. Fol. 13.

ΚΘ ΠΕΡΙΤΗΣΧΑΝΑΝΑΙΑΣ

ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΑΙ · ΒΛΑΣΦΗ
ΜΙΑΙΤΑΥΤΑΕΣΤΙΝΤΑΚΟΙΝΟΥ
ΤΑΤΟΝΑΝΟΝΤΟΔΕΑΝΙΠΤΟΙΣ
ΧΕΡΣΙΝΦΑΓΕΙΝΟΥΚΟΙΝΟΙ
ΤΟΝΑΝΟΝ : ΚΑΙΕΞΕΛΘΩΝΕ
ΚΕΙΘΕΝΟΙΣΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ
ΕΙΣΤΑΜΕΡΗΤΥΡΟΥΚΑΙΣΙΔΩ
ΝΟΣ · ΚΑΙΙΔΟΥΓΥΝΗΧΑΝΑΝΑΙ
ΑΕΞΕΛΘΟΥΣΑΑΠΟΤΩΝΟΡΙ
ΩΝΕΚΕΙΝΩΝΕΚΡΑΖΕΝΛΕ
ΓΟΥΣΑΕΛΕΗΣΟΝΜΕΚΕΥΕ
ΔΑΔΗΘΥΓΑΤΗΡΜΟΥΚΑΚΩΣ
ΔΑΙΜΟΝΙΖΕΤΑΙ · ΟΔΕΟΥΚΑ
ΠΕΚΡΙΘΗΑΥΤΗΛΟΓΟΝΚΑΙ
ΠΡΟΣΕΛΘΟΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗ
ΤΑΙΗΡΩΤΩΝΑΥΤΟΝΛΕΓΟ

Matth., xv, 23-28. Fol. 13 v°.

ΤΕΣΑΠΟΛΥΣΟΝΑΥΤΗΝΟΤΙ
ΚΡΑΖΕΙΟΠΙΣΘΕΝΗΜΩΝ · Ο
ΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΕΙΠΕΝΟΥΚ
ΑΠΕΣΤΑΛΗΝΕΙΜΗΕΙΣΤΑΠΡΟ
ΒΑΤΑΤΑΑΠΟΛΩΛΟΤΑΟΙΚΟΥ
ΙΗΛ · ΗΔΕΕΛΘΟΥΣΑΠΡΟΣΕΚΥ
ΝΕΙΑΥΤΩΛΕΓΟΥΣΑΚΕΒΟΗΘΕΙ
ΜΟΙ · ΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΕΙΠΕ
ΟΥΚΕΣΤΙΝΚΑΛΟΝΛΑΒΕΙΝ
ΤΟΝΑΡΤΟΝΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΙ
ΒΑΛΕΙΝΤΟΙΣΚΥΝΑΡΙΟΙΣΗ
ΔΕΕΙΠΕΝΝΑΙΚΕΚΑΙΓΑΡΤΑ
ΚΥΝΑΡΙΑΕΣΘΙΕΙΑΠΟΤΩΝ
ΨΙΧΙΩΝΤΩΝΠΙΠΤΟΝΤΩ
ΑΠΟΤΗΣΤΡΑΠΕΖΗΣΤΩΝ
ΚΥΡΙΩΝΑΥΤΩΝ · ΤΟΤΕΑΠΟ

Matth., XV, 28-31. Fol. 14.

Χ ΠΕΡΙΤΩΝΘΕΡΑΠΕΥΘΕΝΤΩΝΟΧΛΩΝ

ΚΡΙΘΕΙϹΟΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΗ
ΩΓΥΝΑΙΜΕΓΑΛΗϹΟΥΗΠΙϹ
ΤΙϹΓΕΝΗΘΗΤΩϹΟΙΩϹΘΕ
ΛΕΙϹΚΑΙΪΑΘΗΗΘΥΓΑΤΗΡΑΥ
ΤΗϹΑΠΟΤΗϹΩΡΑϹΕΚΕΙΝΗϹ
ΚΑΙΜΕΤΑΒΑϹΕΚΕΙΘΕΝΟΙϹ
ρζ κ ΗΛΘΕΝΠΑΡΑΤΗΝΘΑΛΑϹϹΝ
ΤΗϹΓΑΛΙΛΑΙΑϹ·ΚΑΙΑΝΑΒΑϹ
ΕΙϹΤΟΟΡΟϹΕΚΑΘΗΤΟΕΚΕΙ
ΚΑΙΠΡΟϹΗΛΘΟΝΑΥΤΩΟΧΛΟΙ
ΠΟΛΛΟΙ·ΕΧΟΝΤΕϹΜΕΘΕΑΥ
ΤΩΝΚΩΦΟΥϹ·ΧΩΛΟΥϹ·ΤΥ
ΦΛΟΥϹΚΑΙΕΤΕΡΟΥϹΠΟΛΛΟΥϹ
ΚΑΙΕΡΙΨΑΝΑΥΤΟΥϹΠΑΡΑΤΟΥϹ
ΠΟΔΑϹΤΟΥΙΥΚΑΙΕΘΕΡΑΠΕΥ
ϹΕΝΑΥΤΟΥϹΩϹΤΕΤΟΝΟΧΛΟΝ

Matth., XV, 31-33. Fol. 14 v°.

ΘΑΥΜΑϹΑΙΒΛΕΠΟΝΤΑϹΚΩ
ΦΟΥϹΑΚΟΥΟΝΤΑϹΚΑΙΛΑΛΟΥ
ΤΑϹ·ΚΥΛΛΟΥϹΥΓΕΙΕΙϹΚΑΙΧΩ
ΛΟΥϹΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑϹΚΑΙ
ΤΥΦΛΟΥϹΒΛΕΠΟΝΤΑϹΚΑΙΕ
ΔΟΞΑϹΑΝΤΟΝΘΝΙΗΛ·ΟΔΕΙϹ
ΠΡΟϹΚΑΛΕϹΑΜΕΝΟϹΤΟΥϹ
ΜΑΘΗΤΑϹΑΥΤΟΥΕΙΠΕΝϹΠΛΑΓ
ΧΝΙΖΟΜΑΙΕΠΙΤΟΝΟΧΛΟΝ
ΟΤΙΗΔΗΗΜΕΡΑΙΤΡΙϹΠΡΟϹ
ΜΕΝΟΥϹΙΝΜΟΙΚΑΙΟΥΚΕΧΟΥ
ϹΙΝΤΙΦΑΓΩϹΙΝΚΑΙΑΠΟΛΥ
ϹΑΙΑΥΤΟΥϹΝΗϹΤΕΙϹΟΥΘΕΛΩ
ΜΗΠΟΤΕΕΚΛΥΘΩϹΙΝΕΝ
ΤΗΟΔΩΚΑΙΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥΤΩ
ΟΙΜΑΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥΠΟΘΕΝ

Matth., xv, 33-37. Fol. 15.

Λ̅Λ̅ ΠΕΡΙ ΤΩΝ Ζ̅ ΑΡΤΩΝ

ΗΜΙΝΕΝΕΡΗΜΙΑΑΡΤΟΙΤΟϹΟΥ
ΤΟΙΩϹΤΕΧΟΡΤΑϹΑΙΟΧΛΟΝ
ΤΟϹΟΥΤΟΝ·ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙϹ
ΟΙ̅Ϲ̅ ΠΟϹΟΥϹΑΡΤΟΥϹΕΧΕΤΕ
ΟΙΔΕΕΙΠΟΝΕΠΤΑΚΑΙΟΛΙΓΑΪ
ΧΘΥΔΙΑΚΑΙΕΚΕΛΕΥϹΕΝΤΟΙϹ
ΟΧΛΟΙϹΑΝΑΠΕϹΙΝΕΠΙΤΗΝ
ΓΗΝ·ΚΑΙΛΑΒΩΝΤΟΥϹΕΠΤΑ
ΑΡΤΟΥϹΚΑΙΤΟΥϹΪΧΘΥΑϹΕΥ
ΧΑΡΙϹΤΗϹΑϹΕΚΛΑϹΕΝΚΑΙΕ
ΔΩΚΕΝΤΟΙϹΜΑΘΗΤΑΙϹΑΥΤΟΥ
ΟΙΔΕΜΑΘΗΤΑΙΤΩΟΧΛΩΚΑΙ
ΕΦΑΓΟΝΠΑΝΤΕϹΚΑΙΕΧΟΡΤΑ
ϹΘΗϹΑΝΚΑΙΗΡΑΝΤΟΠΕΡΙϹ
ϹΕΥΟΝΤΩΝΚΛΑϹΜΑΤΩΝΕ

Δ̅Χ̅Δ̅
Buste
de David.

ΟΙΟΦΘΑΛ
ΜΟΙΠΑΝ
ΤΩΝΕΙϹϹΕ
ΕΛΠΙΖΟΥϹΙ
ϏϹΥΔΙΔ
ΟΥϹΤΗΝΤ
ΡΟΦΗΝΑΥ
ΤΩΝΕΝΕΥ
ΚΕΡΙΑΙϹ

Miniature.
Miracle de la Multiplication
des pains.

Ps., CXLIV, 15. *Deut.*, XII, 18.

ΜΟΥ[ϹΗ]
Buste
de Moïse.

Ϗ ΦΑΓΗ
ϏΕΥΦΡ[Α̅]
ΘΗϹΗΕ
ΝΑΝΤΙ[Ο̅]
Κ̅Υ̅ΤΟΥ
Θ̅Υ̅ϹΟΥ
ΕΥΛΟΓΗ
ϹΗϹΤΟΟ
ΝΟΜΑ
Κ̅Υ̅ΤΟΥ
Θ̅Υ̅ϹΟΥ

Matth., xv, 37-xvi, 2. Fol. 15 v°.

ΝΤΑϹΠΥΡΙΔΑϹΠΛΗΡΕΙϹ·ΟΙ
ΔΕΕϹΘΙΟΝΤΕϹΗϹΑΝΤΕΤΡΑ
ΚΙϹΧΕΙΛΙΟΙΑΝΔΡΕϹΧΩΡΙϹ
ΓΥΝΑΙΚΩΝΚΑΙΠΑΙΔΙΩΝ·ΚΑΙ
ΑΠΟΛΥϹΑϹΤΟΥϹΟΧΛΟΥϹΑ
Ρ̅Ξ̅Δ̅ Λ ΝΕΒΗΕΙϹΤΟΠΛΟΙΟΝΚΑΙΗΛ
ΘΕΝΕΙϹΤΑΟΡΙΑΜΑΓΔΑΛΑΝ·
ΚΑΙΠΡΟϹΕΛΘΟΝΤΕϹΟΙΦΑΡΙ
ϹΑΙΟΙΚΑΙϹΑΔΔΟΥΚΑΙΟΙΠΕΙ
ΡΑΖΟΝΤΕϹΕΠΗΡΩΤΗϹΑΝΑΥ
ΤΟΝϹΗΜΕΙΟΝΕΚΤΟΥΟΥΡΑ
ΝΟΥΕΠΙΔΕΙΞΑΙΑΥΤΟΙϹ·ΟΔΕ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹ
Ρ̅Ξ̅Β̅ Ε ΟΨΙΑϹΓΕΝΟΜΕΝΗϹΛΕΓΕΤΕ
ΕΥΔΙΑΠΥΡΑΖΙΓΑΡΟΟΥΡΑΝΟϹ

Matth., XVI, 3-5. Fol. 16.

ΚΑΙΠΡΩΪϹΗΜΕΡΟΝΧΕΙΜΩ̄
ΠΥΡΑΖΕΙΓΑΡϹΤΥΓΝΑΖΩΝΟ
ΟΥΡΑΝΟϹΥ̓ΠΟΚΡΙΤΑΙΤΟΜΕ̄
ΠΡΟϹΩΠΟΝΤΟΥΟΥΡΑΝΟΥΓΙ
ΝΩϹΚΕΤΕΔΙΑΚΡΙΝΕΙΝΤΑΔΕ
ϹΗΜΕΙΑΤΩΝΚΑΙΡΩΝΠΩϹΟΥ
ΔΥΝΑϹΘΕΔΟΚΙΜΑΖΕΙΝ·ΚΑΙ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΟΙ̅Ϲ̅ΕΙΠΕΝ·ΓΕ
ρξγ/β ΝΕΑΠΟΝΗΡΑΚΑΙΜΟΙΧΑΛΙϹ
ϹΗΜΕΙΟΝΕΠΙΖΗΤΕΙΚΑΙϹΗ
ΜΕΙΟΝΟΥΔΟΘΗϹΕΤΑΙΑΥΤΗ
ΕΙΜΗΤΟϹΗΜΕΙΟΝΪΩΝΑΤΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΟΥΚΑΙΚΑΤΑΛΕΙΠΩ̄
ΑΥΤΟΥϹΑΠΗΛΘΕΝΚΑΙΕΛΘΟ̄
ζ ΤΕϹΟΙΜΑΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥΕΙϹ
ρξδ/β ΤΟΠΕΡΑΝΕΠΕΛΑΘΟΝΤΟ·

Matth., XVI, 5-10. Fol. 16 v°.

[λ]β ΠΕΡΙΤΗϹΖΥΜΗϹΤΩΝΦΑΡΙϹΑΙΩΝ

ΑΡΤΟΥϹΛΑΒΕΙΝΟΔΕΙ̅Ϲ̅ΕΙΠΕ̄
ΑΥΤΟΙϹΟΡΑΤΕΚΑΙΠΡΟϹΕΧΕ
ΤΕΑΠΟΤΗϹΖΥΜΗϹΤΩΝΦΑ
ΡΙϹΑΙΩΝΚΑΙϹΑΔΔΟΥΚΑΙΩ̄
ρξε/δ ΟΙΔΕΔΙΕΛΟΓΙΖΟΝΤΟΕΝΕΑΥ
ΤΟΙϹΛΕΓΟΝΤΕϹΟΤΙΑΡΤΟΥϹ
ΟΥΚΕΛΑΒΟΜΕΝ·ΓΝΟΥϹΔΕ
ΟΙ̅Ϲ̅ΕΙΠΕΝΤΙΔΙΑΛΟΓΙΖΕϹΘΕ
ΕΝΕΑΥΤΟΙϹΟΛΙΓΟΠΙϹΤΟΙ
ΟΤΙΑΡΤΟΥϹΟΥΚΕΛΑΒΕΤΕ·
ΟΥΠΩΝΟΕΙΤΕΟΥΔΕΜΝΗ
ΜΟΝΕΥΕΤΕΤΟΥϹΠΕΝΤΕΑΡ
ΤΟΥϹΤΩΝΠΕΝΤΑΚΙϹΧΕΙΛΙ
ΩΝΚΑΙΠΟϹΟΥϹΚΟΦΙΝΟΥϹ
ΕΛΑΒΕΤΕ·ΟΥΔΕΤΟΥϹΕΠΤΑ
ΑΡΤΟΥϹΤΩΝΤΕΤΡΑΚΙϹΧΕΙ

Matth., XVI, 10-14. Fol. 17.

ΧΓ ΠΕΡΙΤΗϹΕΝΚΕϹΑΡΙΑΕΠΕΡΩΤΗϹΕΩϹ

ΛΕΙΩΝΚΑΙΠΟϹΑϹϹΠΥΡΙΔΑϹ
ΕΛΑΒΕΤΕΠΩϹΟΥΝΟΕΙΤΕΟ
ΤΙΟΥΠΕΡΙΑΡΤΟΥΕΙΠΟΝΥΜΙ
ΠΡΟϹΕΧΕΙΝΠΡΟϹΕΧΕΤΕ
ΔΕΑΠΟΤΗϹΖΥΜΗϹΤΩΝΦΑΡΙ
ϹΑΙΩΝΚΑΙϹΑΔΔΟΥΚΑΙΩΝ
ΤΟΤΕϹΥΝΗΚΑΝΟΤΙΟΥΚΕΙ
ΠΕΝΠΡΟϹΕΧΙΝΑΠΟΤΗϹΖΥ
ΜΗϹΤΟΥΑΡΤΟΥ·ΑΛΛΑΠΟΤΗϹ
ΔΙΔΑΧΗϹΤΩΝΦΑΡΙϹΑΙΩΝ
ΚΑΙϹΑΔΔΟΥΚΑΙΩΝ:ΕΛΘΩ
ΔΕΟΙϹΕΙϹΤΑΜΕΡΗΚΑΙϹΑΡΙΑϹ
ρξς λ ΤΗϹΦΙΛΙΠΠΟΥΗΡΩΤΑΤΟΥϹ
ΜΑΘΗΤΑϹΑΥΤΟΥΛΕΓΩΝΤΙΝΑ
ΜΕΛΕΓΟΥϹΙΝΟΙΑΝΟΙΕΙΝΑΙ
ΤΟΝΥΝΤΟΥΑΝΟΥ·ΟΙΔΕΕΙΠΟ

Matth., XVI, 14-18. Fol. 17 v°.

ΟΙΜΕΝΪΩΑΝΝΗΝΤΟΝΒΑΠΤΙ
ϹΤΗΝΑΛΛΟΙΔΕΗΛΙΑΝ·ΕΤΕΡΟΙ
ΔΕΙΕΡΕΜΙΑΝ·ΗΕΝΑΤΩΝΠΡΟ
ΦΗΤΩΝ·ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙϹΫΜΕΙϹ
ΔΕΤΙΝΑΜΕΛΕΓΕΤΕΕΙΝ·ΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΙϹΔΕϹΙΜΩΝΠΕΤΡΟϹ
ΕΙΠΕΝϹΥΕΙΟΧϹΟΥϹΤΟΥΘΥ
ΤΟΥΖΩΝΤΟϹ·ΚΑΙΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹ
ΟΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΩ·ΜΑΚΑΡΙΟϹ
ΕΙϹΙΜΩΝΒΑΡΪΩΝΑΟΤΙϹΑΡΞ
ΚΑΙΑΙΜΑΟΥΚΑΠΕΚΑΛΥΨΕ
ϹΟΙΑΛΛΟΠΗΡΜΟΥΟΕΝΤΟΙϹ
ΟΥΡΑΝΟΙϹ·ΚΑΓΩΔΕϹΟΙΛΕ
ΓΩΟΤΙϹΥΕΙΠΕΤΡΟϹΚΑΙΕ
ΠΙΤΑΥΤΗΤΗΠΕΤΡΑΟΙΚΟ
ΔΟΜΗϹΩΜΟΥΤΗΝΕΚΚΛΗϹΙ

Matth., XVII, 2-5. Fol. 18.

ΗΛΙΟϹΤΑΔΕΙΜΑΤΙΑΑΥΤΟΥ
ΕΓΕΝΟΝΤΟΛΕΥΚΑѠϹΤΟΦѠϹ
ΚΑΙΪΔΟΥѠΦΘΗϹΑΝΑΥΤΟΙϹ
ΜѠΥϹΗϹΚΑΙΗΛΙΑϹΜΕΤΑΥ
ΤΟΥϹΥΛΛΑΛΟΥΝΤΕϹ·ΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙϹΔΕΟΠΕΤΡΟϹΕΙΠΕΝΤѠ
Ι̅Υ̅·Κ̅Ε̅ΚΑΛΟΝΕϹΤΙΝΗΜΑϹѠ
ΔΕΕΙΝΑΙ·ΕΙΘΕΛΕΙϹΠΟΙΗϹѠ
ΜΕΝѠΔΕΤΡΙϹϹΚΗΝΑϹΜΙᾹ
ϹΟΙΚΑΙΜѠΫϹΕΙΜΙΑΝΚΑΙΗ
ΛΙΑΜΙΑΝ·ΕΤΙΑΥΤΟΥΛΑΛΟΥ̅
ΤΟϹΪΔΟΥΝΕΦΕΛΗΦѠΤΙΝΗ
ΕΠΕϹΚΙΑϹΕΝΑΥΤΟΥϹ·ΚΑΙ
ΙΔΟΥΦѠΝΗΕΚΤΗϹΝΕΦΕΛΗϹ
ΛΕΓΟΥϹΑΟΥΤΟϹΕϹΤΙΝΟΥ̅Ϲ̅
ΜΟΥΟΑΓΑΠΗΤΟϹΕΝѠΗΥΔΟ

Matth., XVII, 5-10. Fol. 18 v°.

ΚΗϹΑΑΥΤΟΥΑΚΟΥΕΤΕ·ΚΑΙ
ΑΚΟΥϹΑΝΤΕϹΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
ΕΠΕϹΟΝΕΠΙΠΡΟϹѠΠΟΝΑΥ
ΤѠΝΚΑΙΕΦΟΒΗΘΗϹΑΝϹΦΟ
ΔΡΑ·ΚΑΙΠΡΟϹΕΛΘѠΝΟΙ̅Ϲ̅Η
ΨΑΤΟΑΥΤѠΝΚΑΙΕΙΠΕΝ·ΕΓΕΡ
ΘΗΤΕΚΑΙΜΗΦΟΒΕΙϹΘΕ·Ε
ΠΑΡΑΝΤΕϹΔΕΤΟΥϹΟΦΘΑΛ
ΜΟΥϹΑΥΤѠΝΟΥΚΕΤΙΟΥΔΕ
ΝΑΪΔΟΝΕΙΜΗΤΟΝΙ̅Ν̅ΜΟΝΟ̅
ΚΑΙΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝΤѠΝΑΥΤѠ̅
ΑΠΟΤΟΥΟΡΟΥϹΕΝΕΤΕΙΛΑ
ΤΟΑΥΤΟΙϹΟΙ̅Ϲ̅ΛΕΓѠΝ·ΜΗ
ΔΕΝΙΕΙΠΗΤΕΤΟΟΡΑΜΑΕ
ѠϹΟΥΟΥ̅Ϲ̅ΤΟΥΑ̅Ν̅Ο̅Υ̅ΕΚΝΕ
ΡΟΓ / Β ΚΡѠΝΑΝΑϹΤΗ·ΚΑΙΕΠΗΡѠ

Matth., XVII, 10-14. Fol. 19.

ΤΗϹΑΝΑΥΤΟΝΟΙΜΑΘΗΤΑΙΑΥ
ΤΟΥΛΕΓΟΝΤΕϹ·ΤΙΟΥΝΟΙΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΙϹΛΕΓΟΥϹΙΝΟΤΙΗΛΙΑ̅
4 ΔΕΙΕΛΘΕΙΝΠΡΩΤΟΝ·ΟΔΕΙ̅Ϲ̅
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹ
ΗΛΙΑϹΜΕΝΕΡΧΕΤΑΙΠΡΩΤΟϹ
ΚΑΙΑΠΟΚΑΤΑϹΤΗϹΕΙΠΑΝΤΑ
8 ΛΕΓΩΔΕΥΜΙΝΟΤΙΗΛΙΑϹΗΔΗ
ΗΛΘΕΝΚΑΙΟΥΚΕΠΕΓΝΩϹΑ̅
ΑΥΤΟΝΑΛΛΕΠΟΙΗϹΑΝΕΝΑΥ
ΤΩΟϹΑΗΘΕΛΗϹΑΝΟΥΤΩϹ
12 ΚΑΙΟΥ̅Ϲ̅ΤΟΥΑΝ̅Ο̅ΥΜΕΛΛΕΙΠΑ
ϹΧΕΙΝΥΠΑΥΤΩΝΤΟΤΕϹΥΝ
ΗΚΑΝΟΙΜΑΘΗΤΑΙΟΤΙΠΕΡΙΪ
ΩΑΝΝΟΥΤΟΥΒΑΠΤΙϹΤΟΥΕΙ
Ρ̅Ο̅Δ̅ Β Η̅ 16 ΠΕΝΑΥΤΟΙϹ:ΚΑΙΕΛΘΟΝΤΩ̅

Matth., XVII, 14-17. Fol. 19 v°.

Κ̅Ε̅ ΠΕΡΙ[ΤΟΥϹΕΛ]ΗΝΙΑΖΟΜΕΝΟΥ

ΕΛΘΟΝΤΩΝΑΥΤΩΝΠΡΟϹ
ΤΟΝΟΧΛΟΝΠΡΟϹΗΛΘΕΝΑΥ
ΤΩΑΝ̅Ο̅ϹΓΟΝΥΠΕΤΩΝΑΥ
4 ΤΟΝΚΑΙΛΕΓΩΝΚ̅Ε̅ΕΛΕΗϹΟ̅
ΜΟΥΤΟΝΥ̅Ν̅ΟΤΙϹΕΛΗΝΙΑ
ΖΕΤΑΙΚΑΙΚΑΚΩϹΕΧΕΙΠΟΛ
ΛΑΚΕΙϹΓΑΡΠΙΠΤΕΙΕΙϹΤΟ
8 ΠΥΡΚΑΙΠΟΛΛΑΚΙϹΕΙϹΤΟΥ
ΔΩΡ·ΚΑΙΠΡΟϹΗΝΕΓΚΑΑΥΤΟ̅
ΤΟΙϹΜΑΘΗΤΑΙϹϹΟΥΚΑΙΟΥΚ
ΗΔΥΝΗΘΗϹΑΝΑΥΤΟΝΘΕΡΑ
12 ΠΕΥϹΑΙ·ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΔΕΟ
Ι̅Ϲ̅ΕΙΠΕΝΩΓΕΝΕΑΑΠΙϹΤΟϹ
ΚΑΙΔΙΕϹΤΡΑΜΜΕΝΗΕΩϹ
ΠΟΤΕΕϹΟΜΑΙΜΕΘΥΜΩΝ
16 ΕΩϹΠΟΤΕΑΝΕΞΟΜΑΙΥΜΩ̅

Matth., XVII, 17-20. Fol. 20.

ΦΕΡΕΤΕΜΟΙΑΥΤΟΝΩΔΕΚΑΙ
ΕΠΕΤΙΜΗΣΕΝΑΥΤΩΟΙΣΚΑΙ
ΕΞΗΛΘΕΝΑΠΑΥΤΟΥΤΟΔΑΙ
ΜΟΝΙΟΝΚΑΙΕΘΕΡΑΠΕΥΘΗ
ΟΠΑΙΣΑΠΟΤΗΣΩΡΑΣΕΚΕΙ
ΝΗΣ·ΤΟΤΕΠΡΟΣΕΛΘΟΝΤΕΣ
ΟΙΜΑΘΗΤΑΙΤΩΙΥΚΑΤΙΔΙΑ
ΡΟΕ Β ΕΙΠΟΝΔΙΑΤΙΗΜΕΙΣΟΥΚΗΔΥ
ΝΗΘΗΜΕΝΕΚΒΑΛΕΙΝΑΥΤΟ
ΟΔΕΙΣΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣΔΙΑΤΗ
ΑΠΙΣΤΙΑΝΥΜΩΝ·ΑΜΗΝΓΑΡ
ΛΕΓΩΥΜΙΝΕΑΝΕΧΗΤΕΠΙΣ
ΤΙΝΩΣΚΟΚΚΟΝΣΙΝΑΠΕΩΣ
ΕΡΕΙΤΕΤΩΟΡΕΙΤΟΥΤΩΜΕ
ΤΑΒΗΘΙΕΝΤΕΥΘΕΝΕΚΕΙΚΑΙ
ΜΕΤΑΒΗΣΕΤΑΙΚΑΙΟΥΔΕΝ

Matth., XVII, 20-24. Fol. 20 v°.

ΑΔΥΝΑΤΗΣΕΙΥΜΙΝ·ΤΟΥΤΟ
ΔΕΤΟΓΕΝΟΣΟΥΚΕΚΠΟΡΕΥ
ΕΤΑΙΕΙΜΗΕΝΠΡΟΣΕΥΧΗ
ΚΑΙΝΗΣΤΙΑ·ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΜΕ
ΝΩΝΔΕΑΥΤΩΝΕΝΤΗΓΑΛΙ
ΡΟϚ Β ΛΑΙΑΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣΟΙΣΜΕΛ
ΛΕΙΟΥΣΤΟΥΑΝΟΥΠΑΡΑΔΙ
ΔΟΣΘΑΙΕΙΣΧΕΙΡΑΣΑΝΩΝ
ΚΑΙΑΠΟΚΤΕΝΟΥΣΙΝΑΥΤΟ
ΚΑΙΤΗΤΡΙΤΗΗΜΕΡΑΕΓΕΡ
ΘΗΣΕΤΑΙΚΑΙΕΛΥΠΗΘΗΣΑ
ΣΦΟΔΡΑ·ΕΛΘΟΝΤΩΝΔΕΑΥ
ΡΟΖ Λ ΤΩΝΕΙΣΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜΠΡΟΣ
ΗΛΘΟΝΟΙΤΑΔΙΔΡΑΓΜΑΛΑΜ
ΒΑΝΟΝΤΕΣΤΩΠΕΤΡΩΚΑΙ
ΕΙΠΟΝ·ΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΥΜΩΝ

Matth., XVIII, 4-7. Fol. 21.

ΤΙϹΟΥΝΤΑΠΙΝΩϹΕΙΕΑΥΤΟ̅
ΩϹΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΟΥΤΟΟΥΤΟϹ
ΕϹΤΙΝΟΜΕΙΖΩΝΕΝΤΗΒΑϹΙ
ΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝ·ΚΑΙΟϹΕ
ΑΝΔΕΞΗΤΑΙΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΟΥ
ΤΟΕΠΙΤΩΟΝΟΜΑΤΙΜΟΥΕ
ΜΕΔΕΧΕΤΑΙ·ΟϹΔΑΝϹΚΑΝΔΑ
ΛΙϹΗΕΝΑΤΩΝΜΙΚΡΩΝΤΟΥ
ΤΩΝΤΩΝΠΙϹΤΕΥΟΝΤΩΝΕΙϹ
Ρ̅Ο̅Θ̅ Κ ΕΜΕϹΥΜΦΕΡΕΙΑΥΤΩΪΝΑ
ΚΡΕΜΑϹΘΗΜΥΛΟϹΟΝΙΚΟϹ
ΠΕΡΙΤΟΝΤΡΑΧΗΛΟΝΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΚΑΤΑΠΟΝΤΙϹΘΗΕΝΤΩ
ΠΕΛΑΓΕΙΤΗϹΘΑΛΑϹϹΗϹ·
ΟΥΑΙΤΩΚΟϹΜΩΑΠΟΤΩΝϹΚΑ̅
ΔΑΛΩΝ·ΑΝΑΓΚΗΓΑΡΕΛΘΕΙ̅

Matth., XVIII, 7-9. Fol. 21 v°.

ΤΑϹΚΑΝΔΑΛΑΠΛΗΝΟΥΑΙΤΩ
Α̅Ν̅Ω̅ΕΚΕΙΝΩΔΙΟΥΤΟϹΚΑΝ
ΔΑΛΟΝΕΡΧΕΤΑΙ·ΕΙΔΕΗΧΕΙΡ
ϹΟΥΗΟΠΟΥϹϹΟΥϹΚΑΝΔΑΛΙ
Ρ̅Π̅ ς ΖΙϹΕΕΚΚΟΨΟΝΑΥΤΑΚΑΙΒΑΛΕ
ΑΠΟϹΟΥΚΑΛΟΝϹΟΙΕϹΤΙΝ
ΕΙϹΕΛΘΕΙΝΕΙϹΤΗΝΖΩΗΝΧΩ
ΛΟΝΗΚΥΛΛΟΝΗΔΥΟΧΕΙΡΑϹ
ΗΔΥΟΠΟΔΑϹΕΧΟΝΤΑΒΛΗΘΗ
ΝΑΙΕΙϹΤΟΠΥΡΤΟΑΙΩΝΙΟΝ
ΚΑΙΕΙΟΦΘΑΛΜΟϹϹΟΥϹΚΑ̅
ΔΑΛΙΖΙϹΕΕΞΕΛΕΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΒΑΛΕΑΠΟϹΟΥΚΑΛΟΝϹΟΙ
ΕϹΤΙΝΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΝΕΙϹ
ΤΗΝΖΩΗΝΕΙϹΕΛΘΕΙΝΗΔΥΟ
ΟΦΘΑΛΜΟΥϹΕΧΟΝΤΑΒΛΗ

Matth., XVIII, 16-19. Fol. 22.

ΣΤΟΜΑΤΟΣΔΥΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΗΤΡΙΩΝΣΤΑΘΗΠΑΝΡΗΜΑ·Ε
ΑΝΔΕΠΑΡΑΚΟΥΣΗΑΥΤΩΝΕΙ
ΠΕΤΗΕΚΚΛΗΣΙΑ·ΕΑΝΔΕΚΑΙ
ΤΗΣΕΚΚΛΗΣΙΑΣΚΑΤΑΦΡΟ
ΝΗΣΕΙΕΣΤΑΙΣΟΙΩΣΠΕΡΟΕ
ΘΝΙΚΟΣΚΑΙΟΤΕΛΩΝΗΣ·ΑΜΪ
ΓΑΡΛΕΓΩΫΜΙΝΟΣΑΕΑΝΔΗ
ρπε̅ ζ ΣΗΤΕΕΠΙΤΗΣΓΗΣΕΣΤΑΙΔΕ
ΔΕΜΕΝΑΕΝΤΩΟΥΡΑΝΩ·ΚΑΙ
ΟΣΑΕΑΝΛΥΣΗΤΕΕΠΙΤΗΣΓΗΣ
ΕΣΤΑΙΛΕΛΥΜΕΝΑΕΝΤΩΟΥ
ΡΑΝΩ·ΠΑΛΙΝΔΕΛΕΓΩΫΜΙ̅
ΟΤΙΕΑΝΔΥΟΫΜΩΝΣΥΝΦΩ
ρπς̅ ι ΝΗΣΟΥΣΙΝΕΠΙΤΗΣΓΗΣΠΕ
ΡΙΠΑΝΤΟΣΠΡΑΓΜΑΤΟΣΟΥ

Matth., XVIII, 19-23. Fol. 22 v°.

λθ̅ ΠΕΡΙΤΟΥΟΦΙΛΟΝΤΟΣΤΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ

ΕΑΝΑΙΤΗΣΟΝΤΑΙΓΕΝΗΣΕ
ΤΑΙΑΥΤΟΙΣΠΑΡΑΤΟΥΠ̅Ρ̅Σ̅ΜΟΥ
ΤΟΥΕΝΤΟΙΣΟΥΡΑΝΟΙΣ·ΟΠΟΥ
ΓΑΡΕΙΣΙΝΔΥΟΗΤΡΙΣΣΥΝΗΓ
ΜΕΝΟΙΕΙΣΤΟΕΜΟΝΟΝΟΜΑ
ΕΚΕΙΕΙΜΙΕΝΜΕΣΩΑΥΤΩΝ
ΤΟΤΕΠΡΟΣΕΛΘΩΝΑΥΤΩΟ
ρπζ̅ ε ΠΕΤΡΟΣΕΙΠΕΝ·Κ̅Ε̅ΠΟΣΑΚΙΣ
ΑΜΑΡΤΗΣΕΙΕΙΣΕΜΕΟΑΔΕΛ
ΦΟΣΜΟΥΚΑΙΑΦΗΣΩΑΥΤΩ
ΕΩΣΕΠΤΑΚΙΣΛΕΓΕΙΑΥΤΩ
ΟΙ̅Σ̅ΟΥΛΕΓΩΣΟΙΕΩΣΕΠΤΑ
ΚΙΣΑΛΛΕΩΣΕΒΔΟΜΗΚΟΝ
ΤΑΚΙΣΕΠΤΑ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΟ
ΜΟΙΩΘΗΗΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝ
ρπη̅ ι ΟΥΡΑΝΩΝΑ̅Ν̅Ω̅ΒΑΣΙΛΕΙ·ΟΣ

Matth., XVIII, 23-27. Fol. 23.

ΗΘΕΛΗϹΕΝϹΥΝΑΡΑΙΛΟΓΟ̄
ΜΕΤΑΤΩΝΔΟΥΛΩΝΑΥΤΟΥ
ΑΡΞΑΜΕΝΟΥΔΕΑΥΤΟΥϹΥΝ
ΑΙΡΕΙΝΠΡΟϹΗΝΕΧΘΗΑΥΤΩ
ΕΙϹΟΦΙΛΕΤΗϹΜΥΡΙΩΝΤΑ
ΛΑΝΤΩΝ· ΜΗΕΧΟΝΤΟϹΔΕΑΥ
ΤΟΥΑΠΟΔΟΥΝΑΙΕΚΕΛΕΥϹΕ̄
ΑΥΤΟΝΟΚ̅Ϲ̅ΑΥΤΟΥΠΡΑΘΗ
ΝΑΙΚΑΙΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ· ΚΑΙΠΑΝΤΑΟϹΑ
ΕΙΧΕΝΚΑΙΑΠΟΔΟΘΗΝΑΙ· ΠΕ
ϹΩΝΟΥΝΟΔΟΥΛΟϹΕΚΕΙΝΟϹ
ΠΡΟϹΕΚΥΝΕΙΑΥΤΩΛΕΓΩΝ
Κ̅Ε̅ΜΑΚΡΟΘΥΜΗϹΟΝΕΠΕΜΟΙ
ΚΑΙΠΑΝΤΑΑΠΟΔΩϹΩϹΟΙ·
ϹΠΛΑΓΧΝΙϹΘΕΙϹΔΕΟΚ̅Ϲ̅ΤΟΥ

Matth., XVIII, 27-30. Fol. 23 v°.

ΔΟΥΛΟΥΕΚΕΙΝΟΥΑΠΕΛΥϹΕ̄
ΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΔΑΝΕΙΟΝΑΦΗ
ΚΕΝΑΥΤΩΕΞΕΛΘΩΝΔΕΟΔΟΥ
ΛΟϹΕΚΕΙΝΟϹΕΥΡΕΝΕΝΑΤΩ̄Ν
ϹΥΝΔΟΥΛΩΝΑΥΤΟΥΟϹΩΦΙ
ΛΕΝΑΥΤΩΕΚΑΤΟΝΔΗΝΑΡΙΑ
ΚΑΙΚΡΑΤΗϹΑϹΑΥΤΟΝΕΠΝΙ
ΓΕΝΛΕΓΩΝΑΠΟΔΟϹΜΟΙ
ΕΙΤΙΟΦΙΛΕΙϹ· ΠΕϹΩΝΟΥΝ
ΟϹΥΝΔΟΥΛΟϹΑΥΤΟΥΕΙϹΤΟΥϹ
ΠΟΔΑϹΑΥΤΟΥΠΑΡΕΚΑΛΕΙ
ΑΥΤΟΝΛΕΓΩΝΜΑΚΡΟΘΥΜΗ
ϹΟΝΕΠΕΜΟΙΚΑΙΑΠΟΔΩ
ϹΩϹΟΙ· ΟΔΕΟΥΚΗΘΕΛΕΝ
ΑΛΛΑΑΠΕΛΘΩΝΕΒΑΛΕΝΑΥ
ΤΟΝΕΙϹΦΥΛΑΚΗΝΕΩϹΟΥ

Matth., XIX, 3-6. Fol. 24.

Μ̄ ΠΕΡΙΤΩΝΛΕΓΟΝΤΩΝΕΙΕΞΕϹΤΙΝΑΠΟΛΥϹΑΙΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑ

ΗΛΘΟΝΑΥΤΩΦΑΡΙϹΑΙΟΙΠΕΙ
ΡΑΖΟΝΤΕϹΑΥΤΟΝΚΑΙΛΕΓΟ̄
ΤΕϹ·ΕΙΕΞΕϹΤΙΝΑΝ̄Ω̄ΑΠΟΛΥ
ϹΑΙΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥΚΑ
ΤΑΠΑϹΑΝΑΙΤΙΑΝ·ΟΔΕΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹΟΥΚ
ΑΝΕΓΝΩΤΕΟΤΙΟΠΟΙΗϹΑϹ
ΑΠΑΡΧΗϹΑΡϹΕΝΚΑΙΘΗΛΥΕ
ΠΟΙΗϹΕΝΑΥΤΟΥϹΚΑΙΕΙΠΕ̄
ΕΝΕΚΕΝΤΟΥΤΟΥΚΑΤΑΛΙΨΕΙ
ᾹΝ̄Ο̄ϹΤΟΝΠ̄Ρ̄ᾹΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗ̄
Μ̄Ρ̄Ᾱ·ΚΑΙΠΡΟϹΚΟΛΛΗΘΗϹΕ
ΤΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΚΑΙΕ
ϹΟΝΤΑΙΟΙΔΥΟΕΙϹϹΑΡΚΑΜΙ
ΑΝΩϹΤΕΟΥΚΕΤΙΕΙϹΙΝΔΥΟ
ΑΛΛΑϹΑΡΞΜΙΑ·ΟΟΥΝΟΘ̄Ϲ̄ϹῩ

Matth., XIX, 6-10. Fol. 24 v°.

ΕΖΕΥΞΕΝΑΝ̄Ο̄ϹΜΗΧΩΡΙΖΕ
ΤΩ·ΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥΤΩΤΙΟΥΝ
ΜΩΫϹΗϹΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟΗΜῙ
ΔΟΥΝΑΙΒΙΒΛΙΟΝΑΠΟϹΤΑϹΙ
ΟΥΚΑΙΑΠΟΛΥϹΑΙΑΥΤΗΝ·ΛΕ
ΓΕΙΑΥΤΟΙϹΟΤΙΜΩΫϹΗϹΠΡΟϹ
ΤΗΝϹΚΛΗΡΟΚΑΡΔΙΑΝΥΜΩ̄
ΕΠΕΤΡΕΨΕΝΥΜΙΝΑΠΟΛΥϹΑΙ
ΤΑϹΓΥΝΑΙΚΑϹΫΜΩΝ·ΑΠΑΡ
ΧΗϹΔΕΟΥΓΕΓΟΝΕΝΟΥΤΩϹ
ΛΕΓΩΔΕΥΜΙΝΟΤΙΟϹΑΝΑ
ΠΟΛΥϹΗΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥ
ΡΖ/Θ ΜΗΕΠΙΠΟΡΝΙΑΠΟΙΕΙΑΥΤΗ̄
ΜΟΙΧΕΥΘΗΝΑΙ·ΚΑΙΟΑΠΟΛΕ
ΛΥΜΕΝΗΝΓΑΜΩΝΜΟΙΧΑΤΑΙ
ΡΖΑ/Ι ΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥΤΩΟΙΜΑΘΗ

Matth., XIX, 17-21. Fol. 25.

ΘΕΛΕΙϹΕΙϹΤΗΝΖΩΝΕΙϹΕΛ
ΘΕΙΝΤΗΡΗϹΟΝΤΑϹΕΝΤΟΛΑϹ
ΛΕΓΕΙΑΥΤΩΠΟΙΑϹΟΔΕΙ͞Ϲ͞ΕΙ
4 ΠΕΝΤΟΟΥΦΟΝΕΥϹΕΙϹΟΥ
ΜΟΙΧΕΥϹΕΙϹ·ΟΥΚΛΕΨΕΙϹ
ΟΥΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗϹΕΙϹΤΙ
ΜΑΤΟΝΠ͞Ρ͞ΑΚΑΙΤΗΝΜ͞Ρ͞ΑΚΑΙΑ
8 ΓΑΠΗϹΕΙϹΤΟΝΠΛΗϹΙΟΝϹΟΥ
ΩϹϹΕΑΥΤΟΝ·ΛΕΓΕΙΑΥΤΩΟ
ΝΕΑΝΙϹΚΟϹΤΑΥΤΑΠΑΝΤΑΕ
ΦΥΛΑΞΑΜΗΝΕΚΝΕΟΤΗΤΟϹ
12 ΜΟΥΤΙΕΤΙΥϹΤΕΡΩΕΦΗΑΥΤΩ
Ο͞Ι͞ϹΕΙΘΕΛΕΙϹΤΕΛΕΙΟϹΕΙΝΑΙ
ΥΠΑΓΕΠΩΛΗϹΟΝϹΟΥΤΑΥΠΑΡ
ΧΟΝΤΑΚΑΙΔΟϹΠΤΩΧΟΙϹΚΑΙ
16 ΕΞΙϹΘΗϹΑΥΡΟΝΕΝΟΥΡΑΝΩ

Matth., XIX, 21-25. Fol. 25 v°.

ΚΑΙΔΕΥΡΟΑΚΟΛΟΥΘΕΙΜΟΙ
ΑΚΟΥϹΑϹΔΕΟΝΕΑΝΙϹΚΟϹΤΟ̄
ΛΟΓΟΝΑΠΗΛΘΕΝΛΥΠΟΥΜΕ
Ρ͞Λ͞Ε Ε 4 ΝΟϹΗΝΓΑΡΕΧΩΝΚΤΗΜΑΤΑ
ΠΟΛΛΑΟ̇ΔΕΙ͞Ϲ͞ΕΙΠΕΝΤΟΙϹ
ΜΑΘΗΤΑΙϹΑΥΤΟΥΑΜΗΝΛΕΓΩ
ΥΜΙΝΟΤΙΔΥϹΚΟΛΩϹΠΛΟΥϹΙ
8 ΟϹΕΙϹΕΛΕΥϹΕΤΑΙΕΙϹΕΛΕΥ
ϹΕΤΑΙΕΙϹΤΗΝΒΑϹΙΛΕΙΑΝΤΩ̄
ΟΥΡΑΝΩΝ·ΠΑΛΙΝΔΕΛΕΓΩ
ΥΜΙΝ·ΕΥΚΟΠΩΤΕΡΟΝΕϹΤΙ
12 ΚΑΜΗΛΟΝΔΙΑΤΡΥΜΑΛΙΑϹ
ΡΑΦΙΔΟϹΕΙϹΕΛΘΕΝΗΠΛΟΥ
ϹΙΟΝΕΙϹΤΗΝΒΑϹΙΛΕΙΑΝΤΟΥ
͞Θ͞ΥΕΙϹΕΛΘΕΙΝ·ΑΚΟΥϹΑΝ
16 ΤΕϹΔΕΟΙΜΑΘΗΤΑΙΕΞΕΠΛΗϹ

IMPRIMERIE NATIONALE.

Matth., XX, 9-13. Fol. 26.

ΤΕϹΟΙΠΕΡΙΤΗΝΕΝΔΕΚΑΤΗ̄
ΩΡΑΝΕΛΑΒΟΝΑΝΑΔΗΝΑΡΙΟ̄
ΕΛΘΟΝΤΕϹΔΕΚΑΙΟΙΠΡΩΤΟΙ
4 ΕΝΟΜΙϹΑΝΟΤΙΠΛΕΙΟΝΛΗΜ
ΨΟΝΤΑΙΚΑΙΕΛΑΒΟΝΚΑΙΑΥΤΟΙ
ΤΟΑΝΑΔΗΝΑΡΙΟΝ·ΛΑΒΟΝΤΕϹ
ΔΕΕΓΟΓΓΥΖΟΝΚΑΤΑΤΟΥΟΙ
8 ΚΟΔΕϹΠΟΤΟΥΛΕΓΟΝΤΕϹ·
ΟΤΙΟΥΤΟΙΟΙΕϹΧΑΤΟΙΜΙΑΝ
ΩΡΑΝΕΠΟΙΗϹΑΝΚΑΙΙϹΟΥϹ
ΗΜΙΝΑΥΤΟΥϹΕΠΟΙΗϹΑϹ
12 ΤΟΙϹΒΑϹΤΑϹΑϹΙΤΟΒΑΡΟϹ
ΤΗϹΗΜΕΡΑϹΚΑΙΤΟΝΚΑΥϹΩ
ΝΑΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΕΙΠΕΝ
ΕΝΙΑΥΤΩΝΕΤΑΙΡΕΟΥΚΑΔΙ
16 ΚΩϹΕΟΥΧΙΔΗΝΑΡΙΟΥϹΥΝ

Matth., XX, 13-18. Fol. 26 v°.

ΕΦΩΝΗϹΑϹΜΟΙΑΡΟΝΤΟϹΟ̄
ΚΑΙΥΠΑΓΕΘΕΛΩΔΕΤΟΥΤΩ
ΤΩΕϹΧΑΤΩΔΟΥΝΑΙΩϹΚΑΙ
4 ϹΟΙ·ΗΟΥΚΕΞΕϹΤΙΝΜΟΙΠΟΙ
ΗϹΑΙΟΘΕΛΩΕΝΤΟΙϹΕΜΟΙϹ
ΗΟΟΦΘΑΛΜΟϹϹΟΥΠΟΝΗ
ΡΟϹΕϹΤΙΝΟΤΙΕΓΩΑΓΑΘΟϹ
8 ΕΙΜΙ·ΟΥΤΩϹΕϹΟΝΤΑΙΟΙΕ
ϹΧΑΤΟΙΠΡΩΤΟΙ·ΚΑΙΟΙΠΡΩ
ΤΟΙΕϹΧΑΤΟΙΠΟΛΛΟΙΓΑΡΕΙ
ϹΙΝΚΛΗΤΟΙΟΛΙΓΟΙΔΕΕΚ
12 ΛΕΚΤΟΙ·ΚΑΙΑΝΑΒΑΙΝΩΝΟ
Ι̅Ϲ̅ΕΙϹΪΕΡΟϹΟΛΥΜΑΠΑΡΕΛΑ
ϹΛ̄ Κ ΒΕΝΤΟΥϹΔΩΔΕΚΑΜΑΘΗΤΑϹ
ΚΑΤΙΔΙΑΝΕΝΤΗΟΔΩ·ΚΑΙ
16 ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹΪΔΟΥΑΝΑΒΑΙ

Matth., XX, 18-21. Fol. 27.

ΜΓ ΠΕΡΙΤΩΝΥΙΩΝΖΕΒΕΔΑΙΟΥ

ΝΟΜΕΝΕΙϹΙΕΡΟϹΟΛΥΜΑΚΑΙ
ΟΥϹΤΟΥΑΝΟΥΠΑΡΑΔΟΘΗ
ϹΕΤΑΙΤΟΙϹΑΡΧΙΕΡΕΥϹΙΝ
4 ΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹΙΝΚΑΙΚΑ
ΤΑΚΡΙΝΟΥϹΙΝΑΥΤΟΝΘΑΝΑ
ΤΩΚΑΙΠΑΡΑΔΩϹΟΥϹΙΝΑΥ
ΤΟΝΤΟΙϹΕΘΝΕϹΙΝΕΙϹΤΟ
8 ΕΜΠΑΙΞΑΙΚΑΙΜΑϹΤΙΓΩϹΑΙ
ΚΑΙϹΤΑΥΡΩϹΑΙΚΑΙΤΗΤΡΙ
ΤΗΗΜΕΡΑΕΓΕΡΘΗϹΕΤΑΙΤΟ
ΤΕΠΡΟϹΗΛΘΕΝΑΥΤΩΗΜΗΡ
ϹΒ ς 12 ΤΩΝΥΙΩΝΖΕΒΕΔΑΙΟΥΜΕΤΑ
ΤΩΝΥΙΩΝΑΥΤΗϹΠΡΟϹΚΥ
ΝΟΥϹΑΚΑΙΑΙΤΟΥϹΑΤΙΠΑΡΑΥ
ΤΟΥ·ΟΔΕΕΙΠΕΝΑΥΤΗΤΙΘΕ
16 ΛΙϹΗΔΕΛΕΓΕΙΑΥΤΩΕΙΠΕΙΝΑ

Matth., XX, 21-23. Fol. 27 v°.

ΚΑΘΕΙϹΩϹΙΝΟΥΤΟΙΟΙΔΥΟ
ΥΙΟΙΜΟΥΕΙϹΕΚΔΕΞΙΩΝϹΟΥ
ΚΑΙΕΙϹΕΞΕΥΩΝΥΜΩΝϹΟΥ
4 ΕΝΤΗΒΑϹΙΛΕΙΑϹΟΥ·ΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙϹΔΕΟΙϹΕΙΠΕΝ·ΟΥΚΟΙ
ΔΑΤΕΤΙΑΙΤΙϹΘΕΔΥΝΑϹΘΕ
ΠΙΕΙΝΤΟΠΟΤΗΡΙΟΝΟΕΓΩ
8 ΜΕΛΛΩΠΙΝΕΙΝ·ΗΤΟΒΑΠΤΙϹ
ΜΑΟΕΓΩΒΑΠΤΙΖΟΜΑΙΒΑ
ΠΤΙϹΘΗΝΑΙΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥΤΩ
ΔΥΝΑΜΕΘΑ·ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙϹ
12 ΤΟΜΕΝΠΟΤΗΡΙΟΝΜΟΥΠΙ
ΕϹΘΕ·ΚΑΙΤΟΒΑΠΤΙϹΜΑΟ
ΕΓΩΒΑΠΤΙΖΟΜΑΙΒΑΠΤΙϹ
ΘΗϹΕϹΘΑΙ·ΤΟΔΕΚΑΘΙϹΑΙΕΚ
16 ΔΕΞΙΩΝΜΟΥΚΑΙΕΞΕΥΩΝΥ

Matth., XX, 23-27. Fol. 28.

ΜΩΝΟΥΚΕϹΤΙΝΕΜΟΝΔΟΥ
ΝΑΙ·ΑΛΛΟΙϹΗΤΟΙΜΑϹΤΑΙΫΠΟ
ΤΟΥΠΡ̅Ϲ̅ΜΟΥ·ΚΑΙΑΚΟΥϹΑ̅
ΤΕϹΟΙΔΕΚΑΗΓΑΝΑΚΤΗϹΑ̅
ϹΓ Ε ΠΕΡΙΤΩΝΔΥΟΑΔΕΛΦΩΝ·
ΟΔΕΙ̅Ϲ̅ΠΡΟϹΚΑΛΕϹΑΜΕΝΟϹ
ΑΥΤΟΥϹΕΙΠΕΝ·ΟΙΔΑΤΕΟΤΙ
ΟΙΑΡΧΟΝΤΕϹΤΩΝΕΘΝΩΝΚΑ
ΤΑΚΥΡΙΕΥΟΥϹΙΝΑΥΤΩΝΚΑΙ
ΟΙΜΕΓΑΛΟΙΚΑΤΕΞΟΥϹΙΑΖΟΥ
ϹΙΝΑΥΤΩΝΟΥΧΟΥΤΩϹΕϹΤΑΙ
ΕΝΫΜΙΝ·ΑΛΛΟϹΕΑΝΘΕΛΗ
ΕΝΫΜΙΝΜΕΓΑϹΓΕΝΕϹΘΑΙ
ΕϹΤΑΙΫΜΩΝΔΙΑΚΟΝΟϹ·ΚΑΙ
ΟϹΕΑΝΘΕΛΗΕΝΫΜΙΝΕΙΝΑΙ
ΠΡΩΤΟϹΕϹΤΑΙΫΜΩΝΔΟΥ

Matth., XX, 27-31. Fol. 28 v°.

ΛΟϹΩϹΠΕΡΟΥ̅Ϲ̅ΤΟΥΑ̅Ν̅Ο̅Υ̅
ΟΥΚΗΛΘΕΝΔΙΑΚΟΝΗΘΗΝΑΙ
ϹΔ Λ ΑΛΛΑΔΙΑΚΟΝΗϹΑΙΚΑΙΔΟΥ
ΝΑΙΤΗΝΨΥΧΗΝΑΥΤΟΥΛΥΤΡΟ̅
ΑΝΤΙΠΟΛΛΩΝ·ΚΑΙΕΚΠΟΡΕΥ
ΟΜΕΝΩΝΑΥΤΩΝΑΠΟΪΕΡΙΧΩ
ϹΕ Β ΗΚΟΛΟΥΘΗϹΕΝΑΥΤΩΟΧΛΟϹ
ΠΟΛΥϹ·ΚΑΙΪΔΟΥΔΥΟΤΥΦΛΟΙ
ΚΑΘΗΜΕΝΟΙΠΑΡΑΤΗΝΟΔΟ̅
ΑΚΟΥϹΑΝΤΕϹΟΤΙΙ̅Ϲ̅ΠΑΡΑΓΕΙ
ΕΚΡΑΞΑΝΛΕΓΟΝΤΕϹΕΛΕΗ
ϹΟΝΗΜΑϹΚΕ̅ΥΕ̅ΔΑ̅Δ̅ΟΙΔΕ
ΟΧΛΟΙΕΠΕΤΙΜΗϹΑΝΑΥΤΟΙϹ
ΙΝΑϹΙΩΠΗϹΟΥϹΙΝ·ΟΙΔΕΜΙ
ΖΟΝΕΚΡΑΖΟΝΛΕΓΟΝΤΕϹ·
ΕΛΕΗϹΟΝΗΜΑϹΚΕ̅ΥΕ̅ΔΑ̅Δ̅

Matth., XX, 32 - XXI, 2. Fol. 29.

ΜΔ ΠΕΡΙΤΩΝ Β ΤΥΦΛΩΝ

ΚΑΙΣΤΑΣΟΙΣΕΦΩΝΗΣΕΝΑΥ
ΤΟΥΣΚΑΙΕΙΠΕΝΤΙΘΕΛΕΤΕ
ΠΟΙΗΣΩΫΜΙΝΛΕΓΟΥΣΙΝΑΥ
ΤΩΚΕΪΝΑΑΝΟΙΧΘΩΣΙΝΥ
ΜΩΝΟΙΟΦΘΑΛΜΟΙ·ΣΠΛΑΓ
ΧΝΙΣΘΕΙΣΔΕΟΙΣΗΨΑΤΟΤΩ
ΟΦΘΑΛΜΩΝΑΥΤΩΝΚΑΙΕΥ
ΘΕΩΣΑΝΕΒΛΕΨΑΝΑΥΤΩΝ
ΟΙΟΦΘΑΛΜΟΙΚΑΙΗΚΟΛΟΥ
ΘΗΣΑΝΑΥΤΩ·ΚΑΙΟΤΕΗΓΓΙ
ΣΑΝΕΙΣΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑΚΑΙΗΛ
ΣϚ Β ΘΟΝΕΙΣΒΗΘΣΦΑΓΗΠΡΟΣ
ΤΟΟΡΟΣΤΩΝΕΛΑΙΩΝΤΟΤΕ
ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝΟΙΣΔΥΟΜΑ
ΘΗΤΑΣΛΕΓΩΝΑΥΤΟΙΣΠΟ

ΔΑΔ

Buste de David.

ΣΥΕΠΑΛ
ΣΑΣΜΕ
ΚΑΙΕΘΗ
ΚΑΣΕΠΕ
ΜΕΤΗΝ
ΧΕΙΡΑ
ΣΟΥ

Miniature.

Miracle des Deux Aveugles de Jéricho.

Ps., CXXXVIII, 5. *Isaiæ* XXXV, 5.

ΗΣΑΙΑΣ

Buste d'Isaïe.

ΤΟΤΕΑ
ΝΟΙΧΘΗ
ΣΟΝΤΑΙ
ΟΦΘΑΛ
ΜΟΙΤΥ
ΦΛΩΝ

Matth., XXI, 2-5. Fol. 29 v°.

ΡΕΥΘΗΤΕΕΙΣΤΗΝΚΩΜΗΝ
ΤΗΝΑΠΕΝΑΝΤΙΫΜΩΝ·ΚΑΙ
ΕΥΘΕΩΣΕΥΡΗΣΕΤΕΟΝΟΝ
ΔΕΔΕΜΕΝΗΝΚΑΙΠΩΛΟΝ
ΜΕΤΑΥΤΗΣ·ΛΥΣΑΝΤΕΣΑΓΑ
ΓΕΤΕΜΟΙ·ΚΑΙΕΑΝΤΙΣΫΜΙ
ΕΙΠΗΤΙ·ΕΡΕΙΤΕΟΤΙΟΚΣΑΥ
ΤΩΝΧΡΕΙΑΝΕΧΕΙΕΥΘΕΩΣ
ΔΕΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙΑΥΤΟΥΣ·
ΤΟΥΤΟΔΕΟΛΟΝΓΕΓΟΝΕΝ
ΣΖ Ϛ ΙΝΑΠΛΗΡΩΘΗΤΟΡΗΘΕΝ
ΔΙΑΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥΛΕΓΟΝ
ΤΟΣΕΙΠΑΤΕΤΗΘΥΓΑΤΡΙΣΙΩ
ΪΔΟΥΟΒΑΣΙΛΕΥΣΣΟΥΕΡΧΕ
ΤΑΙΣΟΙΠΡΑΥΣΚΑΙΕΠΙΒΕΒΗ
ΚΩΣΕΠΙΟΝΟΝΚΑΙΕΠΙΠΩ

Matth., XXI, 12-16. Fol. 30.

ΤΕCΤΡΕΨΕΝΚΑΙΤΑCΚΑΘΕ
ΔΡΑCΤΩΝΠΩΛΟΥΝΤΩΝΤΑC
ΠΕΡΙCΤΕΡΑCΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤ̊ΙC
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΟΟΙΚΟCΜΟΥΟΙ
ΚΟCΠΡΟCΕΥΧΗCΚΛΗΘΗCΕ
ΤΑΙΫΜΕΙCΔΕΕΠΟΙΗCΑΤΕΑΥ
ΤΟΝCΠΗΛΑΙΟΝΛΗCΤΩΝ·ΚΑΙ
ΠΡΟCΗΛΘΟΝΑΥΤΩΧΩΛΟΙΚΑΙ
C̅I̅B̅ I ΤΥΦΛΟΙΕΝΤΩΪΕΡΩΚΑΙΕΘΕ
ΡΑΠΕΥCΕΝΑΥΤΟΥC·ΪΔΟΝΤΕC
ΔΕΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙCΚΑΙΟΙΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΙCΤΑΘΑΥΜΑCΙΑΑΕΠΟΙ
C̅I̅Γ̅ Ε ΗCΕΝΚΑΙΤΟΥCΠΑΙΔΑCΤΟΥC
ΚΡΑΖΟΝΤΑCΕΝΤΩΪΕΡΩΚΑΙ
ΛΕΓΟΝΤΑCΩCΑΝΝΑΤΩΥ̅Ω̅
ΔΑΔ ΗΓΑΝΑΚΤΗCΑΝΚΑΙΕΙΠΟ̅

Matth., XXI, 16-19. Fol. 30 v°.

[Μ̅Ζ Π]ΕΡΙΤΗCΞΗΡΑΝΘΙCΗCCΥΚΗC.

ΑΥΤΩΑΚΟΥΕΙCΤΙΟΥΤΟΙΛΕ
ΓΟΥCΙΝ·ΟΔΕΙ̅C̅ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙC
ΝΑΙ·ΟΥΔΕΠΟΤΕΑΝΕΓΝΩΤΕ
ΟΤΙΕΚCΤΟΜΑΤΟCΝΗΠΙΩΝ
ΚΑΙΘΗΛΑΖΟΝΤΩΝΚΑΤΗΡΤΙ
CΩΑΙΝΟΝ·ΚΑΙΚΑΤΑΛΙΠΩΝ
ΑΥΤΟΥCΕΞΗΛΘΕΝΕΞΩΤΗC
C̅I̅Δ̅ Ε ΠΟΛΕΩCΕΙCΒΗΘΑΝΙΑΝΚΑΙ
ΗΥΛΙCΘΗΕΚΕΙ·ΠΡΩΪΑCΔΕ
ΕΠΑΝΑΓΩΝΕΙCΤΗΝΠΟΛΙΝ
ΕΠΙΝΑCΕΝΚΑΙΪΔΩΝCΥΚΗ̅
ΜΙΑΝΕΠΙΤΗCΟΔΟΥΗΛΘΕ̅
ΕΠΑΥΤΗΝΚΑΙΟΥΔΕΝΕΥΡΕ̅
ΕΝΑΥΤΗΕΙΜΗΦΥΛΛΑΜΟΝΟ̅
ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΗΜΗΚΕΤΙΕΚ

ΑΜΒΑΚΟΥ

Buste d'Habacuc.

ΔΙΟΤΙ
CΥΚΗ
ΟΥΚΑΡ
ΠΟΦΟ
ΡΗCΗ

Miniature.
Miracle du Figuier desséché.

ΔΑΝΙΗΛ

Buste de Daniel.

ϏΙΔΟΥΕΙΡ
ϏΙΔΙΟCΑ
ΠΟΥΡΑΝΟΥ
ϏΕΙΠΕΝ
ΕΝΙCΧΥΕΙ
ΕΚΚΟΨΕ
ΤΑΙΤΟΔΕΝ
ΔΡΟΝΚΑΙ
ΕΚΤΙΛΑΤΕ
ΤΟΥCΚΛΑ
ΔΟΥCΑΥΤΟΥ

Habacuc, III, 17. *Daniel*, IV, 10-11.

Matth., XXI, 19-22. Fol. 31.

ΣΟΥΚΑΡΠΟΣΓΕΝΗΤΑΙΕΙΣ
ΤΟΝΑΙΩΝΑΚΑΙΕΞΗΡΑΝΘΗ
ΠΑΡΑΧΡΗΜΑΗΣΥΚΗΚΑΙΪ
ΔΟΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙΕΘΑΥ
ΜΑΣΑΝΛΕΓΟΝΤΕΣΠΩΣΠΑ
ΡΑΧΡΗΜΑΕΞΗΡΑΝΘΗΗΣΥΚΗ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΔΕΟΙ̅Σ̅ΕΙΠΕ̅
ΣΙΕ / Δ ΑΥΤΟΙΣΑΜΗΝΛΕΓΩΥ̓ΜΙΝ
ΕΑΝΕΧΕΤΕΠΙΣΤΙΝΚΑΙΜΗ
ΔΙΑΚΡΙΘΗΤΕΟΥΜΟΝΟΝΤΟ
ΤΗΣΣΥΚΗΣΠΟΙΗΣΗΤΕΑΛΛΑ
ΚΑΝΤΩΟΡΙΤΟΥΤΩΕΙΠΗΤΕ
ΑΡΘΗΤΙΚΑΙΒΛΗΘΗΤΙΕΝΤΗ
ΘΑΛΑΣΣΗΓΕΝΗΣΕΤΑΙ·ΚΑΙΠΑ̅
ΣΙΕ / Γ ΤΑΟΣΑΕΑΝΑΙΤΗΣΗΤΕΕΝ
ΤΗΠΡΟΣΕΥΧΗΠΙΣΤΕΥΟΝ

Matth., XXI, 22-25. Fol. 31 v°.

ΜΗ̅ ΠΕΡΙΤΩΝΕΠΕΡΩΤΗΣΑΝΤΩΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΤΕΣΛΗΜΨΕΣΘΕ·ΚΑΙΕΛΘΟ̅
⊃ ΤΙΑΥΤΩΕΙΣΤΟΪΕΡΟΝΠΡΟΣ
ΣΙΖ / Β ΗΛΘΟΝΑΥΤΩΔΙΔΑΣΚΟΝΤΙ
ΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙΣΚΑΙΟΙΠΡΕΣΒΥ
ΤΕΡΟΙΤΟΥΛΑΟΥΛΕΓΟΝΤΕΣ
ΕΝΠΟΙΑΕΞΟΥΣΙΑΤΑΥΤΑΠΟΙ
ΕΙΣ·ΚΑΙΤΙΣΣΟΙΕΔΩΚΕΝΤΗ̅
ΕΞΟΥΣΙΑΝΤΑΥΤΗΝΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙΣΔΕΟΙ̅Σ̅ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΕΡΩΤΗΣΩΥ̓ΜΑΣΚΑΓΩΕΝΑ
ΛΟΓΟΝΟΝΕΑΝΕΙΠΗΤΕΜΟΙ
ΚΑΓΩΥ̓ΜΙΝΕΡΩΕΝΠΟΙΑΕΞΟΥ
ΣΙΑΤΑΥΤΑΠΟΙΩΤΟΒΑΠΤΙΣ
ΜΑΙΩΑΝΝΟΥΠΟΘΕΝΗΝΕΞ
ΟΥΡΑΝΟΥΗΕΞΑΝ̅Ω̅Ν·ΟΙΔΕ
ΔΙΕΛΟΓΙΖΟΝΤΟΠΑΡΕΑΥΤΟΙΣ

Matth., XXI, 25-28. Fol. 32.

μ̄θ̄ ΠΕΡΙΤΩΝ β̄ ΥΙΩΝΠΑΡΑΒΟΛΗ

ΛΕΓΟΝΤΕϹ· ΕΑΝΕΙΠΩΜΕΝΕΞ
ΟΥΡΑΝΟΥΕΡΕΙΗΜΙΝΔΙΑΤΙΟΥ
ΟΥΚΕΠΙϹΤΕΥϹΑΤΕΑΥΤΩ· Ε
ΑΝΔΕΕΙΠΩΜΕΝΕΞΑΝ̄Ω̄ΝΦΟ
ΒΟΥΜΕΘΑΤΟΝΟΧΛΟΝΠΑΝ
ΤΕϹΓΑΡΕΧΟΥϹΙΝΤΟΝΪΩΑΝ
ΝΗΝΩϹΠΡΟΦΗΤΗΝ· ΚΑΙΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΝΤΕϹΤΩῙῩΕΙΠΟΝΟΥΚ
ΟΙΔΑΜΕΝ· ΕΦΗΑΥΤΟΙϹΚΑΙ
ΑΥΤΟϹΟΥΔΕΕΓΩΛΕΓΩΥΜΙ
ΕΝΠΟΙΑΕΞΟΥϹΙΑΤΑΥΤΑΠΟΙΩ
ΤΙΔΕΥΜΙΝΔΟΚΕΙΑΝ̄Ο̄ϹΤΙϹ
ϹΙΗ Ι ΕΙΧΕΝΤΕΚΝΑΔΥΟΚΑΙΠΡΟϹ
ΕΛΘΩΝΤΩΠΡΩΤΩΕΙΠΕΝ·
ΤΕΚΝΟΝΥΠΑΓΕϹΗΜΕΡΟΝ
ΕΡΓΑΖΟΥΕΝΤΩΑΜΠΕΛΩΝΙ

Matth., XXI, 29-32. Fol. 32 v°.

ΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΕΙΠΕΝΟΥ
ΘΕΛΩΥϹΤΕΡΟΝΔΕΜΕΤΑΜΕ
ΛΗΘΕΙϹΑΠΗΛΘΕΝ· ΚΑΙΠΡΟϹ
ΕΛΘΩΝΤΩΔΕΥΤΕΡΩΕΙΠΕ̄
ΩϹΑΥΤΩϹ· ΟΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹ
ΕΙΠΕΝΕΓΩΚ̄Ε̄ΚΑΙΟΥΚΑΠΗΛ
ΘΕΝ· ΤΙϹΟΥΝΕΚΤΩΝΔΥΟΕΠΟΙ
ΗϹΕΝΤΟΘΕΛΗΜΑΤΟΥΠΡ̄Ϲ̄
ΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥΤΩΟΠΡΩΤΟϹ·
ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙϹΟῙϹ̄ΑΜΗΝΛΕΓΩ
ΥΜΙΝΟΤΙΟΙΤΕΛΩΝΑΙΚΑΙΑΙ
ΠΟΡΝΑΙΠΡΟΑΓΟΥϹΙΝΥΜΑϹ
ΕΙϹΤΗΝΒΑϹΙΛΕΙΑΝΤΟΥΘ̄Ῡ·
ΗΛΘΕΝΓΑΡΠΡΟϹΥΜΑϹΪΩΑ
ΝΗϹΕΝΟΔΩΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗϹ
ΚΑΙΟΥΚΕΠΙϹΤΕΥϹΑΤΕΑΥΤΩ

Matth., XXI, 32-34. Fol. 33.

Ν̅ ΠΕΡΙΤΟΥΑΜΠΕΛΩΝΟϹ

ΟΙΔΕΤΕΛΩΝΑΙΚΑΙΑΙΠΟΡΝΑΙ
ΕΠΙϹΤΕΥϹΑΝΑΥΤΩ·ΥΜΕΙϹ
ΔΕΪΔΟΝΤΕϹΟΥΔΕΜΕΤΕΜΕ
ΛΗΘΗΤΕΥϹΤΕΡΟΝΤΟΥΠΙϹ
ΤΕΥϹΑΙΑΥΤΩ·ΑΛΛΗΝΠΑΡΑ
ΒΟΛΗΝΑΚΟΥϹΑΤΕΑ̅Ν̅Ο̅ϹΗΝ'ΟΙ
ϹΙΘ Κ ΔΕϹΠΟΤΗϹΟϹΤΙϹΕΦΥΤΕΥ
ϹΕΝΑΜΠΕΛΩΝΑΚΑΙΦΡΑΓΜΟ̅
ΑΥΤΩΠΕΡΙΕΘΗΚΕΝΚΑΙΩΡΥ
ΞΕΝΕΝΑΥΤΩΛΗΝΟΝΚΑΙΩ
ΚΟΔΟΜΗϹΕΝΠΥΡΓΟΝΚΑΙ
ΕΞΕΔΟΤΟΑΥΤΟΝΓΕΩΡΓΟΙϹ
ΚΑΙΑΠΕΔΗΜΗϹΕΝ·ΟΤΕΔΕΗΓ
ΓΙϹΕΝΟΚΑΙΡΟϹΤΩΝΚΑΡΠΩ̅
ΑΠΕϹΤΕΙΛΕΝΤΟΥϹΔΟΥΛΟΥϹ
ΑΥΤΟΥΠΡΟϹΤΟΥϹΓΕΩΡΓΟΥϹ

Matth., XXI, 34-38. Fol. 33 v°.

ΛΑΒΕΙΝΤΟΥϹΚΑΡΠΟΥϹΑΥ
ΤΟΥ·ΚΑΙΛΑΒΟΝΤΕϹΟΙΓΕΩΡ
ΓΟΙΤΟΥϹΔΟΥΛΟΥϹΑΥΤΟΥ
ΟΝΜΕΝΕΔΕΙΡΑΝ·ΟΝΔΕΑΠΕ
ΚΤΕΙΝΑΝΟΝΔΕΕΛΙΘΟΒΟ
ΛΗϹΑΝ·ΠΑΛΙΝΑΠΕϹΤΕΙΛΕ̅
ΑΛΛΟΥϹΔΟΥΛΟΥϹΠΛΕΙΟΝΑϹ
ΤΩΝΠΡΩΤΩΝΚΑΙΕΠΟΙΗ
ϹΑΝΑΥΤΟΙϹΩϹΑΥΤΩϹ·ΥϹ
ΤΕΡΟΝΔΕΑΠΕϹΤΕΙΛΕΝΠΡΟϹ
ΑΥΤΟΥϹΤΟΝΥ̅Ν̅ΑΥΤΟΥΛΕ
ΓΩΝΕΝΤΡΑΠΗϹΟΝΤΑΙΤΟ̅
Υ̅Ν̅ΜΟΥ·ΟΙΔΕΓΕΩΡΓΟΙΪΔΟ̅
ΤΕϹΤΟΝΥ̅Ν̅ΕΙΠΟΝΕΝΕΑΥ
ΤΟΙϹΟΥΤΟϹΕϹΤΙΝΟΚΛΗ
ΡΟΝΟΜΟϹΔΕΥΤΕΑΠΟΚΤΙ

Matth., XXI, 38-42. Fol. 34.

ΝΩΜΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΚΑΤΑ
CΧΩΜΕΝΑΥΤΟΥΤΗΝΚΛΗ
ΡΟΝΟΜΙΑΝΚΑΙΛΑΒΟΝΤΕC
ΑΥΤΟΝΕΞΕΒΑΛΟΝΕΞΩΤΟΥ
ΑΜΠΕΛΩΝΟCΚΑΙΑΠΕΚΤΕΙ
ΝΑΝΟΤΑΝΟΥΝΕΛΘΗΟΚ̅C̅
ΤΟΥΑΜΠΕΛΩΝΟCΤΙΠΟΙΗ
CΕΙΤΟΙCΓΕΩΡΓΟΙCΕΚΕΙΝΟΙC
ΛΕΓΟΥCΙΝΑΥΤΩΚΑΚΟΥCΚΑ
ΚΩCΑΠΟΛΕCΕΙΑΥΤΟΥCΚΑΙ
ΤΟΝΑΜΠΕΛΩΝΑΕΚΔΩCΕΙ
ΑΛΛΟΙCΓΕΩΡΓΟΙCΟΙΤΙΝΕC
ΑΠΟΔΩCΟΥCΙΝΑΥΤΩΤΟΥC
ΚΑΡΠΟΥCΕΝΤΟΙCΚΑΙΡΟΙC
ΑΥΤΩΝ·ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙCΟΙ̅C̅
ΟΥΔΕΠΟΤΕΑΝΕΓΝΩΤΕΕΝ

Matth., XXI, 42-45. Fol. 34 v°.

ΤΑΙCΓΡΑΦΑΙCΛΙΘΟΝΟΝΑΠΕ
ΔΟΚΙΜΑCΑΝΟΙΟΙΚΟΔΟΜΟΥ
ΤΕCΟΥΤΟCΕΓΕΝΝΗΘΗΕΙC
ΚΕΦΑΛΗΝΓΩΝΙΑCΠΑΡΑΚ̅Υ̅
ΕΓΕΝΕΤΟΑΥΤΗΚΑΙΕCΤΙΝ
ΘΑΥΜΑCΤΗΕΝΟΦΘΑΛΜΟΙC
ΗΜΩΝ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΩΥΜΙ̅
ΟΤΙΑΡΘΗCΕΤΑΙΑΦΥΜΩΝΗ
ΒΑCΙΛΕΙΑΤΟΥΘ̅Υ̅ΚΑΙΔΟΘΗ
CΕΤΑΙΕΘΝΙΠΟΙΟΥΝΤΙΤΟΥC
ΚΑΡΠΟΥCΑΥΤΗCΚΑΙΟΠΕCΩ̅
ΕΠΙΤΟΝΛΙΘΟΝΤΟΥΤΟΝCΥΝ
ΘΛΑCΘΗCΕΤΑΙΕΦΟΝΔΑΝΠΕ
CΗΛΙΚΜΗCΕΙΑΥΤΟΝ·ΚΑΙΑ
ΚΟΥCΑΝΤΕCΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙCΚΑΙ
C̅K̅ Λ ΟΙΦΑΡΙCΑΙΟΙΤΑCΠΑΡΑΒΟΛΑC

Matth., XXI, 45-XXII, 4. Fol. 35.

Ν̅Α̅ ΠΕΡΙΤΟΥΓΑΜΟΥ

ΑΥΤΟΥΕΓΝΩϹΑΝΟΤΙΠΕΡΙΑΥ
ΤΩΝΛΕΓΕΙ·ΚΑΙΖΗΤΟΥΝΤΕϹ
ΑΥΤΟΝΚΡΑΤΗϹΑΙΕΦΟΒΗΘΗ
ϹΑΝΤΟΥϹΟΧΛΟΥϹΕΠΕΙΔΗ
ΩϹΠΡΟΦΗΤΗΝΑΥΤΟΝΕΙΧΟ̅
ΚΑΙΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹΟΙ̅Ϲ̅ΠΑΛΙΝ
Ϲ̅Κ̅Λ̅ Є ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹΕΝΠΑΡΑΒΟ
ΛΑΙϹΛΕΓΩΝΟΜΟΙΩΘΗΗΒΑϹΙ
ΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝΑ̅Ν̅Ω̅ΒΑ
ϹΙΛΕΙΟϹΤΙϹΕΠΟΙΗϹΕΝΓΑ
ΜΟΥϹΤΩΥ̅Ω̅ΑΥΤΟΥ·ΚΑΙΑΠΕ
ϹΤΕΙΛΕΝΤΟΥϹΔΟΥΛΟΥϹΑΥ
ΤΟΥΚΑΛΕϹΑΙΤΟΥϹΚΕΚΛΗ
ΜΕΝΟΥϹΕΙϹΤΟΥϹΓΑΜΟΥϹ
ΚΑΙΟΥΚΗΘΕΛΟΝΕΛΘΕΙΝ·
ΠΑΛΙΝΔΕΑΠΕϹΤΕΙΛΕΝΑΛ

Matth., XXII, 4-7. Fol. 35 v°.

ΛΟΥϹΔΟΥΛΟΥϹΛΕΓΩΝΕΙΠΑΤΕ
ΤΟΙϹΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙϹΪΔΟΥ
ΤΟΑΡΙϹΤΟΝΜΟΥΗΤΟΙΜΑΚΑ
ΟΙΤΑΥΡΟΙΜΟΥΚΑΙΤΑϹΙΤΕΥΤΑ
ΤΕΘΥΜΕΝΑΚΑΙΠΑΝΤΑΕΤΟΙ
ΜΑΔΕΥΤΕΕΙϹΤΟΥϹΓΑΜΟΥϹ
ΟΙΔΕΑΜΕΛΗϹΑΝΤΕϹΑΠΗΛ
ΘΟΝ·ΟϹΜΕΝΕΙϹΤΟΝΪΔΙΟΝΑ
ΓΡΟΝ·ΟϹΔΕΕΠΙΤΗΝΕΜΠΟ
ΡΙΑΝΑΥΤΟΥ·ΟΙΔΕΛΟΙΠΟΙΚΡΑ
ΤΗϹΑΝΤΕϹΤΟΥϹΔΟΥΛΟΥϹ
ΑΥΤΟΥΫΒΡΙϹΑΝΚΑΙΑΠΕΚΤΕΙ
ΝΑΝΚΑΙΑΚΟΥϹΑϹΟΒΑϹΙΛΕΥϹ
ΕΚΕΙΝΟϹΩΡΓΙϹΘΗΚΑΙΠΕΜ
ΨΑϹΤΑϹΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑΑΥΤΟΥ
ΑΠΩΛΕϹΕΝΤΟΥϹΦΟΝΙϹΕΚΕΙ

Matth., XXII, 15-19. Fol. 36.

ΟΠΩΣΑΥΤΟΝΠΑΓΙΔΕΥΣΟΥ
ΣΙΝΕΝΛΟΓΩ·ΚΑΙΑΠΟΣΤΕΛ
ΛΟΥΣΙΝΑΥΤΩΤΟΥΣΜΑΘΗ
ΤΑΣΑΥΤΩΝΜΕΤΑΤΩΝΗΡΩ
ΔΙΑΝΩΝΛΕΓΟΝΤΕΣΔΙΔΑ
ΣΚΑΛΕΟΙΔΑΜΕΝΟΤΙΑΛΗ
ΘΗΣΕΙ·ΚΑΙΤΗΝΟΔΟΝΤΟΥ
Θ̅Υ̅ΕΝΑΛΗΘΕΙΑΔΙΔΑΣΚΕΙΣ
ΚΑΙΟΥΜΕΛΕΙΣΟΙΠΕΡΙΟΥΔΕ
ΝΟΣΟΥΓΑΡΒΛΕΠΕΙΣΕΙΣΠΡΟ
ΣΩΠΟΝΑΝ̅Ω̅Ν·ΕΙΠΕΟΥΝΗ
ΜΙΝΤΙΣΟΙΔΟΚΕΙ·ΕΞΕΣΤΙ̅
ΔΟΥΝΑΙΚΗΝΣΟΝΚΑΙΣΑΡΙ
ΝΟΥ·ΓΝΟΥΣΔΕΟΙ̅Σ̅ΤΗΝΠΟ
ΝΗΡΙΑΝΑΥΤΩΝΕΙΠΕΝΤΙΜΕ
ΠΙΡΑΖΕΤΕΥΠΟΚΡΙΤΑΙΕΠΙ

Matth., XXII, 19-24. Fol. 36 v°.

[Ν]Γ ΠΕΡΙΤΩΝΛΕΓΟΝΤΩΝΜΗΕΙΝΑΙΑΝΑΣΤΑΣΙ̅

ΔΕΙΞΑΤΕΜΟΙΤΟΝΟΜΙΣΜΑ
ΤΟΥΚΗΝΣΟΥΟΙΔΕΠΡΟΣΗ
ΝΕΓΚΑΝΑΥΤΩΔΗΝΑΡΙΟΝ·
ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙΣΤΙΝΟΣΗ
ΙΚΩΝΑΥΤΗΚΑΙΗΕΠΙΓΡΑΦΗ
ΛΕΓΟΥΣΙΝΑΥΤΩΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΤΟΤΕΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙΣΑΠΟΔΟ
ΤΕΟΥΝΤΑΚΑΙΣΑΡΟΣΤΩΚΑΙ
ΣΑΡΙΚΑΙΤΑΤΟΥΘ̅Υ̅ΤΩΘ̅Ω̅·
ΚΑΙΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣΕΘΑΥΜΑ
ΣΑΝΚΑΙΑΦΕΝΤΕΣΑΥΤΟΝ
⁊ΑΠΗΛΘΟΝ: ΕΝΕΚΕΙΝΗΤΗ
ΗΜΕΡΑΠΡΟΣΗΛΘΟΝΑΥΤΩ
ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΟΙΟΙΛΕΓΟΝΤΕΣ
ΜΗΕΙΝΑΙΑΝΑΣΤΑΣΙΝΚΑΙ
ΕΠΗΡΩΤΗΣΑΝΑΥΤΟΝΛΕ

Matth., XXII, 32-37. Fol. 37.

ΝΔ ΠΕΡΙΤΟΥΕΠΕΡΩΤΗϹΑΝΤΟϹΝΟΜΙΚΟΥ

ΝΕΚΡΩΝΑΛΛΑΖΩΝΤΩΝΚΑΙ
ΑΚΟΥϹΑΝΤΕϹΟΙΟΧΛΟΙΕΞ
ΕΠΛΗϹΟΝΤΟΕΠΙΤΗΔΙΔΑΧΗ
ΑΥΤΟΥ· ΟΙΔΕΦΑΡΙϹΑΙΟΙΑΚΟΥ
ϹΑΝΤΕϹΟΤΙΕΦΙΜΩϹΕΝΤΟΥϹ
ϹΚΛ ϛ ϹΑΔΔΟΥΚΑΙΟΥϹϹΥΝΗΧΘΗ
ϹΑΝΕΠΙΤΟΑΥΤΟ· ΚΑΙΕΠΗΡΩ
ΤΗϹΕΝΕΙϹΕΞΑΥΤΩΝΝΟΜΙ
ΚΟϹΠΕΙΡΑΖΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΛΕΓΩΝ· ΔΙΔΑϹΚΑΛΕΠΟΙΑΕ
ΤΟΛΗΜΕΓΑΛΗΕΝΤΩΝΟΜΩ
ΟΔΕΙϹΕΦΗΑΥΤΩΑΓΑΠΗ
ϹΕΙϹΚΝΤΟΝΘΝϹΟΥΕΝΟΛΗ
ΚΑΡΔΙΑϹΟΥΚΑΙΕΝΟΛΗΤΗ
ΨΥΧΗϹΟΥ· ΚΑΙΕΝΟΛΗΤΗΙϹ
ΧΥΪϹΟΥ· ΚΑΙΕΝΟΛΗΤΗΔΙΑ

Matth., XXII, 37-44. Fol. 37 v°.

ΝΕ ΠΕΡΙΤΗϹΤΟΥΚΥΕΠΕΡΩΤΗϹΕΩϹ

ΝΟΙΑϹΟΥΑΥΤΗΕϹΤΙΝΗΠΡΩ
ΤΗΚΑΙΜΕΓΑΛΗΕΝΤΟΛΗ· ΔΕΥ
ΤΕΡΑΔΕΟΜΟΙΑΑΥΤΗΑΓΑ
ΠΗϹΙϹΤΟΝΠΛΗϹΙΟΝϹΟΥ
ΩϹΕΑΥΤΟΝΕΝΤΑΥΤΑΙϹΤΑΙϹ
ΔΥϹΙΝΕΝΤΟΛΑΙϹΟΛΟϹΟΝΟ
ΜΟϹΚΡΕΜΑΤΑΙΚΑΙΟΙΠΡΟ
ΦΗΤΑΙ· ϹΥΝΗΓΜΕΝΩΝΔΕ
ϹΚΕ Ζ ΤΩΝΦΑΡΙϹΑΙΩΝΕΠΗΡΩΤΗ
ϹΕΝΑΥΤΟΥϹΟΙϹΛΕΓΩΝΤΙ
ΫΜΙΝΔΟΚΕΙΠΕΡΙΤΟΥΧΥΤΙ
ΝΟϹΕϹΤΙΝΥϹΛΕΓΟΥϹΙΝΑΥ
ΤΩΤΟΥΔΑΔ· ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙϹ
ΠΩϹΟΥΝΔΑΔΕΝΠΝΙΚΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΛΕΙΛΕΓΩΝΕΙΠΕ
ΟΚϹΤΩΚΩΜΟΥΚΑΘΟΥΕΚ

Matth., xxii, 44-xxiii, 3. Fol. 38.

Ν̅Ϛ̅ ΠΕΡΙΤΟΥΤΑΛΑΝΙΣΜΟΥΤΩΝΦΑΡΙΣΑΙΩΝ

ΔΕΞΙΩΝΜΟΥΕΩΣΑΝΘΩΤΟΥΣ
ΕΧΘΡΟΥΣΣΟΥΥΠΟΠΟΔΙΟ̅
ΤΩΝΠΟΔΩΝΣΟΥ·ΕΙΟΥΝΔΑ̅Δ̅
ΚΑΛΕΙΑΥΤΟΝΚ̅Ν̅ΠΩΣΥ̅Σ̅ΑΥ
ΤΟΥΕΣΤΙΝ·ΚΑΙΟΥΔΕΙΣΗΔΥ
ΝΑΤΟΑΥΤΩΑΠΟΚΡΙΘΗΝΑΙ
Σ̅Κ̅Ϛ̅ Β ΛΟΓΟΝ·ΟΥΔΕΕΤΟΛΜΗΣΕΝ
ΤΙΣΑΠΕΚΕΙΝΗΣΤΗΣΗΜΕ
ΡΑΣΕΠΕΡΩΤΗΣΑΙΑΥΤΟΝΟΥΚ
ΕΤΙ·ΤΟΤΕΟΙ̅Σ̅ΕΛΑΛΗΣΕΝΤΟΙΣ
ΟΧΛΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΜΑΘΗΤΑΙΣ
Σ̅Κ̅Ζ̅ Ι ΑΥΤΟΥΛΕΓΩΝΕΠΙΤΗΣΜΩ
ΥΣΕΩΣΚΑΘΕΔΡΑΣΕΚΑΘΕΙ
ΣΑΝΟΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣΚΑΙΟΙ
ΦΑΡΙΣΑΙΟΙΠΑΝΤΑΟΥΝΟΣΑ
ΕΑΝΕΙΠΩΣΙΝΥΜΙΝΤΗΡΕΙΝ

Matth., xxiii, 3-6. Fol. 38 v°.

ΤΗΡΕΙΤΕΚΑΙΠΟΙΕΙΤΕΚΑΤΑΔΕ
ΤΑΕΡΓΑΑΥΤΩΝΜΗΠΟΙΕΙΤΕ·
ΛΕΓΟΥΣΙΝΓΑΡΚΑΙΟΥΠΟΙΟΥΣΙ̅
Σ̅Κ̅Η̅ Ε ΔΕΣΜΕΥΟΥΣΙΝΔΕΦΟΡΤΙΑ
ΒΑΡΕΑΚΑΙΔΥΣΒΑΣΤΑΚΤΑΚΑΙ
ΕΠΙΤΙΘΕΑΣΙΝΕΠΙΤΟΥΣΩ
ΜΟΥΣΤΩΝΑ̅Ν̅Ω̅ΝΤΩΔΕΔΑ
ΚΤΥΛΩΑΥΤΩΝΟΥΘΕΛΟΥΣΙ̅
Σ̅Κ̅Θ̅ Β ΚΙΝΗΣΑΙΑΥΤΑ·ΠΑΝΤΑΔΕΤΑ
ΕΡΓΑΑΥΤΩΝΠΟΙΟΥΣΙΝΠΡΟΣ
ΤΟΘΕΑΘΗΝΑΙΤΟΙΣΑ̅Ν̅Ο̅ΙΣ·
ΠΛΑΤΥΝΟΥΣΙΝΔΕΤΑΦΥΛΑ
ΚΤΗΡΙΑΑΥΤΩΝΚΑΙΜΕΓΑΛΥ
ΝΟΥΣΙΝΤΑΚΡΑΣΠΕΔΑΤΩΝ
ΙΜΑΤΙΩΝΑΥΤΩΝ·ΦΙΛΟΥΣΙ̅
ΔΕΤΗΝΠΡΩΤΟΚΛΗΣΙΑΝΕ

Matth., XXIII, 6-12. Fol. 39.

ΤΟΙϹΔΕΙΠΝΟΙϹ · ΚΑΙΤΑϹΠΡΩ
ΤΟΚΑΘΕΔΡΙΑϹΕΝΤΑΙϹϹΥΝ
ΑΓΩΓΑΙϹ · ΚΑΙΤΟΥϹΑϹΠΑϹΜ̊Ϲ
ΕΝΤΑΙϹΑΓΟΡΑΙϹΚΑΙΚΑΛΕΙϹ
ΘΑΙΫΠΟΤΩΝΑΝ͞ΩΝΡΑΒΒΙ · Ϋ
ϹΛ Β ΜΕΙϹΔΕΜΗΚΛΗΘΗΤΕΡΑΒΒΙ
ΕΙϹΓΑΡΕϹΤΙΝΥΜΩΝΟΚΑΘΗ
ΓΗΤΗϹΟΧ͞Ϲ · ΠΑΝΤΕϹΔΕΫΜΕΙϹ
ΑΔΕΛΦΟΙΕϹΤΕ · ΚΑΙΠ͞ΡΑΜΗ
ΚΑΛΕϹΗΤΕΫΜΩΝΕΠΙΤΗϹ
ΓΗϹ · ΕΙϹΓΑΡΕϹΤΙΝΟΠ͞ΗΡΫΜΩ
ΟΕΝΟΥΡΑΝΟΙϹ · ΜΗΔΕΚΛΗ
ΘΗΤΕΚΑΘΗΓΗΤΑΙ · ΕΙϹΓΑΡΕ
ϹΤΙΝΫΜΩΝΟΚΑΘΗΓΗΤΗϹ
ΟΧ͞ϹΟΔΕΜΕΙΖΩΝΫΜΩΝΕϹ
ϹΛΑ ΤΑΙΫΜΩΝΔΙΑΚΟΝΟϹ · ΟϹΤΙϹ

Matth., XXIII, 12-14. Fol. 39 v°.

ΔΕΫΨΩϹΕΙΕΑΥΤΟΝΤΑΠΙΝΩ
ΘΗϹΕΤΑΙΚΑΙΟϹΤΙϹΤΑΠΙΝΩ
ϹΕΙΕΑΥΤΟΝΥΨΩΘΗϹΕΤΑΙ
ΟΥΑΙΔΕΥΜΙΝΓΡΑΜΜΑΤΕΙϹ
ΚΑΙΦΑΡΙϹΑΙΟΙΫΠΟΚΡΙΤΑΙ
ΟΤΙΚΑΤΕϹΘΙΕΤΕΤΑϹΟΙΚΙΑϹ
ΤΩΝΧΗΡΩΝΚΑΙΠΡΟΦΑϹΕΙ
ΜΑΚΡΑΠΡΟϹΕΥΧΟΜΕΝΟΙ · ΔΙ
ΑΤΟΥΤΟΛΗΜΨΕϹΘΕΠΕΡΙϹ
ϹΟΤΕΡΟΝΚΡΙΜΑ · ΟΥΑΙΫΜΙ͞
ϹΛΒ Ε ΓΡΑΜΜΑΤΕΙϹΚΑΙΦΑΡΙϹΑΙΟΙ
ΫΠΟΚΡΙΤΑΙΟΤΙΚΛΕΙΕΤΕΤΗ͞Ν
ΒΑϹΙΛΕΙΑΝΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝ
ΕΜΠΡΟϹΘΕΝΤΩΝΑΝ͞ΩΝΫ
ΜΕΙϹΓΑΡΟΥΚΕΙϹΕΡΧΕϹΘΕ
ΟΥΔΕΤΟΥϹΕΙϹΕΡΧΟΜΕΝΟΥϹ

Matth., XXIII, 14-18. Fol. 40.

ΑΦΙΕΤΕΕΙϹΕΛΘΕΙΝΟΥΑΙΫ
ϹΛ̅Γ̅ Ι ΜΙΝΓΡΑΜΜΑΤΕΙϹΚΑΙΦΑΡΙ
ϹΑΙΟΙΫΠΟΚΡΙΤΑΙΟΤΙΠΕΡΙ
4 ΑΓΕΤΕΤΗΝΘΑΛΑϹϹΑΝΚΑΙ
ΤΗΝΞΗΡΑΝΠΟΙΗϹΑΙΕΝΑΠΡΟϹ
ΗΛΥΤΟΝΚΑΙΟΤΑΝΓΕΝΗΤΑΙ
ΠΟΙΕΙΤΕΑΥΤΟΝΥ̅Ν̅ΓΕΕΝΗϹ
8 ΔΙΠΛΟΤΕΡΟΝΫΜΩΝΟΥΑΙΫ
ΜΙΝΟΔΗΓΟΙΤΥΦΛΟΙΟΙΛΕΓΟ̅
ΤΕϹΟϹΑΝΟΜΟϹΗΕΝΤΩΝΑ
ΩΟΥΔΕΝΕϹΤΙΝΟϹΔΑΝΟΜΟ
12 ϹΗΕΝΤΩΧΡΥϹΩΤΟΥΝΑΟΥ
ΟΦΙΛΕΙ·ΜΩΡΟΙΚΑΙΤΥΦΛΟΙ·
ΤΙϹΓΑΡΜΕΙΖΩΝΕϹΤΙΝΟΧΡΥ
ϹΟϹΗΟΝΑΟϹΑΓΙΑΖΩΝΤΟ
16 ΧΡΥϹΟΝ·ΚΑΙΟϹΑΝΟΜΟϹΗΕ̅

Matth., XXIII, 18-23. Fol. 40 v°.

ΤΩΘΥϹΙΑϹΤΗΡΙΩΟΥΔΕΝΕϹ
ΤΙΝΟϹΔΑΝΟΜΟϹΗΕΝΤΩΔΩ
ΡΩΤΩΕΠΑΝΩΑΥΤΟΥΟΦΙΛΕΙ
4 ΜΩΡΟΙ·ΚΑΙΤΥΦΛΟΙΤΙΓΑΡΜΙ
ΖΩΝΤΟΔΩΡΟΝΗΤΟΘΥϹΙΑϹ
ΤΗΡΙΟΝΤΟΑΓΙΑΖΟΝΤΟΔΩΡΟ̅
ΟΟΥΝΟΜΟϹΑϹΕΝΤΩΘΥϹΙ
8 ΑϹΤΗΡΙΩΟΜΝΥΕΙΕΝΑΥΤΩ
ΚΑΙΕΝΠΑϹΙΝΤΟΙϹΕΠΑΝΩ
ΑΥΤΟΥ·ΚΑΙΟΟΜΟϹΑϹΕΝΤΩ
ΝΑΩΟΜΝΥΕΙΕΝΑΥΤΩΚΑΙ
12 ΕΝΤΩΚΑΤΟΙΚΗϹΑΝΤΙΑΥΤΟ̅
ΚΑΙΟΟΜΟϹΑϹΕΝΤΩΟΥΡΑ
ΝΩΟΜΝΥΕΙΕΝΤΩΘΡΟΝΩ Ω
ΤΟΥΘ̅Υ̅ΚΑΙΕΝΤΩΚΑΘΗΜΕΝ
ϹΛ̅Δ̅ Λ 16 ΕΠΑΝΩΑΥΤΟΥ·ΟΥΑΙΥΜΙΝ

Matth., XXIII, 23-25. Fol. 41.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙϹΚΑΙΦΑΡΙϹΑΙ
ΟΙΥΠΟΚΡΙΤΑΙΟΤΙΑΠΟΔΕΚΑ
ΤΟΥΤΕΤΟΗΔΥΟϹΜΟΝΚΑΙ
ΤΟΑΝΗΘΟΝΚΑΙΤΟΚΥΜΙΝΟ̄
ΚΑΙΑΦΗΚΑΤΕΤΑΒΑΡΥΤΕΡΑ
ΤΟΥΝΟΜΟΥΤΗΝΚΡΙϹΙΝΚΑΙ
ΤΟΝΕΛΕΟΝΚΑΙΤΗΝΠΙϹΤῙ
ΤΑΥΤΑΔΕΕΔΕΙΠΟΙΗϹΑΙΚΑ
ϹΛΕ / Λ ΚΕΙΝΑΜΗΑΦΙΕΝΑΙΟΔΗΓΟΙ
ΤΥΦΛΟΙΟΙΔΙΥΛΙΖΟΝΤΕϹΤΟ̄
ΚΩΝΩΠΑΤΗΝΔΕΚΑΜΗΛΟ̄
ϹΛϚ / Ι ΚΑΤΑΠΙΝΟΝΤΕϹ·ΟΥΑΙΥΜῙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙϹΚΑΙΦΑΡΙϹΑΙ
ΟΙΥΠΟΚΡΙΤΑΙΟΤΙΚΑΘΑΡΙ
ΖΕΤΕΤΟΕΞΩΘΕΝΤΟΥΠΟΤΗ
ΡΙΟΥΚΑΙΤΗϹΠΑΡΟΨΙΔΟϹ

Matth., XXIII, 25-28. Fol. 41 v°.

ΕϹΩΘΕΝΔΕΓΕΜΟΥϹΙΝΕΞ
ΑΡΠΑΓΗϹΚΑΙΑΚΑΘΑΡϹΙΑϹ
ΦΑΡΙϹΑΙΕΤΥΦΛΕΚΑΘΑΡΙϹΟ̄
ΠΡΩΤΟΝΤΟΕΝΤΟϹΤΟΥΠΟ
ΤΗΡΙΟΥΚΑΙΤΗϹΠΑΡΟΨΙΔΟϹ
ΪΝΑΓΕΝΗΤΑΙΚΑΙΤΟΕΚΤΟϹ
ΑΥΤΩΝΚΑΘΑΡΟΝ·ΟΥΑΙΥΜῙ
ϹΛΖ / Ε ΓΡΑΜΜΑΤΕΙϹΚΑΙΦΑΡΙϹΑΙΟΙ
ΥΠΟΚΡΙΤΑΙΟΤΙΠΑΡΟΜΟΙΑ
ΖΕΤΕΤΑΦΟΙϹΚΕΚΟΝΙΑΜΕ
ΝΟΙϹΟΙΤΙΝΕϹΕΞΩΘΕΝΜΕ̄
ΦΑΙΝΟΝΤΑΙΩΡΑΙΟΙ·ΕϹΩΘΕ̄
ΔΕΓΕΜΟΥϹΙΝΟϹΤΕΩΝΝΕ
ΚΡΩΝΚΑΙΠΑϹΗϹΑΚΑΘΑΡ
ϹΙΑϹΟΥΤΩϹΚΑΙΥΜΕΙϹΕΞΩ
ΘΕΝΜΕΝΦΑΙΝΕϹΘΑΙΤΟΙϹ

IMPRIMERIE NATIONALE.

Matth., XXIII, 28-32. Fol. 42.

ΑΝ̅Ο̅ΙϹΔΙΚΑΙΟΙΕϹΩΘΕΝΔΕ
ΜΕϹΤΟΙΕϹΤΕΥΠΟΚΡΙϹΕΩϹ
ΚΑΙΑΝΟΜΙΑϹ · ΟΥΑΙΥΜΙΝΓΡΑΜ
ϹΛ̅Η̅ Ε ΜΑΤΕΙϹΚΑΙΦΑΡΙϹΑΙΟΙΥΠΟ
ΚΡΙΤΑΙΟΤΙΟΙΚΟΔΟΜΙΤΕΤΟΥϹ
ΤΑΦΟΥϹΤΩΝΠΡΟΦΗΤΩΝ
ΚΑΙΚΟϹΜΙΤΕΤΑΜΝΗΜΕΙΑ
ΤΩΝΔΙΚΑΙΩΝΚΑΙΛΕΓΕΤΕ
ΕΙΗΜΕΘΑΕΝΤΑΙϹΗΜΕΡΑΙϹ
ΤΩΝΠΡ̅Ω̅ΝΗΜΩΝΟΥΚΑΝ
ΗΜΕΝΚΟΙΝΩΝΟΙΕΝΤΩΑΙΜΑ
ΤΙΤΩΝΠΡΟΦΗΤΩΝΩϹΤΕ
ΜΑΡΤΥΡΙΤΕΕΑΥΤΟΙϹΟΤΙΥ
ΙΟΙΕϹΤΕΤΩΝΦΟΝΕΥϹΑΝΤΩΝ
ΤΟΥϹΠΡΟΦΗΤΑϹ · ΚΑΙΥΜΕΙϹ
ϹΛ̅Θ̅ Ι ΠΛΗΡΩϹΑΤΕΤΟΜΕΤΡΟΝΤΩΝ

Matth., XXIII, 32-35. Fol. 42 v°.

ΠΡ̅Ω̅ΝΥΜΩΝΟΦΕΙϹΓΕΝΝΗ
ΜΑΤΑΕΧΙΔΝΩΝΠΩϹΦΥΓΗΤΕ
ΑΠΟΤΗϹΚΡΙϹΕΩϹΤΗϹΓΕΕ̅
ΝΗϹ · ΔΙΑΤΟΥΤΟΙΔΟΥΕΓΩΑΠΟ
ϹΤΕΛΛΩΠΡΟϹΥΜΑϹΠΡΟΦΗ
ΤΑϹΚΑΙϹΟΦΟΥϹΚΑΙΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΙϹ · ΕΞΑΥΤΩΝΑΠΟΚΤΕΝΕΙ
ΤΕΚΑΙϹΤΑΥΡΩϹΕΤΕΚΑΙΕΞ
ΑΥΤΩΝΜΑϹΤΙΓΩϹΗΤΕΕΝΤΑΙϹ
ϹΥΝΑΓΩΓΑΙϹΥΜΩΝΚΑΙΔΙΩ
ΞΗΤΕΑΠΟΠΟΛΕΩϹΕΙϹΠΟΛΙΝ
ΟΠΩϹΑΝΕΛΘΗΕΦΥΜΑϹΠΑΝ
ΑΙΜΑΔΙΚΑΙΟΝΕΚΧΥΝΝΟΜΕ
ΝΟΝΕΠΙΤΗϹΓΗϹΑΠΟΤΟΥΑΙ
ΜΑΤΟϹΑΒΕΛΤΟΥΔΙΚΑΙΟΥΕ
ΩϹΤΟΥΑΙΜΑΤΟϹΖΑΧΑΡΙΟΥ

Matth., XXIV, 3-7. Fol. 43.

ΗΜΙΝΠΟΤΕΤΑΥΤΑΕϹΤΑΙ
ΚΑΙΤΙΤΟϹΗΜΙΟΝΤΗϹϹΗϹ
ΠΑΡΟΥϹΙΑϹΚΑΙϹΥΝΤΕΛΕΙ
ΑϹΤΟΥΑΙΩΝΟϹ·ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙϹΟΙϹΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙϹΒΛΕ
ΠΕΤΕΜΗΤΙϹΥΜΑϹΠΛΑΝΗ
ϹΗΠΟΛΛΟΙΓΑΡΕΛΕΥϹΟΝΤΑΙ
ΕΠΙΤΩΟΝΟΜΑΤΙΜΟΥΛΕΓΟ
ΤΕϹΕΓΩΕΙΜΙΟΧϹΚΑΙΠΟΛ
ΛΟΥϹΠΛΑΝΗϹΟΥϹΙΝ·ΜΕΛΛΗ
ϹΕΤΕΔΕΑΚΟΥΕΙΝΠΟΛΕΜΟΥϹ
ΚΑΙΑΚΟΑϹΠΟΛΕΜΩΝΟΡΑΤΕ
ΜΗΘΡΟΕΙϹΘΕ·ΔΕΙΓΑΡΓΕΝΕ
ϹΘΑΙΠΑΝΤΑ·ΑΛΛΟΥΠΩΕϹ
ΤΙΝΤΟΤΕΛΟϹ·ΕΓΕΡΘΗϹΕΤΑΙ
ΓΑΡΕΘΝΟϹΕΠΕΘΝΟϹΚΑΙΒΑ

Matth., XXIV, 7-12. Fol. 43 v°.

ϹΙΛΕΙΑΕΠΙΒΑϹΙΛΕΙΑΝ·ΚΑΙΕ
ϹΟΝΤΑΙΛΙΜΟΙΚΑΙΛΟΙΜΟΙΚΑΙ
ϹΙϹΜΟΙΚΑΤΑΤΟΠΟΥϹΤΑΥΤΑ
ΔΕΠΑΝΤΑΑΡΧΗΩΔΙΝΩΝΤΟΤΕ
ϹΜΔ Α ΠΑΡΑΔΩϹΟΥϹΙΝΥΜΑϹΕΙϹ
ΘΛΙΨΙΝΚΑΙΑΠΟΚΤΕΝΟΥϹΙΝ
ΥΜΑϹΚΑΙΕϹΕϹΘΕΜΙϹΟΥΜΕ
ΝΟΙΥΠΟΠΑΝΤΩΝΔΙΑΤΟΟ
ΝΟΜΑΜΟΥ·ΚΑΙΤΟΤΕϹΚΑΝ
ΔΑΛΙϹΘΗϹΟΝΤΑΙΠΟΛΛΟΙΚΑΙ
ΑΛΛΗΛΟΥϹΠΑΡΑΔΩϹΩϹΙΝ
ϹΜΕ Ε ΚΑΙΜΙϹΗϹΟΥϹΙΝΑΛΛΗΛΟΥϹ
ΚΑΙΠΟΛΛΟΙΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗ
ΤΑΙΑΝΑϹΤΗϹΟΝΤΑΙΚΑΙΠΛΑ
ΝΗϹΟΥϹΙΝΠΟΛΛΟΥϹΚΑΙΔΙ
ΑΤΟΠΛΗΘΥΝΘΗΝΑΙΤΗΝΑΝΟ

EVANGELIUM SECUNDUM MATTHÆUM

E CODICE CHRYSOPURPUREO SINOPENSI[1].

VII

(Fol. 1.) 7. [*Αἰτεῖτε καὶ δοθή*]*σεται ὑμῖν· ζητεῖτε*[2], *καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.*

8. *Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμϐάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.*

9. *Ἢ τίς ἐσ̆ιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;*

10. *καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ*[3], *μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;*

11. *Εἰ οὖν ὑμεῖς*[4] *πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς*||*οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.*

12. *Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιοῦσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς*[5] *ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐσ̆ιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.*

13. *Εἰσέλθατε διὰ τῆς σ̆ενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα*[6] *ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλιαν*[7], *καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.*

14. *Τί σ̆ενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ* (Fol. 2.) *εὑρίσκοντες αὐτήν.*

15. *Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προϐάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἅρπαγες.*

16. *Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθαι αὐτούς. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σ̆αφυλὴν ἢ ἀπὸ τριϐόλων σῦκα;*

17. *Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.*

[1] Les variantes du *Codex Rossanensis* (Σ), publié par M. O. von Gebhardt (1883), sont données au bas des pages, sans autre indication; celles du *Codex Petropolitanus* (N), publié par le Rév. H. S. Cronin (1899), sont accompagnées de la lettre N. — [2] *ζητῖτε*, N. — [3] *αἰτήσει*, Σ *et* N. — [4] *ὑμῖς*, N. — [5] *ὑμῖς*, N. — [6] *πλατῖα*, N. — [7] *ἀπωλείαν*, N.

18. *Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πο||νηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.*

19. *Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.*

20. *Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθαι*[1] *αὐτούς.*

21. *Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· Κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.*

22. *Πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύ[σαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;]*

. . . .

. . . .

XI

(Fol. 3.) 5 [*Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ*] *πτωχοὶ εὐαγγελίζονται*[2].

6. *καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.*

7. *Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι*[3]*; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;*

8. *Ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδού, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων*[4] *εἰσίν.*

9. *Ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ || περισσότερον προφήτου.*

10. *Οὗτος γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσι*[5] *τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.*

11. *Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων*[6] *Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων*[7] *αὐτοῦ ἐστίν.*

12. *Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζε[ται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.]*

. . . .

. . . .

(1) *ἐπιγνώσεσθε.* — (2) *εὐαγγελίζοντε*, N. — (3) *θεάσασθε*, N. — (4) *βασιλίων.* — (5) *κατασκευάση*, Σ; *κατασκευάσει*, N. — (6) *μίζων*, N. — (7) *μίζων*, N.

XIII

(Fol. 4.) 7. [Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέϐησαν] αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8. Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπόν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

10. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· Διὰ τί ἐν παραϐολαῖς[1] λαλεῖς[2] αὐτοῖς;

11. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

12. Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισευθή||σεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὅ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13. Διὰ τοῦτο ἐμπαραϐολαῖς λαλῶ αὐτοῖς, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσιν.

14. Καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσηται[3] καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψητε[4] καὶ οὐ μὴ ἴδητε[5].

15. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μή(Fol. 5.)ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψουσιν[6], καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

16. Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν[7], καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν.

17. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ ἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραϐολὴν τοῦ σπίροντος[8].

19. Παν||τὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρίς.

20. Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρίς[9], οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς[10] μετὰ χαρᾶς λαμϐάνων αὐτόν·

[1] ἐμπαραϐολαῖς. — [2] λαλῖς, N. — [3] ἀκούσητε, Σ et N. — [4] βλέψετε. — [5] εἴδητε. — [6] συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψουσι, N. — [7] βλέπουσι, N. — [8] σπείροντος. — [9] σπαρείς. — [10] εὐθεώς.

21. *οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται.*

22. *Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀ*(Fol. 6.)*κάνθας σπαρείς*[1], *οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συνπνίγει*[2] *τὸν λόγον· καὶ ἄκαρπος γίνεται.*

23. *Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.*

24. *Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι*[3] *κα||λὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.*

25. *Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν*[4] *τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς*[5] *καὶ ἐπέσπιρεν*[6] *ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν.*

26. *Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια.*

27. *Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τῷ οἰκοδεσπότῃ εἶπον αὐτῷ·* Κύριε *οὐχὶ*[7] *καλὸν σπέρμα ἔσπιρας*[8] *ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχι ζιζάνια*[9]*;*

28. *Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν.* (Fol. 7.) *οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον*[10] *αὐτῷ· Θέλεις*[11] *οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;*

29. *Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.*

30. *Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δεσμὰς πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.*

31. *Ἄλλην παραβολὴν || ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.*

32. *Ὃ μικρότερον μέν ἐστιν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μείζων*[12] *τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ*[13] *τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.*

33. *Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν* (Fol. 8.) *εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.*

. . . .

[1] *σπαρίς*, N. — [2] *συμπνίγει*, Σ; *συνπνίγι*, N. — [3] *σπίραντι*, N. — [4] *καθεύδιν*, N. — [5] *ἐχθρὸς*, N. — [6] *ἐπέσπειρεν.* — [7] *οὐχεί*, N. — [8] *ἔσπειρας.* — [9] *ἔχει τὰ ζιζάνια.* — [10] *εἶπαν*, N. — [11] *Θέλις*, N. — [12] *μίζων τῶν λ.*, N. — [13] *πετινά*, N.

34. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραϐολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς[1] παραϐολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς.

35. ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ[2] προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραϐολαῖς τὸ σ7όμα μου· ἐρεύξομε[3] κεκρυμμένα ἀπὸ καταϐολῆς κόσμου.

36. Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραϐολὴν τῶν ζιζανίων || τοῦ ἀγροῦ.

37. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐσ7ὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

38. ὁ δὲ ἀγρός ἐσ7ιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δε ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

39. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐσ7ιν ὁ διάϐολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλιά[4] ἐσ7ιν τοῦ αἰῶνος· οἱ δὲ θερισ7αὶ ἄγγελοί εἰσιν.

40. Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται· οὕτως ἔσ7αι ἐν τῇ συντελίᾳ[5] τοῦ (Fol. 9.) αἰῶνος τούτου.

41. Ἀποσ7ελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,

42. καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσ7αι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

44. Πάλιν ὁμοία ἐσ7ὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ, κεκρυμ||μένῳ ἐν ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει[6] καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45. Πάλιν ὁμοία ἐσ7ὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας·

46. ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47. Πάλιν ὁμοία ἐσ7ὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθήσῃ[7] εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς [γένους συναγαγούσῃ·]

. . . .

[1] χωρὶς δὲ. — [2] διὰ τοῦ. — [3] ἐρεύξομαι. — [4] συντέλεια. — [5] συντελείᾳ. — [6] ὑπάγι, N. — [7] βληθείσῃ, Σ et N.

(Fol. 10.) 54. [*καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ*] *δυνάμεις;*

55. *οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐκ*(1) *ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγετε*(2) *Μαριὰμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ, καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;*

56. *καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ*(3) *πᾶσαι παρ' ἡμῖν εἰσίν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα*(4)*;*

57. *Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι*(5) *αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ*(6) *αὐτοῦ.*

58. *Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.*

XIV

1. *Ἐν ἐκεί‖νῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης*(7) *τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ,*

2. *καὶ εἶπεν*(8) *τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν*(9) *ἐν αὐτῷ.*

3. *Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.*

4. *Ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.*

. . . .

(Fol. 11.) 13. [*Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐ*]*τῷ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων.*

14. *Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἴδεν πολὺν ὄχλον*(10)*· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀῤῥώστους αὐτῶν.*

15. *Ὀψείας*(11) *δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.*

16. *Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν*(12) *ἔχουσιν ἀπελθεῖν· ‖ δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.*

17. *Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.*

18. *Ὁ δὲ εἶπεν· Φέρετε*(13) *μοι αὐτοὺς ὧδε.*

(1) *οὐχ*, Σ *et* N. — (2) *λέγεται*, Σ *et* N. — (3) *οὐχεί*, N. — (4) *πάντα ταῦτα*, N. — (5) *πατρίδει*, N. — (6) *οἰκείᾳ*, N. — (7) *τετράρχης*, Σ *et* N. — (8) *εἶπε*, N. — (9) *ἐνεργοῦσειν*, N. — (10) *ὄχλον πολύν*. — (11) *Ὀψίας*. — (12) *χρίαν*. — (13) *φέρεταί*.

IMPRIMERIE NATIONALE.

19. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλειθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαϐὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναϐλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν· καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασ[μάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις].

. . . .

. . . .

XV

(Fol. 12.) 11. [οὐ τὸ εἰσερχόμε]νον εἰς τὸ σ7όμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ σ7όματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ· Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;

13. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα φυτεία[1] ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται.

14. Ἄφετε[2] αὐτούς· ὁδηγοί εἰσιν τυφλοί τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον || ἐνπεσοῦνται[3].

15. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραϐολὴν ταύτην.

16. Ὁ δὲ εἶπεν[4] αὐτῷ· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς[5] ἀσύνετοί ἐσ7ε;

17. Οὔπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ σ7όμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκϐάλλεται;

18. Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ σ7όματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19. Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, πορνῖαι, μοιχῖαι, φόνοι, κλοπαί[6], (Fol. 13.) ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20. Ταῦτά ἐσ7ιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπ7οις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22. Καὶ ἰδού γυνὴ Χαναναία ἐξελθοῦσα ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἔκραζεν λέγουσα· Ἐλέησόν με, κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

[1] εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα φυτία, N. — [2] Ἄφεται. — [3] ἐμπεσοῦνται. — [4] Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. — [5] ὑμῖς. — [6] μοιχῖαι, πορνῖαι, κλοπαί.

23. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγον||τες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.

24. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

25. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27. Ἡ δὲ εἶπεν· Ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχείων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28. Τότε ἀπο(Fol. 14.)κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29. Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ.

30. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν κωφούς, χωλούς, τυφλούς[1], καὶ ἑτέρους πολλούς, καὶ ἔριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·

31. ὥστε τὸν ὄχλον[2] || θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς ἀκούοντας καὶ λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγειεῖς[3] καὶ χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραήλ.

32. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι, ἤδη ἡμέραι τρῖς, προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις[4] οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί αὐτοῦ· Πόθεν (Fol. 15.) ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

34. Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια[5].

35. Καὶ ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις ἀναπεσῖν[6] ἐπὶ τὴν γῆν.

36. Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

(1) τυφλούς, κυλλούς. — (2) τοὺς ὄχλους. — (3) ὑγιεῖς, Σ *et* N. — (4) νήστις, Σ *et* N. — (5) ἰχθύδεια, N. — (6) ἀναπεσεῖν.

37. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον[1] τῶν κλασμάτων ἑ||πὶὰ σπυρίδας πλήρεις.

38. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχείλιοι[2] ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέϐη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλάν[3].

XVI

1. Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

2. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης λέγετε· Εὐδία, πυράζι[4] γὰρ ὁ οὐρανός.

(Fol. 16.) 3. Καὶ πρωΐ· Σήμερον χειμών, πυράζει γὰρ σὶυγνάζων ὁ οὐρανός.

4. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα[5] τῶν καιρῶν πῶς οὐ δύνασθε δοκιμάζειν; Καὶ ἀποκρίθεις ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς[6] σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καὶ καταλειπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν.

5. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο || ἄρτους λαϐεῖν.

6. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7. Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάϐομεν.

8. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τί διαλογίζεσθε[7] ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπισὶοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάϐετε;

9. Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχειλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάϐετε;

10. Οὐδὲ τοὺς ἑπὶὰ ἄρτους τῶν τετρακισχει(Fol. 17.)λείων[8] καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάϐετε;

11. Πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν· προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

[1] περισεῦον, N. — [2] τετρακισχίλει[οι], N. — [3] Μαγδαλά. — [4] πυράζει. — [5] σημῖα. — [6] μοιχαλείς. — [7] διαλογίζεσθαι. — [8] ἑπὶὰ εἰς τοὺς τετρακισχειλίους.

12. Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχιν[1] ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ'[2] ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14. Οἱ δὲ εἶπον· || Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶν[αι];

16. Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

18. Κἀγὼ δὲ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησί[αν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.]

. . . .

. . . .

XVII

(Fol. 18.) 2. [Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ] ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3. Καὶ ἰδού, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

4. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρῖς σκηνάς, μίαν σοί, καὶ Μωϋσεῖ[3] μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

5. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, νεφέλη φωτινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδό||κησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7. Καὶ προσέλθων ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐκέτι οὐδένα ἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀνάστῃ.

[1] προσέχειν. — [2] ἀλλά. — [3] Μωϋσῖ.

10. Καὶ ἐπηρώ(Fol. 19.)τησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτος καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·

12. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

13. Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14. Καὶ || ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν,

15. καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει· πολλάκεις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; (Fol. 20.) Φέρετέ[1] μοι αὐτὸν ὧδε.

18. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτόν[2];

20. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν || ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστίᾳ[3].

22. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,

23. καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραγμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν [οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει, ναί.]

. . . .

(1) φέρεταί. — (2) αὐτό. — (3) νηστεία.

XVIII

(Fol. 21.) 4. [Ὅσ]τις οὖν ταπινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ ϖαιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·

5. καὶ ὃς ἐὰν δέξηται τὸ ϖαιδίον τοῦτο(1) ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6. Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν ϖιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ϖερὶ(2) τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ ϖελάγει(3) τῆς θαλάσσης(4).

7. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν || τὰ σκάνδαλα, ϖλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

8. Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ ϖούς σου σκανδαλίζι(5) σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν(6) εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο ϖόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ ϖῦρ τὸ αἰώνιον.

9. Καὶ εἰ ὀφθαλμός σου σκανδαλείζι(7) σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βλη[θῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ ϖυρός.]

. . . .

(Fol. 22.) 16. [Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, ϖαράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ] στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ ϖᾶν ῥῆμα.

17. Ἐὰν δὲ ϖαρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας καταφρόνησει, ἔσται σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.

18. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19. Πάλιν δὲ(8) λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συνφωνήσουσιν(9) ἐπὶ τῆς γῆς ϖερὶ ϖαντὸς ϖράγματος οὗ || ἐὰν αἰτήσονται(10), γενήσεται αὐτοῖς ϖαρὰ τοῦ ϖατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20. Ὅπου γάρ εἰσιν δύο ἢ τρῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21. Τότε ϖροσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν(11)· Κύριε, ϖοσάκις(12) ἁμαρτήσει(13) εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

(1) τοιοῦτο. — (2) ἐπί, N. — (3) ϖελάγι, N. — (4) θαλάσης. — (5) σκανδαλίζει, Σ; σκανδαλείζι, N. — (6) εἰσελθῖν, N. — (7) σκανδαλίζει, Σ et N. — (8) om. δέ. — (9) συμφωνήσουσιν, Σ et N. — (10) αἰτήσοντε, N. — (11) εἶπε. — (12) ϖοσάκεις, N. — (13) ἁμαρτήσῃ.

22. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23. Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς (Fol. 23.) ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν(1), προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφιλέτης μυρίων ταλάντων.

25. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀποδοθῆναι.

26. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

27. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ || δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφιλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· Ἀπόδος μοι, εἴ τι ὀφίλεις.

29. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ ἀποδώσω σοι.

30. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ἕως οὗ [ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.]

. . . .

XIX

(Fol. 24.) 3. [Καὶ προσ]ῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς(2); καὶ εἶπεν·

5. Ἕνεκεν τούτου καταλίψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6. Ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν ὁ θεὸς συν||έζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

7. Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο(3) ἡμῖν δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

(1) συναίριν, N. — (2) αὐτοὺς ὁ θεός. — (3) ἐνετίλατο, N.

8. *Λέγεις*[1] *αὐτοῖς· ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως.*

9. *Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνίᾳ ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμῶν μοιχᾶται*[2].

10. *Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη[ταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.]*

. . . .

(Fol. 25.) 17. [*Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ δὲ*] *θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, τήρησον τὰς ἐντολάς.*

18. *Λέγει αὐτῷ· Ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις,*

19. *τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν*[3].

20. *Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;*

21. *Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξις*[4] *θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· || καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.*

22. *Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.*

23. *Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν*[5].

24. *Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλίας ῥαφίδος εἰσελθεν*[6], *ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.*

25. *Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσ[σοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;]*

. . . .

. . . .

XX

(Fol. 26.) 9. [*Ἐλθόν*]*τες*[7] *οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.*

[1] *Λέγει.* — [2] *πορνίᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται· καί.* — [3] *ἑαυτόν.* — | [4] *ἕξεις.* — [5] *εἰς τ. β. τ. ο. εἰσελεύσεται.* — [6] *εἰσελθεῖν.* — [7] Καὶ ἐλθόντες, Σ *et* N.

IMPRIMERIE NATIONALE.

10. Ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμψονται [1]· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνὰ δηνάριον.

11. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου

12. λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι [2] τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

13. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ [3] δηναρίου συν||εφώνησάς μοι [4];

14. Ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε. Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·

15. ἢ οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι [5];

16. Οὕτως ἔσονται [6] οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17. Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα [7] παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν [8] ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18. Ἰδού, ἀναβαί(Fol. 27.)νομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν [9] καὶ γραμματεῦσιν· καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,

19. καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι [10] καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

20. Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.

21. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλις [11]; ἡ δὲ λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα || καθείσωσιν [12] οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτῖσθε [13]. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτίσθηναι; λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθαι [14], τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύ(Fol. 28.)μων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

(1) λήμψοντε, N. — (2) βαστάσασει, N. — (3) οὐχεὶ, N. — (4) συνεφώνησά σοι. — (5) εἰμει, N. — (6) ἔσοντε, N. — (7) Ἱερόλυμα, N. — (8) ἰδείαν, N. — (9) ἀρχιερεῦσειν. — (10) ἐμπέξαι, Σ et N. — (11) θέλεις, Σ et N. — (12) καθίσωσιν, Σ et N. — (13) αἰτεῖσθε. — (14) βαπτισθήσεσθε, N.

24. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύω ἀδελφῶν.

25. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· Οἴδατε[1] ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26. Οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος·

27. καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦ||λος·

28. ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν[2] διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29. Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

30. Καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν· ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει[3], ἔκραξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε[4], υἱὲ Δαυΐδ.

31. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐπετίμησαν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσουσιν. οἱ δὲ μῖζον[5] ἔκραζον λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ.

(Fol. 29.) 32. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33. Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ὑμῶν[6] οἱ ὀφθαλμοί.

34. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

XXI

1. Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθσφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλεν[7] ὁ Ἰησοῦς δύο μαθητὰς

2. λέγων αὐτοῖς· Πο||ρεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὑρήσετε[8] ὄνον δεδεμένην[9] καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε· ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει. εὐθέως δὲ ἀποστελλεῖ αὐτούς.

4. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

(1) Οἴδαται. — (2) ἦλθε, N. — (3) παράγι, N. — (4) κύριε Ἰησοῦ. — (5) μίζων, N. — (6) ἡμῶν, N. — (7) ἀπέστιλεν. — (8) εὑρήσεται. — (9) δεδεμένιν.

5. Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ[1] πῶ[λον υἱὸν ὑποζυγίου].

. . . .

(Fol. 30.) 12. [Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κα]τέστρεψεν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

13. καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν[2] σπηλαιον λῃστῶν.

14. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ, ἠγανάκτησαν

16. καὶ εἶπον || αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. οὐδέποτε ἀνέγνωτε· ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

17. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

18. Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπίνασεν[3].

19. Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Οὐ[4] μηκέτι ἐκ (Fol. 31.) σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

20. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ.

21. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχετε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσητε[5], αλλὰ κἂν τῷ ὄρι τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι ἐν τῇ θαλάσῃ, γενήσεται·

22. Καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύον||τες λήμψεσθε.

23. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

25. τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς (Fol. 32.) λέγοντες·

(1) om. ἐπὶ. — (2) αὐτὸν ἐποιήσατε, Σ; ὑμῖς δὲ ἐποιήσαται αὐτον, N. — (3) ἐπείνασεν, N. — (4) om. Οὐ. — (5) ποιήσετε.

26. Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπισΊεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, Φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπός τις εἶχεν τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. ||

29. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕσΊερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν.

30. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν.

31. Τίς οὖν ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

32. Ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπισΊεύσατε αὐτῷ· (Fol. 33.) οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίσΊευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕσΊερον τοῦ πισΊεῦσαι αὐτῷ.

33. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπος ἦν οἰ[κο]δεσπότης ὅσΊις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ Φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέσΊειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς || λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

35. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν [1], ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36. Πάλιν ἀπέσΊειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37. ὝσΊερον δὲ ἀπέσΊειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς [2]· Οὗτός ἐσΊιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτί(Fol. 34.)νωμεν [3] αὐτὸν καὶ κατασχῶμεν αὐτοῦ τὴν κληρονομίαν.

39. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. . . . . . .

(1) ἀπέκτιναν. — (2) πρὸς ἑαυτούς. — (3) ἀποκτείνωμεν.

40. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41. Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσει ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν || ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη [1] εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καί ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνι ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

44. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς (Fol. 35.) αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46. Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

XXII

1. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων·

2. Ὁμοιώθη [2] ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3. Καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.

4. Πάλιν δὲ [3] ἀπέστειλεν ἄλ||λους δούλους λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδού, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμακα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτευτὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

5. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·

6. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7. Καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονῖς [4] ἐκεί[νους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν.]

. . . .

[1] ἐγενήθη. — [2] Ὡμοιώθη. — [3] Σ om. δὲ. — [4] φονεῖς.

(Fol. 36.) 15. [Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ,] ὅπως αὐτὸν παγιδεύσουσιν ἐν λόγῳ.

16. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ[1] διδάσκεις καὶ οὐ μέλεί[2] σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὔ;

18. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν· Τί με πιράζετε, ὑποκριταί;

19. Ἐπι||δείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ ἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21. Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος τῷ[3] Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

22. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν

24. λέ[γοντες·]

. . . .

(Fol. 37.) 32. [Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς] νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων.

33. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσοντο[4] ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

35. καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων·

36. Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχῦϊ[5] σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ δια||νοίᾳ σου.

38. Αὕτη ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσις[6] τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

40. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται.

41. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς

(1) ἀληθίᾳ. — (2) μέλι. — (3) om. τῷ. — (4) ἐξεπλήσσοντο. — (5) ἰσχύει. — (6) Ἀγαπήσεις.

42. λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος ἐστιν υἱός; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυΐδ.

43. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυΐδ ἐν πνεύματι κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων·

44. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ (Fol. 38.) δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45. Εἰ οὖν Δαυΐδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν;

46. Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι [1] λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι [2].

XXIII

1. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

2. λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθεισαν [3] οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, || τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα [4] αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν.

4. Δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά.

5. Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. πλατύνουσιν δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν·

6. φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλησίαν ἐν (Fol. 39.) τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς

7. καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι [5] ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί.

8. Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστὸς, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

9. Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν [6] ὁ ἐν οὐρανοῖς.

10. Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί, εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστός.

11. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12. Ὅστις || δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται.

[1] ἀποκριθῆναι αὐτῷ. — [2] οὐκέτι αὐτόν. — [3] ἐκάθισαν. — [4] ἔργαγα. — [5] καλῖσθαι. — [6] ὑμῶν ὁ πατήρ.

13. *Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήμψεσθε*[1] *περισσότερον κρῖμα.*

14. *Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλίετε*[2] *τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους* (Fol. 40.) *ἀφίετε εἰσελθεῖν.*

15. *Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε*[3] *τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι*[4] *ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεένης*[5] *διπλότερον ὑμῶν.*

16. *Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφίλει.*

17. *Μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων ἐστιν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸ*[6] *χρυσόν;*

18. *Καί· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν* || *τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφίλει.*

19. *Μωροὶ καὶ τυφλοί, τί γὰρ μίζων*[7], *τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;*

20. *Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·*

21. *καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν·*

22. *καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.*

23. *Οὐαὶ ὑμῖν,* (Fol. 41.) *γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον*[8] *καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν, ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφίεναι.*

24. *Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.*

25. *Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος,* || *ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκαθαρσίας.*

26. *Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.*

27. *Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκο-*

[1] *λήμψεσθαι.* — [2] *κλείετε.* — [3] *περίαγε.* — [4] *ἵνα ποιήσετε.* — [5] *γεέννης.* — [6] *τόν.* — [7] *μείζων.* — [8] *ἄνιθον.*

IMPRIMERIE NATIONALE.

νιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν Φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀσ7έων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28. *Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν Φαίνεσθαι*(1) *τοῖς* (Fol. 42.) *ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσ7οί ἐσ7ε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.*

29. *Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ* Φαρισαῖοι *ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων*

30. *καὶ λέγετε*· Εἰ *ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.*

31. Ὥ*σ7ε μαρτυρῖτε*(2) *ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐσ7ε τῶν Φονευσάντων τοὺς προφήτας*·

32. *καὶ ὑμεῖς πληρῶσατε τὸ μέτρον τῶν* || *πατέρων ὑμῶν.*

33. Ὄ*φεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;*

34. Δ*ιὰ τοῦτο ἰδού, ἐγὼ ἀποσ7έλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς*· *ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σ7αυρώσετε*(3), *καὶ ἐξ αὐτῶν μασ7ιγώσητε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξητε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν*·

35. Ὅ*πως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος* Ἄβελ *τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος* Ζαχαρίου [*υἱοῦ* Βαραχίου, *ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιασ7ηρίου.*]

. . . .

XXIV

(Fol. 43.) 3. [Καθη*μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες*· Εἰ*πὲ*] *ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσ7αι; καὶ τί τὸ σημῖον*(4) *τῆς σῆς παρουσίας καὶ*(5) *συντελείας τοῦ αἰῶνος;*

4. Κ*αὶ ἀποκριθεὶς ὁ* Ἰ*ησοῦς εἶπεν αὐτοῖς*· Β*λέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.*

5. Π*ολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου λέγοντες*· Ἐ*γώ εἰμι ὁ* Χ*ρισ7ός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.*

6. Μ*ελλήσετε*(6) *δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων*· *ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε*· *δεῖ γὰρ γενέσθαι πάντα, ἀλλ' οὔπω ἐσ7ὶν τὸ τέλος.*

7. Ἐ*γερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βα*||*σιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σισμοὶ κατὰ τόπους.*

(1) *Φαίνεσθε.* — (2) *μαρτυρεῖτε.* — (3) *σ7αυρώσητε.* — (4) *σημεῖον.* — (5) *καὶ τῆς σ.* — (6) Μελ*λήσεται.*

8. Ταῦτα δὲ[1] πάντα ἀρχὴ[2] ὠδίνων.

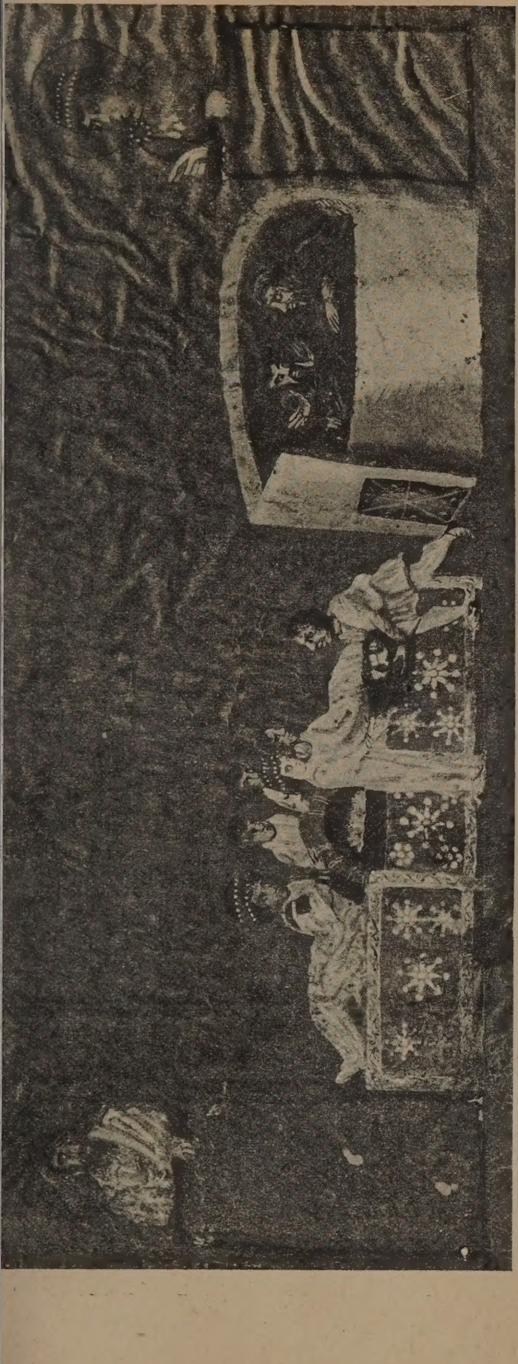
9. Τότε παραδώσουσιν[3] ὑμᾶς εἰς θλῖψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

10. Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσωσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἀναστήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς.

12. Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνο[μίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.]

(1) *om.* δὲ. — (2) ἀρχαί. — (3) παραδώσωσιν.

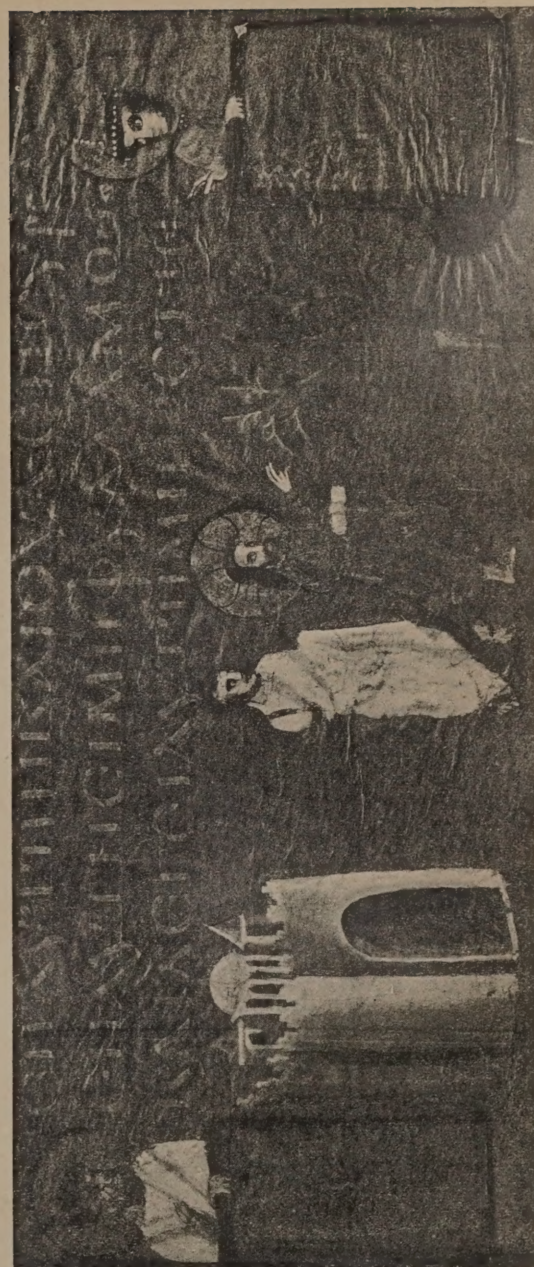
I. — HÉRODIADE ET LA DÉCOLLATION DE SAINT JEAN-BAPTISTE.

II. — MIRACLE DE LA MULTIPLICATION DES PAINS.

III. — MIRACLE DES DEUX AVEUGLES DE JÉRICHO.

IV. — MIRACLE DU FIGUIER DESSÉCHÉ.